

لہکھناری روپاری پیدرا دانیشتم گریام

منتدی اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

وہر گپرائی

چاپی یہ کہم

م. شریفاحمہ رشید

بۆدابه زاندىنى جۆرمەھا كىتەپ: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود كىتاپهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان

له كهناری پووباری پیدرا دانیشتم و گریام

نوسهر: پاولو کونیلو

ومرگیږ: شریف حمده رشید

لە بلۆكراوەكانی چاپەمەنی ئارام

پێناسی کتیب

ناوی کتیب : ئە ھەزاری ھەزارە پیدرا دانیشتم و گریام

نوسەر : پاولۆ کۆئیلۆ

وەرگیر : شەریف ھەمە ڕەشید

نەخشەسازی : ئارام ھەمەد

چاپخانە : چاپەمەنی ئارام

تایپێست : سورێن ھەمە ڕەشید

تیراژ : 500 وێنە

نۆیەتی چاپ : یەكەم

ژمارەى سپاردن :

ھافى لە چاپدانى پارێزراوە بۆ چاپخانەى ئارام ...

ژيان نامەى پاولۇ كۇنيلۇ

پاولۇ كۇنيلۇ لە سالى 1947، لە "Rio de Janeiro" ي بەرازىل ھاتىۋەتە دىناۋە. يېش ئەۋەى بە نوسەرىكى پېر فرۇش ئاۋبانگ دىركات، شانۇ نوس، دەرھىنەر، مۇسىقارى خەلكى بەرازىل بوو دىراى ماۋەيەك، بە پۇرئامەنوسى و شانۇ نوسى تەلەفرىۋنى دەست بە كار بوو.

پاولۇ لە سالى 1986 دىگەى زىارەتى ئىسپانيا و شەھامى Santiago سانتياگوۋى بە پى پى. لە دوايدا ئەم ئەزىموناتى لە كىتېپىكىدا بە ناۋى "يادگارپەكانى پىرىكى موغان" رويۇنكردەۋە كە، لە سالى 1987 لە چاپ درا. سالى دوايى، بە كىتېپى دوۋەمى "كىمياگەر" گۇرا بە يەككى لە پىر خوينەرترىن نوۋسەرەكانى ئەۋ سەدەيە و كىتېپەكانى لە بىست و نۇۋولاتى جىھاندا بلاۋكرانەۋە. بەگۇيردى گۇقارى نىۋ دەۋلەتى "publishing trends"، كىتېپى "كىمياگەر" يەككى بوو لە دە كىتېپە پىر فرۇشەكانى جىھان لە سالى 1988 دا. ئەم كىتېپە تا ئىستا لە ۋولاتەكانى نەزەنتىن، نوستوراليا، ئوترىش، بەلجىكا، بەرازىل، بولغارستان، كەنەدا، كۇلۇمبىيا، كرواتىيا، ھەرانسا، ئەلمانىيا، ئىران، ئىتالىيا، لاتۋىيا، مەكسىك، نەروىچ، ئىستان، پورتۇگال، پورتورىكو، سلواكى، اسلوانى، ئىسپانيا، سويسرا، تايۋان، كىبا، اورۇگۋە، يۇغسلاۋىيا، ھەنزۋىلا دا يەككى بوۋە لە پىر فرۇشترىن ... كان.

"كىمياگەر" لە لايەن زانكۇى "شىكاگو" ۋە بە كىتېپىكى ۋانەيى دانراۋە و ئەۋ كىتېپەيان بە دەست رەنگىنى كەسىكى بەسۋود زانىۋە. ھەروەھا لە خويندەكانى نەزەنتىن، ھەرانسا، ئىتالىيا، پورتۇگال، بەرازىل، تايۋان، ۋولاتە يەگرتۋەكان و ئىسپانيا، بە كىتېپى ۋانە يىزى لەقە ئەم دراۋە.

کتیبه گشتگیره کانی تری نهو بریتین له :

"Brida" سالی (1990)،

"Valktub" سالی (1992)،

"Maktub" سالی (1994)،

"له که نارۍ ډووبارۍ پیدرا دانیشتم و گریام" سالی (1994)،

"کیوی پینجه م" سالی (1994)،

"Second Maktub" سالی (1997)

"یاداشته کانی جه نځاومری نور" سالی (1997).

ډومانی "ورونیکا بریاری داوه بمریت"، داستانی نهوینداری و جنون، له سالی 1999 بلاوکرایه وه و له زوربه ی وولاته کاندا، له وانه فدرنسا و نیران، چوویه ریزه ندی پر فروش ترین کتیبه کانی جیهان. نهو له سالی 2000 دا ډومانی "شهیان و خانم پریم" نوسی که بهم زوانه بلاوده کړیته وه.

کتیبه کانی نهو له زیاتر له 120 وولاتدا بلاوکرایه ته وه و ویرگیراونه ته سهر 46 زمان. زیاتر له بیست و هوت ملیون نسخه له کتیبه کانی فروشراون و به گیره ی گوزارشته کانی بلاوکرایه ی "Lire" له مانگی مارسی سالی 1999، نهو دووه می نووسه ری پر فروش جیهان بووه له سالی 1998.

"پاولو کونیلو" خه لاتیکی نه دهبی زوری له زوربه ی وولاته کاندا به دست هیناوه. په خه گره چالاکه شاعرانه کان ستایشی (واقعیه ت) بیرسا و هه سه فه کانیا ن دمکرد .

خه ټوټه ښه شانازييه نه ده بيه کاني پاولو کړنلاره

Prix Lectures d'Elle	فرانس، 1995
Knight of Arts and Letters	فرانس، 1996
Halimo International Award	نيپال، 1996
Super Citizen Cavour Book Award	نيپال، 1996
Golden Book	يوغسلاويا، 1996
Finalist for the International IMPAC Literary Award	نيوزيولنډ، 1997
Comendador de Ordem do Rio Branco	برازيل، 1998
Crystal Award	نه نځومنه نني جېماني نابووري، 1999
Golden Medal of Galicia	هسپانيا، 1999
Chevalier de L'Ordre national de la Legion d'honneur	فرانس، 2000
Crystal Mirror Award	تاجکستان، 2000

له كه ناري پووباري پيدرا دانىشتم و تير تير گريام

دانىشتم و تير تير گريام. به گويړه نه فسانه، هر چيپهك بكه وټه نيؤ ناؤى
نهم پووبارموه — گه لا، حه شهرات، پېرى باندهكان — له سهر پووى
ناوهكه دهيېستيت و دهبيت به بهر د. ناخ، برېا دومتوانى دلم له سينه بهيتمه
دېرموه و بيخه مه نيؤ نهم ناوموه، نيتړ له دواى نهم نه نازاريك بووى دېووه
نه خه و خه فتيك و نه ياداوېرېهك.

له كه ناري پووباري پيدرا دانىشتم و تير تير گريام. به هؤى سهرماي
زستانه وه، هستم به فرميسكهكان دهكرد له سهر پووخسارم، وه فرميسكهكان
تيكه ن به سه هؤلېبه ندانهكه دېووه كه له سهر پووخسارمدا جوگه لى
هه لېه ستېوو. شوينيك، نهم پووباره به پووباريكي تر دېه ستيت، وه، دواى به
پووباريكي تر، هه تاوهكو — دوور له دل و چاوانى من — ته واؤى نهم ناوانه
به دېريا بگهن.

با فرميسكهكانم، هر يهم شيويه، تا شوينيكي دوور دهست جوگه له
هه لېه ستن، تا نه وينم هر گيز نه زانيت كې پوژنيك له پوژان بو نه و گريام. با
فرميسكهكانم تا شوينيكي دوور دهست برېون، تا له دوايدا پووباري پيدرا، و
پدرستگا، كه نيسى پيرنه، مانگا، و پنگه يهك كه پيكه وه برېومانه له بير بهر موه.
پنگهكان، كيؤ و دهشتهكان و خه ونهكانم له بير بهر موه — نه و خه ونانه
كه هى من بوون، نه و خه ونانه كه نه مده ناسين و نامو بوون به من.

له كنه ناری پوویاری پیدرا دانده شتم و تیز تیز گریام شریف
 زلم داستانه م له كه ناری پوویاری پیدرا دا نرسی. ده ستم به سوزو هك انهم پین
 یه خه و تووه كانم ... كه وایه با ده ست له نوسین هه لگرم.

ووتی: (هه وئ بده بژیت. یاده وهری هی پیره پیار و پیره ژنه كانه.)
 له وانه یه نه وین پینش وهخت پیرمان بکات، وه کاتی لاویتی پیمان بر بگه پیتنه وه
 كه نیدی ده ورنی لاویتی به سهر چوو بیت. به لام چون له و سانه به بهیر خرم
 نه هینمه وه؟ ههر بویه ده نوسم، تا خه و خه فته به دلتهنگی و ته نیایی و
 یاده وهری بگه مه وه. چونكه، کاتیک له م داستانه بر خرم ته وای ده کم،
 ده توانم بیخه مه ناو پوویاره كه وه — ناغره تیک كه منی په نا دابرو، نا وای
 ووت. دواين — به ووتهی فه شه یه کی مه سیجی — نازدكان ددتران له وهی
 كه به ناگر نوسران، بیکوژینه وه.

هه موو داستانه نه وینداری به کان هاوتا و یه کسان.
 مندانی و لاویتی پیمان پیکه وه به سهر برد، دواين رۆشتا، ههر به و شیه یه ی كه
 هه موو لاوانی شاره بچوو كه کان ده رۆن. ووتی ده روات جیهان بناسیت، وه
 خه ونه کانی روو به ده شته کانی سوریایه.
 چهند سالتیک به م شیه یه تپیه ری. ههر ساتیک و نامه یه کم پیده گه شت، به لام
 هه موو نامه کان ههر هی له و بوون — چونكه له و هه رگیز نه گه پایسه وه بو
 دارستانه کان و شه قامه کانی مندانی مان.

کاتی وانه كانم ته وای بوون، رۆشتم بو Zaragoza و گه شتم له و پایهی كه
 له و ماضی خۆیه تی.

سوریا شاریکی بچووك بوو، ته نها شاعیره به ناو به تگه كری ده یووت: رینگا به
 برین دروست ده بیت چوو به نینو زانكو وه و ده سگیزانیكم به خرم ده نیرازد.
 ده ستم به دهرس خویندن كرد بو به شداری كردنم له تاقی كردن و وه كدا تا
 کاریکی ده و ته تی بگرم ده ست، كه هه رگیز نه متواي. نه رینگه ی كار كردنه وه

وه‌كم هر شه‌پارېك، سالانه‌ی زانكۆم گرتنه‌ ده‌ست، له‌ تاقی‌كردنه‌وه‌كه‌دا
سه‌ر‌كه‌ونوو نه‌بووم، ده‌ست‌گیرانیه‌كه‌شم شی‌واند.

له‌ دوا‌ی ماوه‌یه‌ك، نامه‌كان زیات‌ر ده‌بوون و پو‌ئى وولاته‌ جیا جیا‌كان له‌سه‌ر
پو‌وى نامه‌كان، نیره‌ییان زیاد نه‌كردم. له‌ من گه‌وره‌ تر بوو، هه‌موو شتی‌كى
ده‌زانى، به‌ ده‌مورى دنیا‌دا ده‌گه‌راو په‌ل و پۆ‌ی ده‌هاو‌یشت، به‌لام من هه‌و‌ئم دندا
په‌گ و پشه‌ داكوتم.

له‌ دیر‌ی‌كدا ماوه‌یه‌ك له‌مه‌وپیش، له‌ نامه‌یه‌كدا با‌سى خودا‌ی ده‌كرد، نامه‌كان
هه‌میشه‌ له‌ شو‌ئینی‌كى دیا‌رى كراوموه‌ له‌ فده‌ره‌نساوه‌ ده‌هاتن.

له‌ یه‌ك‌ئى له‌ نامه‌كاندا، به‌ پو‌ونى و نا‌شكرا‌یى نو‌وسى بو‌وى كه‌ حه‌ز ده‌كات بچیت‌ه
په‌رست‌گایه‌كه‌وه‌ و ژیا‌نى بۆ‌ هی‌باده‌ت كردن ته‌رخان بكات. وه‌لامى نامه‌كه‌یم دا‌یه‌وه‌
و داوام‌ لێ‌كرد كه‌ په‌له‌ نه‌كات و نارام‌ بگرت، و پێش‌ له‌وى به‌ به‌ر‌پرسیا‌ریه‌تی‌ه‌كى
فل‌س‌پا‌زى بێت، كه‌مێ‌ك زیات‌ر چی‌ژ له‌ نازا‌دییه‌كانى وه‌ر‌بگرت.

گاتى نامه‌كه‌م خوند‌م‌وه‌، بر‌پا‌رم‌دا بید‌رینم: نه‌وه‌ منم‌ ده‌مه‌وى سه‌ب‌اره‌ت به‌
نازا‌دى و لێ‌پرس‌راوى بۆ‌ى بدو‌ئیم ؟! نه‌و بوو كه‌ نه‌م شتانه‌ی ده‌زانى، نه‌ك من.

پو‌ژێ‌كیا‌ن بیستم كه‌ ووتاریش د‌م‌دا‌ت. سه‌رسام‌ بووم، لاوتر له‌وه‌ بوو كه‌
بتوانیت شتی‌ك فێ‌رى كه‌سی‌ك بكات. به‌لام، هه‌ر دوو هه‌فته‌ له‌مه‌وپیش،
كارتی‌كى بان‌گه‌یشتى بۆ‌ من ئا‌رد و ووتى بر‌پا‌ر‌وا‌یه‌ له‌ شارى مه‌درید بۆ‌
كۆمه‌لێ‌كى كه‌م ووتار‌ب‌دا‌ت و خوا‌زیا‌ریشه‌ كه‌ من ئاما‌ده‌ی كو‌نفرانسه‌كه‌ یم.

چوار‌كات‌ر‌مێ‌ر له‌ Zaragoza تا مه‌درید پێ‌گام‌ برى، چونكه‌ ده‌مو‌ویست
بیبینم، ده‌مو‌ویست گو‌ئیم‌ له‌ ده‌نگى بێت. ده‌مو‌ویست له‌ مه‌ی‌خانه‌ نه‌گه‌‌ئیدا
دانیشم و نه‌و ساتانه‌ بینینه‌وه‌ یادى خۆ‌مان كه‌ پێ‌كه‌وه‌ یا‌ری‌مان ده‌كرد، وه‌ وا
بیرم ده‌كرد‌م‌وه‌ كه‌ دنیا گه‌وره‌تر له‌وه‌یه‌ كه‌ بتوانى بب‌یریت.

تفہیم

1993/12/4

کونفرانسه که له شونځنیکې قایبه تی تر لورې پورې ته منې پلیدم نیلده کړده وه، ژمارې خامده پوهانیش زور لورې زیاتر پورې که من کومانم نه برد. نه مده زنی کونفرانسه که له چ روانگه به که وه ده.

وامزانى: (كه دىزانيت، ناويانگى ددرگرددوه.) له نامه گانيدا شتيكى نه و توى بونه نووسى يووم. ههزم دهره له گه ن نامه ده بوواندا بدوئيم، په پرسه ليره چى ده گه ن، به ئيم نه مده وئرا و جور نه تم نه نه گه ن.

کاتی هاتنه ژوړه وه، سهر سام بووم. له تښتې نه و کورې بچي کډي کېده ده مناسي
جياوازي هېږوۍ په لاس هېږه تښه، له مسوړي بيا شته ساندې، مړۍ په کان
دهگورښ. سهرنج راکښ تر بوو بوو، چاوه کاني دهر ورو شته وه.
ژنيک له په نامه دا ووتی: (له شتيک کېدې شې نه تښه، يو ځلې مه
دهگورښته وه.)

پرسیارم کرد: (چی بوئییمه دهگه رینیته وه؟)
 (شَتَنَك كه له نُهه یان دزیوه. نانن.)

وڻيکي لاو ترڪه له لاي راسته وه دانيشتبوو، وٽي: (نه خير، شتيك بونيمه دهگه: بونيمه وه. ناتوانيت شتيك که هي فيمه ده، بونيمه بي بکه بونيمه وه.)
وڻي به که م، درساري کرد: (که واهه تڙ لڙه جي ده که بت ؟)

— (دهمون گویا بو ووته کانی پادیرم. دهمون بزافم چون بیه ده کاته وه، چونکه بیش لاله پوریک نیمه یان سووتاندوه، ده دستان دو باره نیم کاره بکته ده.)

ژنه كه ووتی: (نهو ته نهها دهنگيكه. ته نهها به گوڼړه ی توانای تاكه كه سى خوځى شتى له دهست دیت.)

ژنه لاوكه زمرده خه نه یه كى تانه نامیزی كرد و پووی وهرگیرا و ووتووژنه كه ی پچراند.

ژنه كه دریژى پندا: (بو ههر داواكار ییبه كه ره هتاریكى لیها توانه هیه.) نهه جاره یان پووی له من كرد، وهك نهووی په سهند كردنى ووته كه ی بوویت.

من هیچ تینه دهگه شتم، بیدهنگ بووم و ژنه كه ش بیدهنگ بوو. ژنه لاوكه ی ته نیشتم چاویكى لیدا گرتم — وهك نهووی كه پشتگیریم له نهو كرد بیت.

به لام من له بهر هویه كى تر بیدهنگ بووم. بیرم نهو شته ده كرده وه كه ژنه كه ووتبووی. (داواكارى) .

له وانه نه بوو. وه نه گهر نا به دنیا ییبه وه هه والی دده من.

دهستی كرد به قسه كردن و نه مده توانی تهر كیز بكه م. به بی نهووی هزی نهه هموو نیگه رانییبه بزانه م، بیرم كرده وه: (نه بوایه جل و بهرگی جوانترم

بپوشایه.) له هوله كه دا منی بینى بوو و هه ولم ددا بیرۆكه كانی كه شف بكه م: چون دیمه پیش چاو؟ چ جیاوازییبه كه له نیوان كچيكی هه ژده سانه و ژنیکى

بیست و نوسانه دا هیه؟

دهنگه كه ی نه گورا بوو ههر خوځى بوو. به لام دهسته واژه كانی گورا نكسارى ذوریان به سردها هاتبوو.

ووتی: دهبى لیبراو بیت و دل به دهریا بسیپریت و نه ترس بیت. ته نهها كاتيك پده به سیر و سه مهری ژیان دهبه یین كه ړنگه بده یین نهو شته ی چاودروانى

ناكه یین پوو بدات .

خوداوه ند هه موو ږوژيك — له گهل هه تاودا — ساتيك به نیمه دهبه خشینت كه ده توانین لهو ساهدا نهو شتانه له ناویه رین كه نیمه بیزار ده كهن. هه موو

پۆڤتلك ههول نه ده دين وا خومان دهر بجهين كه نهام سانه تيننگهين. كه بووني
 ئىيه، كه نه مپو وهكو دزىنى به، وه وهكو سه پيپيش دىيانت. به لام دهر كه سينك
 نه گهر سه رنج بداته پۆڤى غوى، نهو سانه جادووييه كه شمشه دهكات. نهام
 جادووه ددوانيت ههر نهو سانه شاراوانه دا بيت كه نهواران، كه قوفن به
 دهر گاي دهر ده دين، نه ساتى كش و ماتي دواي زهره پهر، له ههزار و بهك
 شتا كه وهكو بهك دهر ده كهون. نهام سانه جادووييه بووني ههله — ساتيك
 كه تيايدا هه مو، تواناي نه سته بهكان به نهيه ده گات، وه دنگه مان نه ده من
 سهير و سه مه ره بتهين.

خوشبه ختى ده نديك جار به ره كه تيكه — به لام له راستيدا رزگار كردنيكه
 (فتخ). ساتى جادوويى پۆڤتلك ياره تيمان ددات تا گوپانكاريمان به سهردا
 بيت، ناگادارمان دهكاتوه كه به ره وه خهونه كانمان ههنگاي ههنگرين. زه جر
 دهكيشين، ساتيكى دژوارمان ده بيت، مه نويسه دين. — به لام هه مو نه مانه
 كاريگه ريهك به جى ناهيلن. وه له ناوينه دا، ددوانين مه ضرورانه تيمان به
 رابردو و بينين.

به ده به خت و داماو كه سينكه كه ده ترسيت دل به دهر يا به سپيريت. چونكه له وان هيه
 نهو وهكو كه سينك كه خهونيكى به به دوا دا چوون ههيه. نه گه ان به نويمىدى و
 به نس و به نجدا پوه به پى نه بيتوه. به لام كاتيك ناوپر يك له رابردو دداته وه
 — بچى كه نهيه هه ميه ناوپر له رابردو ددانهيه وه، ناوازي دى ده بيتيت.
 كه: (چيت كردوه نه گه ن سهير و سه مه ريه كدا كه، خودا وه نه له هه مو پۆڤتلكى
 تو دا ناشتويه تى؟ چيت كردوه به وه به رده و امى و ليمان تو به يانهى كه
 به ره وه دگارى به تو سپاردوه؟ له چا تيكدا دفتت كردن، چو كه ده ترساي له
 ده ستيان بدديت. كه وايه ميراني تو نه ههيه: دانيايه كه ژيانته به فپرو داوه.)

له خه ناری پووباری پیدرا دانیشتم و تیر قیر گرانم شریف

به دبه خت و داماو که سیکه که نه م دهسته و ارژانه بیستیت. چونکه له و کاته دا باومر دینیت به سیر و سه مه رکان، به لام ساته کانی جادویی ژیان به سه رچوون.

هر نه وه ندهی که گفته کانی ته واء بوون، ناماده بووان دهوهمیان دا. به چاوهروانی مامه وه، نیگه رانی بوچوونیک بووم که دواپی نه م هه مووه سانه سه بارهت به من هه ی بوو. خوم وکو مندالیک دههاته پیش چاو — تا دنیا بووم، نیریم دهبرد که دوسته تازه کانی ناناسم، توپه بووم، چونکه بیر و سه رنجی لای که سانی تر بوو نه ک من.

له دوایدا نزیك بوویه وه. رهنگی سوور هه لگه را و نیت نه و که سه نه بوو که نه و قسه به پیز و گرنگانه ی دهکرد، دیسان هر نه و کوره مندانه بوو که له گه ل مندا له په رستگای ساو ساتوریو (Sao Saturio) خو ی حه شار ده دا و له باره ی خه ونه کانیه وه بو جموجولی جیهان ده دا — وه له هه مان ساتدا دایک و باوکمان پولیسیان ناگادار کردیه وه، چونکه وایان ده زانی له پووباردا نوقم بووین.

ووتی: (سه لام، پیلار (Pilar)).

پوومه ته کانیم ماچ کرد، ده متوانی ده ستخوشی لیکه م. ده متوانی به هوی مانه وم نه نیو نه و کومه له دا، مانه وو بیم. ده متوانی رسته یه کی خوشه ویست نامیز سه بارهت به مندالیمان بلیم، سه بارهت به غروونیک که به بینینی نه و به م شیویه، هه ستم به نووقمی ستایشی خه لکی ده کرد.

ده متوانی پوونی بکه مه وه که ناچارم ده بی زور به په نه برۆم تا بگه م به کوتا شه مهنده هری شه وی Zaragoza.

من ده متوانی. هه رگیز نه واتای نه م دهسته و ارژیه تینه گه شتم. چونکه له ته وای ساته کانی ژیا نمندا شتالیک ده ن که ده یان متوانی روو بدن. به لام پو

پىش نه وهى هه ئىك بۇ روونكر دنه وهى شتىك بره خسىنم، قوئى گرتم و برده مى له گه ن خويدا. هه وا نه وهنده سارد نه بوو، من به ته واوه تى نه مده زانى تا سپىدهى رۇژى داها توى چى بكه م.

پرسىارم كرد: (بۇ كوئى ده رۇين ؟)

وه لامى دايه وه: (تا لاي پىكه رى "مريه مى مه سىح")

— (ده بنى بۇ نه م شه و مپوا نه غانه يه كى هه رزان پىدا بكه م.)

— (له دواى نه وه پىنت ده لىم.)

هه لىم ده دا له كا هتريايه كدا داپلشم، كه ملىك زياتر بدوئىم، هه رچىپيه ك كه بمتوانيايه له نه و تىبگه م. به لام نه يده ويست سه باره ت به دۇسته كه م له گه ن نه م نافره ته دا قسه بكه م، مۇنه تم پىدا تامنى برده شه قامى "كاستليانا"، وه هه ر له و كا ته دا، سه يرى مه درىدم ده كرد كه سالانىك بوو نه مبنى بوو.

له ناوه راس تى شه قامه كه دا راوه ستا، نامازيه كى به ناسمان كرد و ووتى:

— (ئىره دايه !)

مانگى به در له نيوان چلى دره خته بنى گه لاكاندا دمدره وشايه وه.

ووتم: (زور جوانه.)

به لام نه و كوئى به من نه ده دا. باله كانى به شىوهى خاچ كرده وه، و ده سته كانى بۇ سه رده به رز كرده وه و چاوى برىپيه مانگه وه.

بىرم كرده وه: (خۆم خسته چ دمدره سه رىپيه كه وه) هاتم بۇ نه وهى له كوئىرانسىكدا به شدارى بكه م كه چى كارم كه و ته ده ست نه م نه له شه قامى

كاستليانا، وه سه ينىش بۇ (Bilbao) بىلباو ده رۇم.)

كچه كه به چاوى به ستراره وه ووتى: (نهى ناوئنهى دايك زه مين. تواناى ئىمه به ئىمه يپه خشه. له ناسمانه كاندا هه لىئىت، ده دره وشىئيه وه، كه م ده كه يت، و قىامت به رپا ده كه يت، تۆ وه رزى تۆ و مپوه به ئىمه پيشان ده ده يت.)

كهكه دهسته كاني بۇ ئاسمان بهر زكردموه و ماوهيه كي زور بهم شيوازه مايه وه.
كه سانليك كه تيپهډ ده بوون، سهيريان دهمرد و پينده كه نين، به لام نهو گوئي
پينده دمدان، كه سينك كه خهريك بوو نه شهرما دهمرد، من بووم كه له په ناييدا
پاوستا بووم.

دواي ماوهيه كي زور له ستايش كردنى مانگ ووتى: (نه بوايه نه م كارم
بكر دايه تا "مريه مېه مسيح" پاريزگاريمان ئى بكات.)
— (سهره نجام ده ئى سهاره ت به كى قسه ده كه ي ؟)

— (سهاره ت بهو شته ي كه دوسته كه ت له بارهيه وه ددوا، به لام به
شيويه كي بيرسا "واقعي".)

له ناكاو تيگه يشتم كه گويم بۇ ووتار كه نه گرتووه. به ته واوه تى نه مدمزاني
كه دوسته كه م سهاره ت به چى قسه ي كردوه.

كاتى دووباره كه وتينه رڼ، كچه لاهه كه ووتى: (ئيمه رووخسارى مينه ي
خوداوه ند دهناسين. ئيمه ي ژنان، له نيشتمانى دايك تينه گه ين و خوشمان
دمويت. عقل و هوش خومان له ناو نه شكه نه گه كان و ناگرا به ده ست
هيناوه، به لام به زيندوويى ماينه وه. وه كه نه وه ي له نه ينييه كاني تيگه ين.)
ناگرمكان. جادوگرمكان.

به ووردى سهرنجى ژنيكم ددا كه له په نامدا بوو، زور جوان بوو زولفه كاني تا
كه مەرى شوږ بوو بوويه وه.

— (كاتيك پياوه كان ده چوون بۇ پاو، ئيمه له نه شكه وته كاندا، له ره حمى
دايكدا ده ماينه وه و پاريزگاريمان له مندا له كان دهمرد. وه ئيرمدا بوو كه
نيشتمانى دايك هه موو شتيكى فير كردين.

پياوه كان له جوته دا بوون، به لام ئيمه له ره حمى دايكدا ده ماينه وه. وه به م
شيويه بوو كه تيگه يشتم تۆو ده گوريت بۇ گيا، وه نه ممان به ميرده كانمان

له نه ناری پوویاری پیدرا دانیشتم و تیز تیز گریام شریف

ووت. نیمه یه کهم نانمان دروست کرد و دهر خواردی پیاوه کانه مان دا. نیمه
یه کهم جامی قورینه مان بو خواردنه وهی پیاوه کان دروست کرد. وه نه
دروستکردنی گهردون تیگه شتین. چونکه جهسته ی نیمه لاسایی پی و په سمی
مانگی ده کرده وه.)

له ناکاودا راهوستا:

— (لیره دایه.)

سهرنجم ددها. له ناوه پاستر مه پداننگدا که پر بوو له گهرسته ی گواسته وه،
هواره یه کی ناو هه بوو. له ناوه پاستی نه م هواره یه دا، په یکه ری ژنیک هه بوو که
شیره کان رایانده کیشا.

ووېستم شاره زایی خوم له مه دریددا پېشان بدهم و ووتم: (نه مه مه یدانئ
"Cibele" سیبله.)

پېش تر، نه م په یکه رم نه سهر دهیان کارتئ بانگه یشت بینئ بوو.
به لام نه و گوئی به من نه ده دا. له ناوه پاستی شه قامدا بوو هه ولئ ددها خوی
له ناو نوتمو ییله کان بزگار بکات. له نیوان نوتمو ییله کانداهه سستیکی بو
راهوشاندم و هاواری کرد:

— (وهره برؤین بو لیره)

ته نهها بو پرسیار کردنی ناوی میوانخانه یه که، بریارمدا به دوایدا برؤم. نه و
دیوانه یه خه ریک بوو ماندووی ده کردم و زور پیوېستم به خه و بوو.

هاوکات گه شتینه هواره که، من به دل ئیدانه وه و نه ویش به پیکه نینه وه.
ووتی: (ناو) نه و دهر خسته ی نه وه!)

— (نکات ئی ده کهم ناوی میوانخانه یه کی هه رزان به من بلئ.)

دهستی برده ناو هواره که وه.

ووتی: (توش هه ر نه م کاره بکه. ده ست بده له ناوه که.)

— (هه‌رگیز نابیت. به‌لام نامه‌وی ناره‌حه‌تت بکه‌م. ده‌بی میوا‌نخانه‌یه‌کی هه‌رزان په‌یدا بکه‌م.)

— (ته‌نها یه‌ک خوله‌کی تر درێژه ده‌کیشی.)

کچه‌لاوه‌که‌فلوتیکی بچووکی له‌جانتاکه‌ی هینایه‌ده‌روه‌و ده‌ستی به‌فلوت لێدان کرد.

ده‌نگی‌فلوته‌که‌وه‌ک نه‌وه‌ی کاریگه‌ری ماده‌ی سه‌رکه‌ری هه‌بی: ده‌نگه‌ده‌نگی ترافیکه‌کان دوور که‌وته‌وه‌و دڵم ئازامی گرت. له‌سه‌ر لیواری‌حه‌وزه‌که‌دانیشتم، گویم بۆ زمزه‌ی ناو و فلوته‌که‌پادیرا و چاوم برپیووه‌مانگی به‌در که‌له‌سه‌روومانوه‌ده‌دره‌وشایه‌وه‌. شتی‌ک به‌منی ده‌ووت — هه‌رچه‌نده‌نمه‌ده‌توانی به‌باشی تی‌بکه‌م — که‌به‌شیک له‌سه‌رووشتی ژنانه‌ی من لێره‌دایه‌.

نازانم چه‌ندی‌ک‌فلوتی لێدا. کاتی له‌فلوت لێدان بوویه‌وه‌، رووی وه‌رگیرا به‌ره‌و‌هواره‌که‌.

پرسیارم کرد: (تۆکی‌یت؟ بۆچی داوات له‌من کرد له‌گه‌لت بی‌م؟)

رووی له‌من کرد:

— (هه‌مان نه‌وه‌که‌سه‌م که‌وا ده‌زانی. من به‌شیک له‌ئایینی سه‌ره‌وه‌ی پێک ده‌خه‌م.)

تکام لێکرد: (چیت له‌من ده‌وی؟)

— (ده‌توانم چاوانت بخوینمه‌وه‌. ده‌توانم دڵت بخوینمه‌وه‌. تۆ عاشق ده‌بی. وه‌ره‌نجیش ده‌کیشی.)

— (من؟)

— (ده‌زانی سه‌باره‌ت به‌چی ده‌دوێم. من بینیم که‌نه‌و چۆن چۆنی سه‌یری ده‌کردی. نه‌ه‌وینداری تۆیه‌.)

نهو ژنه دیوانه بوو.

دریژه ی پیدا : (هر له بهر نهو داوام لیکردی که له که لم بیت. چونکه نهو گرنکه. هر چه نده قسه ی پوچ و بن و اتا ده کات، به لام به لانی که مدهو نیشتمانی دایک ده ناسیت. مه هیله پلگا وونکات. پاره متی بده.)

و وتم : (نازانم ده لنی چی. له خدیالاتی خوتدا وون پووی.) وه پووم و مرگینرا و پوو به نو تو مزیله کان گه پامده، وه هر له م کاتده دا سونلدم خوارد نیتر هر گیز بیر له ووتنه کانی نهو ژنه نه که مدهو.

یەك شەممە

1993/12/5

بۇ ھاوێ خواردن پاوەستان.

بۆ ئەوێ سەری قەسە دا بەمەزەینەم، ووتەم: (ژێان زۆر شتی فێری تۆ کردووە).
و ئەمێ دایەو: (منی فێرکرد کە دەتوانین فێر ببین، فێر بووم کە دەتوانین
بگۆڕین، هەتا ئەگەر جیگە ی باومەیش نەبێت).
وویستی کۆتایی بە قەسەکان بێنیت. نزیکە ی دوو کاترێمێر ئە نیو رێگادا تا
گەشتینە ئەو بارە هیچ قەسەمان نەکردبوو.

سەرەتا هەوێدا نامازە بە یاداو مەریبەکانی دەورانی مندائیمان بکەم، بە ئەم
ئەو تەنھا جەختی ئە سەر ئە دەب دەکردووە. هیچ گۆی ی بۆ قەسەکانم
پانە دەمێرا و سەبارەت بە شتانی ک پرسیاری دەکرد کە پێشتر پێم ووتبوو.
ئە لایە کەوێ کارە کە هە ئە بوو. بێرا زەمان و مەکان بۆ هەمیشە ئەوێ ئە دنیای
مندا دوور بێستایە تەو. بێر کردووە: (سەبارەت بە ساتە جادووویبەکان
بدوین. چ بایە خێکی بۆ ئەو هە یە کە "Carmem, Maria, Santiago"
کارمەم، ماریا یا سانتیاگو چی دەکەن؟)

دنیای ئەو جیاواز بوو، سوریا تەنھا یادگاریبەکی دوور دەست بوو، شارێک کە
ئە زەماندا وەستا بوو، دۆستانی دەورانی مندائی ئەو هیشتاش مندائی بوون، وە
گەورەکان هیشتا زیندوو بوون و هەر ئەو کارانەیان دەکرد کە بیست و نۆ ساڵ
ئەمە و پێش دەیانکرد.

کەم کەم پەشیمان دەبووم ئەوێ کە ئە گە ئێدا هاتووم. ئە کاتی خواردنەوێ
قاومدا، کاتی دووبارە بابەتی ووتووێژمەکی گۆی، بێرێارمدا ئیتر داوای ئی
نەکەم.

دوو کاترميزي مابوو تا بيلباو، وک نه شکه نجه و نازاردانيکي واقعي بوو. نهو له شه قامه کاني دهرواني، من له په نجه روه سهيري دهره وم دهکرد، وه هيچ يه کيک له نيمه نهو ههسته خراپه ي هه شار نه ددها که دادومري دهکردين. نو تومويله کړي يه که ي راديوي تپدا نه بوو، له نه چاره مان ته همول کردني بيده نگی بوو.

هر نه ونده ي که له پيگه ي نازاد دهرچووين، ووتم: (بهرسم شويني وه ستاني پاس له کوني. ليرمه ا خه تي پاس يو Saragoza هه په.) کات دواي نيورپو بوو و که سانيکي کهم له سهر شه نام بوون. له ته نشت پياو ژنيکي لاهوه تپه پرين، به لام نهو نو تومويله که ي رانه گرت. دواي ماهويه ک پرسيم: (ده زاني له کوني؟) — (چي له کوني؟)

ديسانه وه گوئي يو قسه کانم نه ده گرت. تا له ناکاو له واتاي بيده نگی يه که ي گه شتم. چي هه بوو که به ژنيک بليت که هرگيز دنياي نه دي بوو؟ چ چاکه و ميهره بانييه کی هه بوو له په ناي که سيکدا که له نه ناسراوه کان ده ترسا، که کارنيکي دنيا و زواجي يه کترناسيني پيشيني دهکرد؟ من — بيچاره من — باسم له هه مان دوستاني منداني دهکرد، له ياد او رييه تو ز گرتو وه کاني لانيه کی بن بايه خ. نه مه ته نه با به تيک بوو که يو گفتوگو کردن هه ميوو. دواي گه شتن به شوينيک که چه قی شار دهرکه وت، ووتم: (ده تواني هر ليرمه دامبه زيني.) هه و تم ددها وک که سيکی ناسايي ره قنار بکه م، به لام هه ستم دهکرد گيل و مندالم و دل گيراوم.

نو تومويله که ي رانه گرت.

داوام ليکرد: (ده بي پاسي گه رانه وه يو Saragoza په يدا بکه م.)

— (هەرگیز لیره نه بووم. نازانم میوانخانه کهم له کوئیه. نازانم

کونفرانسه کهم له کوئیه. نازانم شوینی وهستانی پاس له کوئیه.)

— (خۆم په یدای ده کهم، نیکه ران مه به.)

ووتی: (ههز ده کهم.....)

وه دوايي ههولئ دا قسه کهی ته و او بکات، به لām نهیتوانی. دهمزانی دهیه ویت؛

سو پاسم بکات له وهی که هاوکۆچی بووم، سه لام بگه یه نیتته دۆسته کۆنه کانی،

و — بهم شیوازه — ههسته ناخوشه کانی له ناو به ریت.

— (ههز ده کهم لām شهو له گه لām بییت بو کونفراس.)

سه رسام بووم. له وانه یه ههولئ ده دا کات به فیرو بدار تا بیدهنگی

کۆچه که مان هه ره بوو بکاته وه.

دوو باره ی کرد وه: (زۆر ههز ده کهم له گه لām بییت.)

له وانه یه کچیکی لادییی بم، به بئ به سه رهاتیکي شایسته بو باس کردن،

به بئ دره وشانه وهو سه رنج راکیشانی ژنانی شاری. به لām ژيانی لادییی،

هه رچه نده ناهیلیت ژنیک جل و به رگی جوان بیوشیت و ناماده بیت، به لām فیروی

دهکات چۆن گوئ بو دئی بگریت — وه له غه ریزه ی خوی تیینگات.

به و په ری سه رسامیی وه، غه ریزه م دهیووت که نه و راستگویه.

هه ناسه یه کی راحه تم هه نکیشا. هه ئبه ته بو هیج کونفرانسی نه ده مامه وه،

به لām هیج نه بی وک نه وهی دۆسته نازیزه کهی جارنم گه رابیته وه، منی ووو

به روودا وه کانی خوی را پینج ده کرد، دهیوویست له ترس و سه رکه و تووییه کانی دا

شه ریکم بکات.

وه لām دایه وه: (سو پاسی بانگه یشته کهت ده کهم. به لām په راری میوانخانه م

نیه، وه ده بی بگه رنمه وه و ده سه کانم بخوینم.)

— (من كه مې پارهم هه يه . ده تواني له ژووره كه ي من بمينيتته وه . دوو شوين
خه وي توكمه ده گرين .)

سهرنجم دا به بووني سهرماش ، نارهي كړدوه . دلم دهستي كړد به ناردي
ناگداريانك كه له واناكه پان نه ده مگه شتم . ههستي شادي چهند ساتيك
له مه وپيش شويني به سهرهاتيكي كه وړه ي گرتبوو .

له ناكاو نوتمو پيله كه ي باوه ستاند و له چاوانمې رواني ،
هيچ كهس نه يده تواني درې بگات ، هيچ كهس ناتوانيت گاتي به پيكې له
چاوانمان برونيت ، شتيك هه شار پدات .

وه هه رښيك ، به كه مازين هه ست ، ده توانيت چاواني پياويكي هاشق
بخوينيتته وه . هه چه نديكيش به سهرسام بوون خوي بنوينيت ، هه چه نديكيش
دهر خسته ي نه م په شيويه ، له م كات و شونهدا ناجور بيت . به خيرايي كه و تمه
يادي ووته كاني نه و نافرته موو سووره له كه ناري فواره كه دا .
جيگه ي باوه نه بوو . به لام راست بوو .

هه رگيز ، هه رگيز بېرم نه كړديوه كه — ماوه يكي زور له مه وپيش — هيشتا
له بيريدا بيت . مندان بووين ، پيكه وه ده ژباين و ده ست له ناو دهستي يهك ،
جيهانمان كه شفا ده كړد . خوشم دهويست — نه گهر منداليك بتوانيت له
واتاي راستي نهوین بگات . به لام سالانيكي له مه وپيش بوو — له ژبانتيكي
تردا ، شونيك كه به رائه ت ، دن به پووي هه ر شتيكي جوان له ژباندا
ده كاته وه .

وهك نه وه ي كه گه وړه بوو بووين و بهر پرسياريمان له نه ستو هه بوو .
مه سه له كاني مندالي هي ده وراځي مندالي بوون .
له چاوانيم رواني . نه مه دهويست يا نه مه ده تواني باوه بكم .

دریژى پیندا : (تەنھا ھەر ئەم كۆنفرانسە ماوه، دواى دەرفۆین بۆ جەژنى "لقاح مقدس". دەبى برۆین بۆ كیوهكان. دەمەوى شتیكت پیشان بدهم.)

ئەو پیاوه شكۆمەندە كە سەبارەت بە ساتە جادوو پیهكان دەدوا، ئەویندا ئە بەردەمى مندا بوو بە ھەلەترین ڕەموش ڕەقتارى دەكرد. زۆر توند دەرفۆشت، ئە خۆى دنیيا ئەبوو، پيشنیاری تیکەن و پیکەنى دەكرد. بىنینى ئەو بەم شیوازە ئازار بەخش بوو.

دەرگا كەم كەردمەوه، دابەزیم و پائلم بە ئوتۆمۆبیلە كەوه دا. جگەرە پیهكەم داگیرساند و ھەولمدا بیر نەكەمەوه. نەمەدتوانى خۆم ئەم ڕیگە پیه بدهم، خۆم وا پیشان بدهم كە ئە مەبەستى ناكەم — نەمەدتوانى خۆم رازى بكەم كە ئەمە بەراستى پيشنیاری دۆستیکە، بۆ دۆستى دەورانى مندائى خۆى. ئەوانە پیه كۆچى زۆرى كەردبوو، وە خەريك بوو بابەتەكانى تیکەن و پیکەن دەكرد. ئە ئوتۆمۆبیلە كە دابەزى و ئە پەنامەوه دانیشت.

دوو بارە ووتى : (ھەز دەكەم ئەم شەو بۆ كۆنفرانسەكە بىمىنیتەوه. بەلام ئەگەر ناتوانى، دەرگت پیندەكەم.)

ئەھا ! دنیا جارىكى تر سوراپیەوه و ھاتەوه شوینى خۆى. ھىچ ئەو شتانە نەبوو كە بىرم دەكردمەوه. نیتەر زۆرى ئەدەكرد كە بىمىنمەوه، نیتەر نامادە بوو مۆلەتى ڕۆشتنم بداتى. پیاوانى ئەویندار بەم شیومە ڕەقتار ناكەن.

ھاوكات ھەستم بە نارامى كەرد. بەئى، دەمتوانى بىمىنمەوه، بەلایەنى كەمەوه ڕۆژىكى تر. پیکەوه نائى ئیوارەمان دەخوارد، كەمىك مەست بو بووین..... كارىك كە ئە مندا ئیدا نەمان كەردبوو. ھەلىكى باش بوو بۆ ئەبىركەردنى ووتە بى واتاكان و بالندەكان كە چەند خولەك كىك ئەمەویەر بىرم دەكردمەوه، ھەلىكى باش بۆ شكەندنى سەھۆلبە ئىدائىك كە ئە مەرىد ئەگەلما بوو.

له كه نارى پويارى پيدا دانىشتم و تيز تيز گريام شريف

تهنھا پۇژنىك فەرقى نەدەكرد، قەسە گەلېكم ھەبوو كە بە دۇستەكانىمى بلىنم.
بە شىۋازىكى نەكتەرانە ووتىم: (دوو شىۋىن غەوى جىسا، وە پارەكەش تۇ
دەيدەيت، چونكە ھېشتا خوڭىدكارم و پارەم ئىيە.)

جانىكاكانمان لە ژوورېكى مېۋا ئىغانەكەدا دانائ ھاتېلە غوارەۋە تا بە
نەسپايى ۋوۋە شىۋىنى كۇنفرانسەكە بېرۇين. زۇر زوۋ گەشتىن و لە كاھىترياپەكدا
دانىشتىن.

كىفئىكى سوورى بېھوۋكى بە من دا و ووتى: (دەمەزلىك شىۋىك بەتۇ بېھ غىشم.)
ھەر لەۋىدا كىردەۋە. مەدالپاھەكى دېرىن و ژەنگ لېندراۋ، گە ھەزىرەتى
مەريەم لەسەر ۋوۋىيەكى و قلىبى موقەدەسى عىسا لە ۋوۋەكەى تىرى بوو.

كاتى سەرسامى منى بىنى، ووتى: (ھى خۇتە.)

دلم دووبارە دەستى كرد بە ئاگادارى ناردن.

— (پۇژنىكى پايزى ۋەكو ئىستا، دە سالان بووين. لە مەيدان، لە ژىر
درەختىكى بەرۋا دانىشتىبووين.

دەموۋىست شتىك كە چەند ھەفتەيەك لەمەۋپىش لە بىرىدا بووم، بە تۇى
بلىنم. بەلام ھەر نەۋەندەى كە دەستىم بېكىرد، ووتت كە مەدالپاكەت لە
پەرسىكاي ساتورىۋوون كىردوۋە داۋات لە من كىرد كە بە دوايدا بگەرنم.)

لە بىرم بوو. ئاخ، خودايە، لە بىرم بوو.

درىژەى پىندا: (توانىم بىدۋزەۋە، بەلام كاتى گەرامەۋە بۇ مەيدان، نىتر
نەمەۋىزا شتىك كە بىرم ئىدەكردەۋە، بە تۇى بلىنم. دوايى بەئىنم بە خۇم دا
كە تەنھا كاتى مەدالپاكەت بۇ بگەرنەۋە كە رستەيەك تەۋاۋ بگەم، كە ئەۋ
كاتە دەستىم بە ووتتى كىردوۋە ماۋىيەكى زۇر ھەۋلەم دا لە بىرى بگەم، بەلام
ئەۋ رستەى ھەمىشە ئامادە بوو. ئىتر ناتوانم ئەگەلېدا بژىم.)

پياله شاهه كې له سهر ميژه كه دانا و جگه رهي كه داگير ساند و ماوه يه كي زور
چاوي برييه سه قفه كه و سهر سام بوو: له دوايدا پروي تيكردم و ووتی:
_____ (رسته يه كي زور ساده و ساكاره

خوشم دهوئى.)

ووتی: هه ندى جار خه موكيه كي دريژ خايه ن دامده گريت كه ناتوانم
دهستبردارى بم. تيددگه ين كه ساتى جادوويى له و پوژه به سهر چووه، وه
هيچمان نه كړدووه. دوا به دواى نه وه ژيان جادو و هونه ركه كي ده شاريته وه.
دهبى گوئ رادييرين بو ناوازي مندالې كه پوژگارنيك مندال بووين، مندالې كه
هيشتا له ناخې نيمه دايه. نه منداله له ساته جادوويه كان تيددگات.
دهتوانين هاواري زينده به چال بكه ين، به لام ناتوانين ناوازمكاني بخه وينين.
مندالې كه پوژنيك مندال بووين، نيستاش ناماده يه. شاد و سهر كه ووتو بن
مندالان، چونكه فريشته كاني ناسمان له وانه وه سهر چاوه يان گرتووه.
نه گهر دووباره له دايك نه بين، نه گهر جاريكي تر له گه ن به رانه تي و پاكي
منداليدا نه گهر نيښه وه بو ژيان، نيتر واتايه ك بو ژيان نامينيته وه.
رېوشيكې زور بو خو كوژى هه يه. كه سانيك كه هه ول دمدن جهسته يان بكوژن،
ياساكاني خوداوه ند ده خه نه ژير پنيان. له وانه كي هه ول دمدن پوحي خويان
نابوت بكن له وانه ش ياساكاني خوداوه ند ده خه نه ژير پنيان، هه رچه ند
تاوانه كانيان له ديدگاي خه لكانه وه كه متر ناشكرايه.
گوئ رادييرين بو له و مندالې (دڼ) كه له سينه ماندا ده نيټ. شهرمه زار نه بين
له وې كه گوئې بو راډمديرين، نه هيلين بترسيټ، كه ته نهايه و له وانه يه
هه رگيز دهنگي نه بيسيټيټ.
موذت بده ينم كه له و كه مينك هه ستمان بگريته ده ست. نه منداله ده زانيټ كه
هه ر پوژنيك جياوازه له گه ن پوژنيكي تر دا.

کاریک بکهین که جاریکی تر ههست به بوونی خوشهویست بکات. ئەم مندانه بازی بکهین — ههتا ئەگەر پابه‌ند بێت به رهفتاری ناشایسته و بیزار کهرموه، ههتا ئەگەر نه چاوی هه‌لکانه‌وه بێ نه‌ه‌لانه‌وه‌ی پهنوینی.

هه‌رامۆشی نه‌که‌یت که زانایی له‌بسانه‌کان له به‌رامبه‌ر خوداوهدا نه‌زانینه. نه‌گەر گۆی پادیرین بۆ مندایی که نه‌ بۆ‌ی خۆماندا هه‌یه، نه‌وا چاوه‌کانه‌مان دهره‌وشینه‌وه. نه‌گەر په‌یوه‌ندی‌یه‌کانه‌مان له‌گه‌ڵ ئەم مندانه‌دا نه‌ ده‌ست نه‌ده‌ین، نه‌وا په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ ژياندا نه‌ ده‌ست نه‌ده‌ین.

هه‌ستم ده‌کرد به‌ توند تر قسه‌م ده‌کرد، وه‌ کاتێک په‌ردا‌هه‌که‌ دووباره‌ ده‌خه‌مه‌وه‌ سه‌ر مێزه‌که‌، ده‌نگه‌ ده‌نگیکی زیاتر به‌ریا ده‌که‌م.

له‌گه‌ڵ کۆمه‌لیکی ده‌ نه‌فه‌ری، راسته‌وخۆ نه‌ شوینی کۆفرانه‌سه‌وه‌ بۆ‌ نان خواردنی نیواره‌ هاتبوون، وه‌ من پێده‌که‌نیم — پێده‌که‌نیم، چونکه‌ شه‌ویکی جیاواز بوو. دوا‌ی سالا‌نیک، یه‌که‌مین شه‌و بوو که‌ به‌بێ به‌رنامه‌ رێژی تێده‌په‌ری.

چهنده‌ شه‌ویکی خوش بوو خواردنه‌که‌ چهنده‌ ده‌چه‌سپا !

کاتی به‌ریارمدا بکه‌رێمه‌وه‌ بۆ مه‌درید، هه‌ست و کرداره‌کانم خسته‌ ژێر چاودیریه‌وه‌. له‌ ناکاو هه‌موو شتێک گۆرا بوو. له‌وێدا بووین — له‌ شارێکدا که‌ سێ کاتریمێر رێگا نه‌ شوینی له‌ دایک بوو نه‌مه‌وه‌ دوور بوو. له‌ پێشتی مێز که‌ که‌سانێکی زۆر نه‌ ده‌وری دانیشتبوون، ته‌نها یه‌که‌ نه‌فه‌رم ده‌ناسی — وه‌ هه‌مووان به‌ شیوازی‌ک قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کردم که‌ نه‌توت سالا‌نیکه‌ ده‌مناسن. سه‌رم له‌ خۆم سو‌ر ده‌ما که‌ ده‌توانی قسه‌ بکه‌م، به‌خۆمه‌وه‌ و له‌گه‌ڵ نه‌وانه‌دا به‌ خوشی کات به‌ بێ بکه‌م.

له‌وێدا بووم، چونکه‌ — له‌ ناکاو — ژيان منی گه‌راندبووه‌ بۆ ژيان. هه‌ستم به‌ تاوان، یا ترس، یا شه‌رم نه‌ده‌کرد. کاتی که‌ له‌ په‌نای نه‌ودا بووم

— وە دەنگىم دەبىست — زىاتىر باۋىرىم دەكرد كە حەق لاى ئەۋە: ھېشتا ساتانىك ھەيە كە دەپ ئەۋ ساتانەدا دل بە دەرىسا بىسپىرىن، وە ھەنگاۋى مەجنون ئاسا ھەنگرىن.

بىرىم كىردەۋ: (پۇژانە ئە بەردەم كىتىب و دەقتەردا دادەنىشم، ھەۋلىكى ئە سەۋە تۈنەي مۇۋەۋە بۇ دوستىردىن زىچىرەكانى خۇم ئەيەم. ئەم كارە دەۋلەتتەم بۇ چى دەۋىت ؟ بە ئاۋنىشانى ژىنىك، چ شتىك بۇمىن زىاد دەكات ؟) ھىچ. ئەھاتىۋومە دىۋاۋە تا باقى پۇژەكانى ژىانم ئە پىشتى مېزۋە بەسەر بەرم و ۋەك و دادۋەرىك بە خىرايى لىخۇش بوون يارمەتى مەسەلەكانى دادگا بدەم.

— (ئاتۋانم بەم شىۋەيە سەبارەت بە ژىانم بىر بىكەمەۋە. ھەر ئەم ھەقتەيە دەۋەۋى دوۋىارە پىۋەۋە بە داۋىدا.)

خە تەمەن كارىگەرى شەراب بوۋ. ھەرچى بوۋ، ھەر كەسىك كار ئەكات ؟ ناخوات ؟

— (ئەمە تەنھا خەۋنىكە . تىدە پەرىت .)

بەلام ئەم خەۋنە چەندە درىژە دەكىشىت ؟ بۇيەكەم جار بىرىم كىردەۋ پۇژەكانى تىر ئە كىۋەكاندا ئەگەل ئەۋدا بەسەر بەرم.

ژىنىكى جوان ئە سەر مېزەكەي ئىمەدا پرسى: (تۈكىت ؟)

ۋەلام دايەۋە: (دۈستىكى دەۋرانى مەندالى .)

درىژەي پىندا: (ئە دەۋرانى مەندالىشدا ئەم كارانەي دەكرد ؟)

— (كام كارانە ؟)

ئە ئاكاۋدا ھەمۋان ئەسەر مېزەكە بىدەنگ بوون.

ژەنەكە ۋوتى: (خۇت دەزانى. سەير و سەمەرە.)

بىن ئەۋەي كە ئە مەبەستى ژنەكە بگەم، ۋە لأم دایەۋە: (ئەۋ كاتانەش باش
قەسەي دەكرد.)

ھەمەۋان پىنكەنن، ھەتا ئەۋەش — ۋە ئەمەزانی ھۆي ئەم پىنكەننە
چىيە. بە لأم مەستەبەگەم ئەمەۋو.

بىندەنگ بووم، سەپرىكى دەۋر و بەرم كەرد، شەيك كە سەبارەت بەۋ بابەتە
ۋەتەم بە زوۋىي ئە بەرم كەرد، ۋە سەبارەت بە جەئەكەمان بەرم كەردەۋە.

لېرە بوون ۋ ئاشنا بوون بە گەسانىكى تازە باش پەرو، قەسە سەۋەتەكان و
جەببەكانيان تېكەن دەكرد، ھەستەم دەكرد ئەۋەي ئە جەپپاندا ۋەۋ دەدات
بە شەيكەم لېي. ھېچ ئەبەي ئەم شەۋ ژنىك بووم كە ئە رېگەي تەلەۋزىۋن يان
رۇژنامەكانەۋە ئە ژياندا نامادە بووم.

دەۋاي گەپانەۋەم بۇ Zaragoza قەسانىكى ژۆرم بۇۋەتەن ھەبەۋ. ئەگەر پازى
دەۋەۋەم بە بانگەپشتەكەي بۇ جەئەي (لقاح مقدس)، دەمتەۋانى سائىكى تەۋاۋ
ئەگەن ياداۋەرىيە تازەكاندا بەسەر بەرم.

بېرم كەردەۋە: (بەتەۋاۋى مافى خۇي بوو كە گۆي بە قەسەكانى مەن ئەدات
سەبارەت بە سورىا.) ۋە دېم بۇ خۇم دەسۋەت: سائىكى بوو ھەر ھەمان ئەۋ
داستانە كۇنانەم ئە زاكېرەمدا پاراست بوو.

پەۋاۋىك بە سەر و پەشى سەپپەۋە، پىنكەكەي پېر كەردم و ۋەتەي: (كەمىك زىاتەر
بەنۇشە.)

نۇشىم. بېرم ئە ھەندەي شە دەكردەۋە كە بۇۋەتەن ھەمەۋو بۇ مەندالەكان و
ئەۋەكانەم.

ئەۋ، بە شەۋەيەك كە ھەمىشە بېيىستەيت، ۋەتەي: (ئەسەرتە حساب دەكەم.
دەۋزىن بۇ قەرنەسا.)

مەستەم ئەمەتا شەتەنىك كە بېرم لېدەكەردەۋە، بېيەن ھەنەمە سەر زمان.

— (تەنھا بە مەرجى بىشەوى كە تەنھا يەك شتم بە باشى بۇ روون بگەيتەوه.)

— (چى ؟)

— (شتىك كە پيش له كوئفرانسەكە ووتت. له كافترياكەدا.)

— (مەداليا ؟)

له چاوانىم پوانى و تەواوى توانام خستە گەرتا بە ھۇشيارى بىمە بەرچاۋ :
— (شتىك كە ووتت.)

ووتى : (دوايى له گەل يەكدا قسە دەكەين.) بابەتەكەى گۆرى.
بوارىكمان بۇ قسە كردن نەبوو، بەلام توانىم پازى بگەم بەووى كە شتىكى
لەوشىۋەيە نىيە.

ووتم : (نەگەر دەتەويت لەگەلت بىم. دەبى گۆى بۇ گفتمەكانم پادىرى.)

— (نامەوى لىرە قسە بگەين. خەرىكىن بە خوشى كات بەرئ دەكەين.)

تكام لىكرد : (تۆزۆر زوو له سورىا پۇشتى. من تەنھا پەيوەندىم بە سەرزەوى
دايكىتەوه ھەيە. مۆلەت دەدم نزيك تر بىتەوه له رەگ و ريشەكانت، وه
نەمەش توانايەكى زياترت بۇ پيشرووى پىدەبەخشى.

بەلام تەنھا نەمەيە. لەوانە نىيە ئەوينيك له بەرنامەدا بىت.)

بەبى ئەوى شتىك بلىت، قسەكانى بىست. كەسك بانگى كرد تا بپرسىت
مەبەستى چىيە، وه نەمتوانى درژە بە گفتمەكانم بەدم.

بە خۆم ووت : (ھىچ نەبى توانىم ھكرى خۆم بلىم.) ئەوينيكى بەم شىۋەيە،
تەنھا دەيتوانى له چىروكى پەرييەكاندا بوونى ھەبىت.

بۇچى كە له ژيانى راستيدا، ئەوين دەبىت لەوانە "مەكن" بىت. ھەتا نەگەر
ئەوينبازىش وەلامى ئەمەى نەبى، تەنھا له كاتىكدا دەتوانىت زىندوو بىنىت
كە ئومىدىك بۇرنگارى ئەويندارىك بوونى ھەبىت.

باقیه کدی خهون و خدیانه.

وهك نهووی بیژكه كه می خویند بپتهوه. لهو سهری میژه گهوه پیکه کدی بهرز کردهوه:

— (به سهلامهائی نهوین)

نهویش که مێك مهست بوو بوو. پرپارمدا سوود نه ههل وهریگرم.

— (به سهلامهائی خامون بیرو هوشان، که دهلان هه دهلان له نهویندارهکان، هه له چونکی ملدالان.)

وهلامی دابهوه: (که سینک که خامون بیرو هوشه، تهنها له بهر نهوه خامون بیرو هوشه که هۆگری نهوینله. وه که سینک که گیل و گهوجه، تهنها له بهر نهوه گیل و گهوجه که وا دهلانیت دهتوانیت له نهوین تیگات.)

نامادهوانی سهر میژ. رسته که یان بیست و له که متر له خوله کیك، باسیکی پر شه پۆل سهبارت به نهوین دهستی پیکرد. ههر که سه و بۆچونیکی تاییهتی هه بوو وه به چنگ و ددان له دیدگای خوی پارێزگاری دهکرد، وه بتلیکی زۆری شهراب بۆ نارام کردنهوه یان پینوست بوو. سهره نجام که سینک ووتی که نیت درهنگی کردوه، وه خامونی رستوران که دهیهوینت دهرگا بیهستی.

که سینک له پشت میژیکی ترمهوه هاواری کرد: (پینج پۆژ پشوومان هیه. نهگهر خامونی رستوران دهیهوینت دایبخت، بۆ نهوهیه که نیوه سهبارت به مهسایلی جدی قسه دهکن)

هه موو پیکه نین، مهگهر نهو.

له پیاویکی مهستی پشت میژی پرسی: (دهبی له کوئ سهبارت به مهسایلی جدی بدوین؟)

مهسته که ووتی: (نه که نیسه) وه نهام جارهیان، تهواوی دانیشتمانی ناو رستوران که دایان له قاقای پیکه نین.

لە کەناری پەربواری پیدرا دانیشتم و تیر تیر گریام شەریف

ئەو لە شوێنی خۆی هەستایەوه. وامزانی دەیهوێت شەپ بکات، چونکە گەپابووینەوه بۆ دەورانی لاوێتی، گەپابووینەوه بۆ دەورانی ئە کە شەپ کردن بەشێک بوو ئە شوو.... دەورانی شەپ و خەیر لە شوێنی قەدەغە کراودا، دەورانی مۆسیقای توند و خێرا.

بەلام تەنها کاریکە کردی، ئەوه بوو کە دەستی منی گرت و ڕوو بە دەرەوه بردی.

ووتی: (باشتر وایە هەموومان بڕۆین. درەنگی کردوو.)

لە بیلایو باران دەباری، ئە جیهاندا باران دەباری. عاشق دەبی بزانیت چۆن چۆنی وون دەبی، و چۆن چۆنی پەیدا دەبی. ئەو باش دەزانیت چۆن چۆنی هاوسەنگی ئەم دووانە بپاریزیت. ئە کاتیکیدا کە بۆ میوانخانە دەگەڕاینەوه، شادە و گۆرانی دەلیت:

Son Los Locos que inventaron el amor. (دیوانەکان بوون

کە ئەوینیان بنیاد نا.)

هەرچەندە هێشتا ئە ژێر کاریگەری شەرایدام، بەلام تۆزیک هاتوو مەتەوه سەر خۆم. ئەگەر ئە مەوێت ڕۆژەکانی داهاوو ئەگەر ئەو دا ئە کۆچدا بێ، دەبییت حالەتەکان بەخەمەوه ژێر پکیفی خۆم.

خستەوه ژێر پکیفی حالەتەکان ئاسانە، بۆچی من ئیجساساتی نیم. کە سێک کە دەتوانیت بەسەر دایدا زان بیت، دەتوانیت جیهان پزگار بکات. گۆرانی دەلیت:

(Con un poena y un thrombon
A develarte el Corazon.)

(بە هۆنراوه و سازیک)

(دڵ بە تۆ دەدۆزینم.)

واډمزانم : (همز ده كم دڼم دهسته مو نه كم ؟) نه گهر بتوانم خوم به دهسته وه
بدهم ، هه تا نه گهر ته نها بو نه م كوتا هه هته يه ش بېت ، نه م بارانه له سهر
گولناكانم بونيكې تری ده بېت ، نه گهر نه وړين ساده و ساگار بېت ، هر ئیستا نه
نامېزم ده مېنایه دره وه ، ناوازی داستانيكي دهوت كه سهر گوزه شته ی ئېمه
بوو . نه گهر نه دواي پشوو ، Zaragoza نه بوايه ، هه زم ده كره كاري گهري
شه رابه كه هه رگيز ته واو نه بېت و په مه ستی بېلمه وه ، و ناژاد هم تا به نه و
هه مان نه و شتانه بلېم و بېستېت كه له وېلداران ده پلېن .
به لام نا . ناتوانم .

نامه وئ .

گوراني ده ئيت :

Salgamos a voltar, querida min. خه رېكم بان ده گرمه وه ،
خوشه ويستی من .

به ئی ، بان بگرينه وه ، به لام به مه رجه كانی من .

هېشتا نه یدم زانی وه لامی من بو بانگېشته كه ی " به ئی " یه . بوچی ده مه وئ
ده ست بده مه نه م كاره تر سناكه ؟ چونكه له م ساهدا مهستم ، وه له ده ستی
پوژگاری یه كړه نكیش ماندووم .

به لام نه م ماندوویه تیه به سهر ده چی . وه دوايی ده مه وئ بگه رېمه وه بو
Zaragoza ، بو شارېك كه بو ژيان هه لمېژاردووه . وانه كانم چاومروانن ،
تافي كړدنه وه ی ده وئ ته ی چاومروا نه م . میړدېك كه ده بېت بیدوژمه وه
چاومروا نه م ، دوزینه وه ی دژوار ئییه .

ژيانیکې ساده نه چاومروانیمدایه ، له گه ځ منډال و نه وه كاندا ، له گه ځ خه رچی
هاوتا و پشووی سالانه . من له ترسه كانی نه و بئ ناگام ، به لام ترسه كانی

خوم دهناسم، پیویستم به ترس گه لیکي تازه ښیه.... هر نه و ترسانه ی که خوم همه بهسه.

ناتوانم هرگز ناتوانم نهوینداری که سیکی وهکو نه و بم. نه و به باشی دهناسم، ماوهیهک پیکهوه ژیاوین، لاوازی و نیگه رانیه کانی دزمانم. ناتوانم وهکو خه لکی راستی بکه مهوه.

دزمانم که نهوین و سه د "به بهست" وهکو یه کن: نه گهر ږیگه بدهیت درزیکي بچووک دروست بیت که ته نه ا بریکی کهم ناو لپییه وه تیپه ږیت، کهم کهم ته واوی دیواره که دپروخیت — وه ساتیک دیته پیش که هیج که سیک ناتوانیت ږیگری له ناوه بکات.

نه گهر دیواره که بروخیت، نهوین هه موو شتیک دمگرینه نه ستو، نیتر گرنګ ښیه بوی که (ممکن) چیه، و (ناممکن) چیه، بوی گرنګ ښیه که ده توانین یا ناتوانین مه عشقه که مان له په نادا بیت یا له په ناماندا نه بیت — عه شق واته نختیاری له ده ستان.

نه خیر، ناتوانین به هیج درزیک رازی بین. هه رچه ندیکیش بچووک بیت.
— (ته نه ا ساتیک)

له ناکاو وازی له گورانی ووتن هینا. دهنگی پییه کی توند له پشت سه رمانه وه له سه ر فهرش ږیژی به ردی شه قامه وه دهات.

قو لی گرتم و ووتی: (برؤین .)

پیایونک هاواری کرد: (په له مکه! ده بی له گه ل تودا قسه بکه م)
به لام نه و توند تر هه تگای هه لده گرت.

ووتی: (په یومندی به نیمه وه ښیه. برؤین بؤ میوا نخانه.)

په یومندی به نیمه وه هه بوو: که سیکی تر نه و شه قامه دا نه بوو. دلم نارامی لیږا و به زووی مه ستیه که له سه رم په ری. بیرم که و ته وه که بیلواو له ناوچه ی

Basco يە و ھىرشى تىرۇرىستەكان زۇر بەر بلاۋە تىيائدا. ھەنگاۋەكان نزيك نر دەبوۋنەۋە.

توندى كرد و ووتى : (پەلۇن)

بەلام نېتر درەنگ بوو. پىياۋىكى شەبەح، سەرئاپاي تەپ، ھاتە ئىۋان ھەردوۋمانەۋە.

پىياۋەكە ووتى : (نارام بىن، نكاتان ئىدەكەم) سۈپىلدان دەمەم بە خودا نارام بگرن)

زۇر ترسا بووم و بە دۋاي بىگەپەكدا دەگەپام كە ئىۋەى ھەللىم، بە دۋاي نوتۇمۇبىلىكى پۇلىس كە ئە ناكاو ۋەكو سەير و سەمەرە دەرکەۋىت. بەشىۋەيەكى غەرىزەيى قۇلىم گرت — بەلام دەستى لا بىردم.

پىياۋەكە ووتى : (نكاتان ئىدەكەم. ھەۋائىيان پىندام كە ئە شاردان. پىۋىستىم بە يارمەتتەن ھەيە. كۆرەمە.)

پىياۋەكە چۆكى دادايە زەۋى و دەستى بە گريان كرد.

— (نكاتان ئىدەكەم) نكاتان ئىدەكەم)

ئەو ھەناسەيەكى ساترى ھەلگىشا، سەرى ھىنايە خوارمەۋە چاۋەكانى داخست. چەند خولەكىك بە بىدەنگى مايەۋە، و تەنھا دەنگىك كە دەگەشتە گۈنمان، دەنگى بارانى تىكەن بە گريانى ئەو پىياۋە بوو كە چۆكى ئە زەۋىدا دانابوو.

سەرەنجام ووتى : (پىلار بېرۇ بۇ مىۋانخانە بىخەۋە. ۋا نازانم تا بەرەبەيان بگەپنەۋە.)

دوو شه مه

1993/12/6

نهوینی لیوان لیوه له داو. کاتیک دهیهوینت خوی بنوینیت، تهنه نوره که ی
پیشان ددهات — وه ناهیلنیت سیبه ری نهو نوره ببینن.

ووتی: (سهیری زهوی دهورو بهرمان بکه. وهره له سهیر زهوی راکشین و ههست به
لیدانه کانی دلی زهوی بکهین.)

وه لاهم دایه وه: (باشه با دواپی، نامهوی تهنه پالتاوینک که نه گه ل خومدا
هیناومه، پیسی بکه م.)

له ږنگه یه کی دا پوشر او به دره ختی زهیتون ههنگومان دهنا. دوا ی له بارانی
دوینن شهو له بیل باو، ههتاوه تاوی بهر به بیان ههستیکی خهون نامیزی به من
دهبه خشی. عهینه کی فوتم نه بوو — هیچ شتی کم نه گه ل خوم نه هینا بوو،
چونکه بریار وا بوو هه ره نهو ږوژه بکه ږنمه وه بو Zaragoza. دهبی به
کراسیکه وه بخه و تمایه، که به قهرز به منی دابوو، وه کراسیکیشم له دهورو
به ری میوا نخانه کړی بوو تا یه کیکیان بشورم که نهوی که یانم له بهر دایه.

به راشکاوانه ووتم: (حه تمه ن که من به یه ک جور جل و بهر گه وه دهبینی،
ماندوو بووی.) دهووست بزانه باب ته کی بی بایه خ من ده گه ږنیتته وه بو
واقیع یان نا.

— (نهو دی که لیمر دای خوشحالم.)

نهو کاته ی که مه دالیاکه ی به من به خشی، نیتر سه بارهت به نهوین هیچی
نهووتبوو، به لاهم زور خوشحال بوو و مک نهو دی بو ته مه نی هه ژده سالی
که ږایته وه. له په نامه وه ږنگای دهبری، نهویش له جوانی و ناسکی نه م بهر
به یانه هاتبووه بوونه وه.

- نامازىم بە كىنەكەنى پىرنە كەرد و پەرسىيەم كەرد: (لىيە نىشت چىيە؟)
بە پىنكە نىنەو وە لىمى دايەو: (ھەرنسا نە پىشت نەو كىنەو وەيە.)
— (مەن شەرمەيم نە جەھەتتە ھەيە، تەنھە دەرەوئى بزانم بۆچى دەيى تا
نەو كىنەو بىرۆيىن؟)
ماوھەيك ھېچى نەووت و تەنھە پىندەكەنى.
— (بۇ نەوئى نەوئىدا چەك مائىك بېيى، كە دەزانم، نەوانەيە بەلاتەو
سەرنج ھاكىش بىن.)
— (نەكەر نە بىرى نەوئىدا كە بېيە مەيىك، ھەرمەش كە، مەن پارم
ئەيە.)
بۇ مەن جىياوئى نەدەكەرد بۇ لادىيەك بىرۆم نە Navara يا بۇ ھەرنسا بىرۆم.
تەنھە نەمەوئىست پۆزەكەنى پىشو نە Zaragoza بەسەر بەرم.
بېيىم كە مېشكە بە دىمى ووت: (دەيىنى؟ نەوئى كە بە بانگەيشتەكەي پازى
بىوئى خۇشجائى. گۆرەنكارىت بەسەردا ھاتووە و ھەستى پىنەكەي.)
نە خېر، ھېچ نەگۆرا بىووم. تەنھە كەمىك پەچەت تەبىو بىووم.
— (سەيىرى بەردەكەنى سەرىوئى زەوئى بىكە.)
خەم بىوون و ھېچ گۆشەيەكەن نەبىو. نە بەردەكەنى كەنارى دەريا دەچىوون.
بە لىم لىيە، نە دەشتەكەنى Navara ھەرگىز دەريايەك بىوونى نەبىو.
وونى: (قاچەكەنى كارىگەرەن، قاچەكەنى داستان بىيژان نەم بەردانەيان تىيژ
كەردۇتەو، نەوانە گۆرەوون و كۆچەريەكەنىش گۆرەوون.)
— (نە كۆچەدا فېرى نەم ھەمەو شە بىوئى؟)
— (نە خېر، سەيىر و سەمەرى كەشكەر زۆر.)
نەنەگەشتەم، ھەوئىشەم نەدا نە بابەتەكەدا پۇچىم و نەسەرى بىرۆم. نووقمى
ھەتاو بىووم، نە دەشتەدا، نە كىنە بەرزەكاندا.

پرسپارم کرد: (ئېستا بۇ کوئ دەرؤين؟)

— (بۇ هېچ شوئى. له بهر به بيان، له ههتاو، لهه سروشته جوانه چيژ و مرده گرېن. كوچىكى دريژمان له ريگادايه به ئوتومويل.)
ساتيك راوهستاو پرسپارى کرد:
— (مه دالياكهت هه لگرتووه.)

وه به خيڙايى ههنگاو هه لگرم و نامهوي تيشك بڅمه سه ره و بابته و
ناماژى پيېكهه — لهوانه يه شادى و ئازادى لهه بهر به يانه بڅاته
مه ترسيه وه.

لادينيكه دهر دهكوت. كه له لاديكانى سه دهى ناوه راست ده چوو، كه له سه
گردىك بوو. وه ده متوانى له دوورم وه گومەزى كه نيسه و قالا ويرانه كانى
بيېنم.

پيشنيار دهكهم: (برؤم و لهو شوئنه له نزيكه وه بيېنم.)
گومانى ههيه، به لام سه ره نه نجام رازى ده بيت، له ريگه دا كه نيسه يهكى بچووك
ههيه و ههز دهكهم بڅمه ناويه وه. ئيتر دؤعا و پارانه وه كردن نازانم، به لام
پيندهنگى كه نيسه كه هه مېشه نارامم دهكاتوه.
به خوم ده ئيم: (ههست به تاوان مهكه. نه گهر لهو نه وينداره، له وه كيشه
خويه تى.)

سه بارهت به مه دالياكه پرسى. دهزانم كه چاو مروانى له و ميه سه ره قسه
دا به زرينيت. هه ره وه كاته دا، له بيستنى لهو شاندى نايه وي بيانبيستنى،
ده ترسى. هه ره بهر له وه دريژه پينده دا و كوتايى به بابته كه هينا.

لهوانه يه به راستى منى خوش بويت. به لام ده تانين لهه له وينه به شتيكى
جياواز، به شتيكى ساترا تر بگورينه وه.

له گه ن خومدا بیر ده که موه: (گالته نامیزه. شتیک ساترا تر له نهوین بوونی
دییه. له چیرۆکه کانی مندا لاند، سازاده خانمه کان بۆقه کان ماچ ده که ن تا
بگۆرین به سازاده. به لام له ژبانی واقعه دا (پرسا)، سازاده خانمه کان
سازاده کان ماچ ده که ن و سازاده کان ده گۆرین به بۆق.)

دوایی نزیکه ی نهو کاترمیر بنگا برین به پی، ده که ین به که نه سه که. پیره
پیاوینک له سه ر په گانه دا دانه شه توه.

یه که مین که سه یکه که له په که مین هه نگاوی بنگا برینه وه ده پینین — چونکه
کوتایی زستانه، وه ده شه گانه ی بنگا بون و ناهیکیان به به ردا هاتوه ته وه
— تا زهوی باوه به به ره که ته که ی بکات و بیکه بدات مروشه کان به نارهقی
ناوچاوانیان نانی خویان به دست بینن.

لهو به پیاوکه ده لیت: (پۆز باش.)

— (پۆز باش.)

— (ناوی نه م لادییه چییه؟)

— (San Martin de Unx)

ده لیم: (Unx)؟ نه م ناوه هه ره نه ئی ناوی دیوکه که ؟

پیره پیاوکه نازانی که نیمه گالته ده که ین. به بیزاری و مه نویسی، دوو به
دهرگای که نیسه ده پۆم.

پیره پیاوکه ده لیت: (ناتوانیت بچیته ژوورمه. نیومروان کاتی پشووه.
له گه ده ته ویت، ده توانیت کاترمیر چواری دوا ییومرۆ بگه رنیته وه.)

دهرگا کراومه. ناومه ده بینن — هه رچه نده به بوونی ناییینن و بووناکی
دهرموه بنگره له بینینی ناومه.

— (ته نها یه ک خوله ک. ده مه وی بیارنه وه و دوعا بکه م.)

— (زۆر به داخه. به لام کاتی پشووه.)

نهو گوئ بؤ گفته کانی پیره پیاوکه راده گریت و هیچ نالیت.

دهئیم: (باشه، برۆین، مشت و مر کردن سوودی نییه.)

نهو به سه رسورمانه وه سه یرم دهکات، سه یر گردنه که ی خانییه، دووره.

ده پرسیت: (ناتهوئ که نیسه که ببینی ؟)

ده زانم حدزی به رهفتار گردنه که م نه کردووه. چه تمه ن وا ده زانیت من لاواز و ترسنوکم، وه ناتوانم بؤ نهو شته ی ده مه ویت، بجه نگم. پیویستی به ماچ نه بوو، شازاده خانم خوئ بووه به بؤق.

دهئیم: (دینیئت له بیره؟ گمتوگؤکانت چه ند جاریک بری، چونکه مه یلت نه بوو قسه ی له سه ر بکه ی، نیستا که من هه ر نهو کاره ده کم، ره خنه م لیده گری.)

پیره پیاوکه، بن جیاوازی شاهیدی مشت و مرکه ی نییه. چه تمه ن خوشعانه که له م شوئنه دا، له به ر چاوی، خه ریکه رووداوئیک روو ده دات — شوئنییک که هه موو به یانیه کان، هه موو عه سه رکان و هه موو شه وه کانی وه کو یه که.

نهو روو ده کاته پیره پیاوکه و ده ئیت: (ده رگای که نیسه که کراوه یه. نه گه ر پاره ت ده وئ ده توانین بریک پاره ت بدینی. به لام نهو ده یته ویت که نیسه که ببینی.)

— (نیت کاتی بینین نییه و کاتی بینین به سه ر چوو.)

— (باشه، که وایه به هه ر شیوازیک بووه ده چینه ژوورموه.)

قۆلم ده گریت و ده ئی ده چینه ژوورموه.

دئم لیده دات. له وانه یه پیره پیاوکه توند و تیژی بنوئین، پؤلیس ناگادار کاته وه، گه شته که مان ئی تیک بدات.

— (بؤچی وا ده که ی ؟)

— (چونکه تۆ ده ته وئ بچیته ناو که نیسه که وه.)

به لاه ناتوانم به ووردي سهرنج بدم كه له ناو كه نېسه كه دا چي هه يه : نه و
مشت و مړ — و ډه قنارم — به دا خوه نه و بهر به يانه پاك و بهر زه
له ناو بردووه.

گوښم زور به هه سته به وې كه له دمره و ږو دمدات — هر ساتنك ته سوږي
پېره پياو كه دهېلم كه دموات و پوښې لادئ دهېلم كه دېت. هېرش به راني
كه نېسه. دزه كان. خدرېگل كاري ناهې چئ ده كن، پاسا ده خه نه ژر پنيان.
پېره پياو كه ووتې كاتې پشوره، نه ستا كاتې چونه ژوره وې نه پېره
پياوېكي بې چاره يه، نه پتواني ږيگري له نيمه بكات — وه پوښ تر سناك
تر دهېت، چونكه بې ږي زمان نه گه ن پېره پياوېكي به سالا چوودا نواندووه.

نه نه ناهه نه و نه نه له ناو كه نېسه كه دا ده مينه ووه كه وا خوم پيشاني بدم خون
سار و نارام. دلم نه و نه توند لټي ددا كه دترسام نه و بيبېستيت.

كاتې هه ست ده كم ماو هېه كي پيوست بؤ خويندني دوعاي " ناوازي ماريان"
لېره دا ماوېنه ته ووه، ده ليم: (ده توانين برؤين.)

— (مه ترسه پيلار. ناتواني و كو نه كترېك دهور ببينيت.)

نه دمه وېست كېشه خوم نه گه ن نه و پېره پياو دا به كېشه يه كه نه گه ن نه و دا
بگوږمه ووه. ده بوايه نارام و نه سرخو بوومايه.

وه لاهم دا يه ووه: (نازانم و كو نه كترېك دهور بينين چ وا تايه كي هه يه.)

— (هه نديك كه س له هه نديكي تر زووير ده بن و دهنگ داده بن، نه
خوشيان زووير ده بن، له ژيانېش زووير ده بن. له دوايدا كه كم له ميشكياندا
ده ست ده كن به ساز كردني دوكيومېنت و نمايش نامه بؤ نه وې نه سر بنه ماي
نه هاهمه تيه كاني خويان بنووسن.)

— (زورېك نه م كه سانه ده ناسم. نازانم مه به ست چي يه.)

— (بەلەم ئەمانە خراپتر، كەسەنىك ھەن كە ناتوان ئەم دۇكىومىنتە ئە تەنپايدا پىشكەش بىكەن، ئەبەر ئەو ئەكتەرەكانى تىزىش بانگەشت دەكەن.)

ئەمە ھەر ئەو كارەيە كە ئەو كەردى. دەپوويست تۆلە ئە شتەك بەكتەو، وە بۇ ئەم كارەش مەن ھەلپەرد. ئەگەر بە قەدەمە كراوەكانى ئەو رازى دەپووين، ئىستە پەشيمان و تىكشكاو بووين.

تووپى ئەم پىاوە ئاشكرا بوو، دووركەوتنەو ئە كازى ئەكتەرى ئاسان بوو. بەلەم خەللى ئەمە بانگەشت دەكەن كە دەورى قوربانى بىيىن، بۇ نمونە كاتى ئە نەبوونى دادپەروەرى شكايەت دەكەن، دەيانەوئى خەللى رازى بىت بەو نەبوونى دادپەروەرى، بىرو بۇچونى خۇيان دەربەن، بۇ ئەوئى بىنە ھاوکاریان.)

چاوەكانى بېرىپووە چاوا ئەمەو.

ووتى: (ئاگات ئە خۇت بى. كاتى بچىتە ناو ئەم يارىيەو، ھەمىشە بە دۇراوى دىتە دەرمەو.)

خەق لای ئەو بوو. بەم شىنەمە، ئىرمەدا ھىچ ھەستىكى خوشم ئەبوو.

— (ئىستە پاراومەتەو. ئەو كەرى كە وويستوومە ئە نجامم داو. ئىستە دەتوانىن بېرىن.)

رۇشتىنە دەرمەو. ئە ئىوان تارىكى ناو كەنيسە و ھەتاومەتاوى بەھىزى دەرمەو
چەند چركەيەك چاوانم ئەياندەبىنى. ھەر ئەوئەندە چاوم بە ھەتاو راھات، سەيرم كەرد پىرە پىاومەكە ئىرمەدا ديار ئەماو.

ئەو بوو بە لادىكە كەوتە رىگا و ووتى: (بېرىن نانى ئىومەو بۇغۇن.)

له کاتې خواردنې نانې نیوېږدا، دوو لیوان شراب ده‌خوم. هر‌گیز نه ژړا‌نمدا
بدم شیوه‌یه شه‌رابم نه‌خواردوو. خدریکه ده‌بم په‌که‌سپکې نه‌لک‌جولې.

— (چندہ زیادہ رویی نہ کہم) —

نه گهڻ خزمه تڪار ڪهڏا ڦسه دهڪات. دزمانيت ويرانه گه ليکي پوئى زور نه ه
دورو به رمدان. ههون دهمدم نه گهتوگو گردندا به هشارى بهگهه، به لام ناتوانم
به د رهوشتي خرم بهار موه.

شازاده خانم بوو به بۆن. چ گردنگی په کی هه ده ؟ نه گهر به دواى شتيگدا نيم ، به دواى پياودا ، به دواى نه ويندا ، بوچی ده بن شتيگ به که سينگ سابت بکه م ؟ وا ده زانم : (ده زانای ، ده زانای که خه ريگم دنيا تيگ و پيگ نه يه م و ديشيونيتم . ميشکم ناگاداري کردبو موه وه — وه دلم نه يويوست په يره وي نامه گاريه کاني بکات .)

بۇ ئەۋىستانىيەنىڭ ھەممە، كەنخىكى زۆرۈم پىنداۋن. ناچار بووم دەست ئە ھەموو ئەۋىستانىيە ھەئىگىرەم كە ھەمبوو، بىزەر بووم ئە ۋىگىيەكى زۆرۈم كە ئە بەر دەمىدا بوو. خەۋىنەكانىم كىرە قوربانى ئە پىنداۋ خەۋىنەكى بە ناۋگەۋىرەتر — ئارامى رۇخ. نامەۋى ئەم ئارامىيە ئە دەست بىدم.

گفتوگوکە ی لە گەڵ خزمەتکارە کە دا بێ و ووتی: (تۆرەیت .)

— (بهائی، توورم. وا دزمان ئهو پیره پیاوه بوشت پوئیس ناگدار کاتهوه. وا دزمان نهم لادییه بچوکه و دزمان ئه کوئدا بماندوژنهوه و دستگیرمان بکن. وا بزمان تودهتهوئ ههر ئیردها نانی نیومرو بخوین، نه مهش بشوومکه مان خراب دهکات.)

دوبه‌ی ناوی موقه‌تیری دسوراندوهه. چه تمه‌ن دزمانیت که بهم شیومیه ځیه
— که له راستیدا شهرمه‌زارم. بزجی نه‌م کاره له‌گه‌ن ژبا‌نماندا ده‌کین ؟

بۇچى كا "پوش" له چاوى خۇماندا دهبينين و كيؤ، دهشت و درهخته كانى
زهيتون نابينين ؟

— (گوى بگره : هيچ يه كيك لهم پووداوانه پوونادات، پيره پياوه كه
پۇشتووتهوه بۇ مائهوه و نهو مهسه له يهش له بير خۇت بهرموه. باوه رم پى
بكه.)

وا دمزانم : (له بهر خاترى نهوه تووپره نيم، گيله)
دريزى پندهدا : (زياتر گوى بۇ دلت بگره.)
وه لام دهممهوه : (به تهواوى وايه : خهريكم گوى ده گرم. وه پيشنيار ده كم
ليزه برؤين. حالم باش نيه.)

— (ئيت له رۇژدا مهى مهه تاوموه. هيچ يارمه تيهكت نادات.)
تا لهم ساته خۇم گرت. پيم وايه باشت وايه هه رچييه كه نه مهوى بيليم.
ده ئيم : (وا دمزانى كه له ساته جادووييه كان ده گهيت، ئيت هه موو شتيك
دمزانى. نازانم چى ده كهيت له په ناي مندا.)
پنده كه ئيت و ده ئيت :

— (چاكسازيت ده كم. وه چاكسازى نهو بهرام بهر كييهش ده كم كه له گه ن
دلت ده ست پيكر دووه.)

— (كام بهرام بهر كي ؟)

وه لام دمذاتهوه : (هيچ.)

به لام دمزانم مه به ستى چييه.

وه لام دهممهوه : (خدالاته كان بخه ره نهو لاه. نه گه ر بهتوئى، ده توائن له
باريه وه بدوئين. تو سه بارهت به ههسته كانى من له هه له دايت.)

له سورانه وهى ده به كه واز دينيت و سهيرم ده كات :

— (من ناماده نيم. دمزانم كه منت خوش ناوى.)

له مه زياتر سه رگه ردانم دهكات.

دریژە پیندەدا: (بە لām من له پیناویدا دەجەنگم. له ژياندا شتانیک هەیه که به های نهوهیان هەیه که موف تا کوتایی ته مه نی له پیناویاندا بجەنگیت.)
بۆ ووتەکانی هیچ وە لāmیکم دییه.

ده ئیت: (تۆ به هایان دمرانیت.)

چاوم بۆ شوینی تر دهگێرم و ههون نهدهم وا خۆم پێشان بدم که دیکۆراتهکانی پستورانه که سه رنجیان راگێشاوم. ههستی پۆتیکم هه بوو، ئیستا دووباره بوومه وه به شاهاده خانم.

سهیری تابلویهک له ماسی گران و کهشتیهکان دهکهم و بیران نیده که مه وه:

— (دهمهوی باوه به قسهکانی بکهم. هیچ شتیک ناگۆڕیت، به لām هیچ نهی نهوهنده ههست به لاوازی و بی نرخێ ناکهم.)

ده ئیم: (داوی ئینیووردن دهکهم له بهر توندیم.)

پێدهکه نیت. بانگی خزمهتکاره که دهكات و پاره ی دانیشته که مان نهیات.

له رینگای گه رانه ودا گێژترم. له وانهیه به هوی ههتاوه تاومه بیت — به لām نا، وهرزی پایزه و ههتاوه تاوه که ی زۆر به تین دییه. له وانهیه به هوی نهو پیره پیاومه بیت — به لām پیره پیاومه که ماوهیه که له ژيانی من پۆشته ته دهموه.

له وانهیه به هوی هه رشتیکی نوویه بیت. پیلای نوێ ناره که تهره. ژیان جهوازی دییه: غافگیرمان دهكات، وه ناگادارمان دهكات پوو به نه ناسراو و نامۆکان برۆین — هه ندی جار ئامانهوی، هه ندی جاریش پتویستمان بهم کاره دییه.

ههول دهم له سروشت وورد بيمهوه، به لام نيتز ناتوانم زهيتون زارمکان،
شاروچکي سهر کيوکه و که نيسه يه که ببيستم که پيره پياوئک له په نای
د مرگا گاهيدا دانیشتبوو. هيچ يه کيک له مانه بو من ناشنا نديه.
دمکه ومه بيري مهستی دوينئ شهو، وه گورانييه که که نهو نهيووت.

Las tardicitas de Buenos Aires tienen est no se.....

Que se yo ?

Viste, Sali de tu casa, por Arenales....

نازانم زمرده پهره کانی " Buenos Aires " چی هديه....

چی دمرانم؟

ديدگايه که له لايهن "Arenales"، له ماله کانت روشتم....

بوچی " Buenos Aires "، نييمه که له بيلباو بووين. نه م شه قامی

"Arenales" چیيه؟ چی دموويست؟

ده پرسم: (دوينئ شهو چ گورانيه که بوو که نه تووت؟)

ده نيت: (غه زه نيك بو ديوانه يه که. بوچی تا نه مړو نه تيرسيوه؟)

وه لام دهمه موه: (هه روا.)

به لام بوچی، خه يالاتيکم هديه. دمرانم بوچی نه م گورانييه ی نهووت، چونکه

داوئک بوو. ناگاداری کردم هوه که هه مووی له بهر بکه م — وه من ده نيت وانهی

تاهيکردنه وه کانم له بهر بکه م. دهيتوانی گورانيه کی ناسراو بليت، که هيچ

نه ب هه زار جار بيستيتم — به لام هه وئى دمدا گورانييه که بليت که هه رگيز

نه مبيستيت.

ته نها داوئکه. به م شيويه، دهيوست کاتن له دوايدا نه م گورانييه نه له

راديؤ، يا له ديسکويه کدا ببيستم، بکه ومه وه يادی نهو، يادی بيلباو، يادی

دمورانيک که پاييزي ژيانم دووباره بوو بوويه وه به بهار. به يادی نهو جوش و

خروش، و نهو داستان و مندا ئیییه دهکه و مهوه که خودا دهزانیت له کوئ دووباره له ملدا دروست بوویهوه.

بهیری له هه موو نهه شتانه کردو تهوه، به نه زمونه و سه رما و گهرمای چه شتووه و دهزانیت چون نهو ژدهی ده په ویت، به دهستی بهنیت.

به خوم ده ئیم، (هه ریکه دهوانه دهیم) ته ئها به بهر نهوهی دوو پوئی له دواي بهک مهیم خواره تهوه، گومان ده بهم پووم به گه سیکي گهولی. گومان ده بهم نهو نهوای ههله گان دهزانیت، گومان ده بهم به بهر بهانییه گانی منی خستوو ته نهتهاری خویهوه و دهستی به سه ردا گرتووم.

له رستوراندا ووتی: (چاکسازی نهو بهرام بهرک نییه دهکه که نه گه ن دلت دهستت پیکردوووه.)

به لام هه له دهکات. چونکه نیتر ماوه یه کی زوره نه گه ن دلمدا جهنگاوم و به سه ریدا سه رکه و تووم. نامه وی نهوینداریکی نه گونجاو "ناممکن" بهم.

سلووره گانم و تواناکانم بو رهنج کیشان دهناسم.

گانی دووباره پوو به نو تو مۆبيله که به پئ کهوتین، ده ئیم: (سه بارهت به شتیک بدوئ.)

— (سه بارهت به چی ؟)

— (هه رشتیک. نه گه ن مندا بدوئ.)

دهست دهکات به قسه کردن سه بارهت به خویشاندانی مه ریه می مه سیح نه Fatimn. نازانم نهه باسهی له کوئوه هیناوه — به لام ده توانم خوم سه رها ن بکه به داستانی سی شوان که نه گه ن مریه دا گفتوگۆیان کردوووه.

کهه کهه دلم نارام ده گریت. به ئی، من سنووره گان باش دهناسم و ده توانم خوم کۆنترۆل بکهه.

شه و گه شتين، له مانگه شهوئى ئيلدا كه نه مانده توانى به ته واوهتى بزانين
له كوئداين. ته نها مهيدانىكى بچووك، گنويكى شه قام، چه ند مالىكى
سه دهى ناوه راست كه به نوري زمره رووناك بوو بوونه وه و چاليك ده بينى.
هاته جوش و خروش و ووتى: (مانگ)
تينه گه شتم.

گفته كدى ته واو كرد: (له "سه ن ساوه ن" داين).
نهم ناوه هيچ واتايه كى بو من نه بوو. به لام له فهره نسا دا بووين، وه نه مهش
هيناميه جوش و خروشه وه.
پرسيم: (بوچى ليړه ؟)
به پيگه نينه وه وه لامى دايه وه: (له بهر نه و خانوانه كى كه ده مهوئ به توئ
بفروشم. له وه تپيه رپوه، به لئيم داوه روژى جه ژنى " نقاح مقدس " بو ليړه
بينم.)

— (بو ليړه ؟)
— (هر نهم نزيكانه.)
نو تومويله كدى راگرت. كاتى دابه زين، ده ستى گرتم و له و مانگه شه وه دا
هه نكاومان دهنه.
ووتى: (نهم شوينه به بئ نه وه كى كه چاوه روانيم ليوى هه بيت، هاته ناو
ژيا نمه وه.)

بيرم كرده وه: (توش هر به و شيويه.)
— (روژيك ليړه بيرم دهم كرده وه كه پيگه كه م وون كرده وه. وه نه سلنه به و
شيويه نه بوو: له راستيدا، پيگه كه م دوزيويه وه.)
ووتم: (بوچى به جفره دمدونيت و به روونتر نادونيت ؟)
— (ليړه دا بوو كه زانيم جيگه ت چه نده چوله له ژيانى مندا.)

دووباره چاوم به دمو و بهر دا گنډا نازانم بؤچي.

— (نه مه چ په يوه نديپه كي به دوزينه وي پښگاته وه هه يه ؟)

— (برؤين ژور پك بگرين ، چونكه ته لها دو ميوه لماندي لدم شاره ، ته لها هاوينان كراونه ته وه . دوايي له رستوران پكي باشدا ناني لپواره ده غوږين — به يې بووني ترس له پوليس ، به يې له وه ي كه پښويست بېت غم ي له وه بغوږين كه ده يې به نو ترمول پل بگه رپيله وه .

كاتي مه ي زمان ي كړ دپله وه ، به دريژي گلتوگړ ده گه يې .)

پښكه وه پښكه يې . لپار ژور نارام تر بوو بوومه وه . به دريژايي كوچ ، له هه ندي بېرو بؤچوني ناروا گه شتم كه پښگه م پيدا بوون يې نه ناو دهر ونمه وه . كاتي كه به سر لوته كي نه و كيوانه دا تيپه ر ده بووين كه فدره نسا يان له روسيا جيا ده كړه وه ، له خوام وويست كه بؤجم له ترس و له رز پاك بكاته وه .

لپار له دمو بېني نني مندا لانه ماندوو بوو بووم ، له ربه قاري وه كو زوري ه ي دوسته كانم كه له نه وي نني " ناممكن " دهر سان و به ته واو ه تي نه يانده زاني له وي نني ناممكن چي يه . نه گهر هر به و شيوه يه به ردموام بوومايه ، ته واوي نه و خورشپانه م له ده ست دمدا كه نه و ده يو ويست له و چهنه رؤژمدا به مني ببه خشيت . بېرم كرده وه : (ناگدار به . ناگداري درز تي بووني سه دمكه به . نه گهر درزي تي بېت ، له دنيا يه دا هيچ شتيك ناتواني ت بيوه ستيني ته وه و سه دي بكات .)

ووتي : (كه وايه داواكار يې كه كچه مريم له مه و به دوا هيديايت و رېنمونيمان بكات .)

هيچم نه ووت .

هرسياري كړد : (بؤچي نه تووت نامين ؟)

— (چونكه نيتر وا نازانم گرنه بېت . دهورانيك بوو كه مه زه ب به شنيك له ايانمي پيك ده يينا ، به لام نه و دهورانه به سر چوو .)

نيو خولي خوارد وگه پايڼه وه يو لاي نوتو موبيله كه.

دريژم پيدا: (هيشتا هر دوغا ده كم. كاتن له كيوه كاني پيرنه تپه پ
دېووين، نه م كارم كرد. به لام نه مه رهناريكي خو كرده، گومان ناكه م ودها
باوېرېكم ده بيت.)

— (بوچي؟)

— (چونكه په نجم كيشاوه و خودا ده نكي نه بيس تووم. چونكه له ژيا نمدا
هو لوم داوه له ناخي دله وه نهوين به دست بينم، وه سر نه نجام نهو نهوينه
خراو ته ژير پي وه، وه خيانه تيان ليكرد. نه گهر خودا وند نهوينه. ده بيت
زياتر چاوديري هستي من بيت.)

— (خودا وند نهوينه. به لام تاكه كه سيك به باشي له م بابه ته ده گات،
كچه مريه مه.)

هاقا پيكه نيم. كاتن دووباره رووم له نهو كرده وه، بينيم كه زور جدييه —
گالته ناميزيك نه بوو.

دريژه ي پيدا: (كچه مريه له باز و نهيني ته سليمي موله ق ده گات، وه له بهر
نهوي عه شقي به دست هينا و په نجی كيشا، نيمه ي له رهنج كيشان پرگار
كرد. هر بهو شپوهيه ي كه عيسا نيمه ي له باري تاوان پرگار كرد.)

وويستم پيكه نينيكي بي پيك هره بوو بكه موه، وويستم نهو تيبكات كه پز
له باوېرېكې نهو دهرم. سه باره ت به باوېر و نهوين مش ت و مېر ناكري ت،
نهو يش له ودها لاديه كدا.

دهرگاي نوتو موبيله كې كرده وه و دوو جانتاي هينا يه دهرم وه. كاتن وويستم
جانتاكي خومي له دست بگرم، پيكه نې.
ووتي: (بيله با خوم جانتاكه ت بهينم.)

بهرم کردهوه: (ماوهیهکی زۆره هیچ که سینک بهم شیویه دهفتاری نه که لهدا
(نه کردووه.)

له یه که مین دهرگامان دا، ژنیک ووتی ژورمان بو گری دییه. دهرگای دووه
کهس نه یکردهوه. له پشت دهرگای سینهم، پیره پیایکی مهربان به باشی
پیشوازی ئی کردین — به لام کاتی سه پیری ژوره که مان کرد، سه پرمان کرد
نه نه یه که شوین خهوی دور نه هری هه یه، من بازی نه بهوم.

وه لامی دایه وه: (ژوریک په پیدرا ده که پین، داستانی "Exercisio do
"Outro" "پا هینانیکی تر" ت بهستووه؟ به شیکه له داستانی که سه د سا
له مه و پیش نوسراوه، نووسه ره که ی....)

ووتم: (له نووسه ره که ی که پئی، باس له داستانه که بکه.) وه جاریکی تر له
مه پیدانی "سه ن ساوم" پیاسه مان ده کرد.

پیاییک به دۆستیکی دیرین ده گات که هه وئی داوه ژبانی خوی دروست بکات،
به لام نه یه توانیوه. پیامه که بیر ده کاته وه: (خرپ ئییه پاریه کی بده می.) به
پنکه وت، هه نه و شه وه، تیده گات که دۆسته دیرینه که ی سه رمایه داره و
ده یه وئ قهره بووی ته وای خرا پییه کانی بکاته وه که به دیرژای سا ئ نه نجای
داوه.

ده چنه بار پیکه وه و پیامه که مه ی بو هه مووان داوا ده کات. کاتی هوی ئهم
سه رکه ووتوو یه ی ئی ده پرسن، وه لام ده داته وه که تا چهند پوژ له مه و پیش نه
چنکه ی "که سیکی تر دا" ژبانم به سه ر بر دووه.

په سیار ده که ن: (که سیکی تر کی یه ؟)

— (که سیکه که فیریان کردم که من نه و بم، به لام من نیم. "که سه که ی
تر" بر وای وایه که مروه ناچاره ته وای ژبانی بیر له وه بکاته وه که چون

له كهئارى پوربارى پيدرا دانىشتم و تىز تىز گريام شەرىف

نەوئەندە پارە كۆ بكاتەووە كه كاتى پىر بوو، ئە بىرسا نە مەرىت. نەوئەندە بىر دەكاتەووە و بەرنامەى بۆ دادەپەژىت كه تەنھا كاتى تىنەمگات زىندوووە كه پوژگارى ئەسەر زەوى كۆتايى پىنھاتوووە. بەلام نىتر زۆر درەنگى كردوووە.)
— (وہ تۆ، تۆ كىيىت ؟)

— (من كەسيكەم وەكو ئێو، ئەگەر گوێ بۆ ئاوازی دلمان دادیەرین. كەسيكە كه ئە بەرامبەر پازى ژيان سەرسام دەبێت، كه دلى بە پرووى موعىزەكاندا كراوێه، كه ئەو كاتەدا چى دەكات، هەست بە شادى و ئەوينداری دەكات. تەنھا "كەسيكى تر" ئە ترسى ئانومىدى، ئەيدەهەشت من بەم شێوێه رەفتار بكەم.)

ئامادەبووان چەند جارێك ووتیان : (بەلام رەنج بوونی هەیه.)

— (تىكشكاندن بوونی هەیه. بەلام هىچ كەسيكە سلى ئىناكاتەووە. هەر ئەبەر ئەو، باشتەر وایه مەوۆ ئە چەند نەبەردیەدا بدۆڕى ئەبەر خەوئەكانى تا تىكەدەشكىت، بى ئەوێ بزانیت ئە پىناوى چىدات دەجەنگیت.)
ئامادەبووان پرسیان : (هەر ئەوئەندە ؟)

— (بەلى. كاتى ئەمە گەشتم، بەخەبەر هاتم، بىپارم داوو كه هەمان ئەو كەسە بێم كه بە راستى دێم دەيوويست بێم. "كەسەكەى تر" ئێرە بوو، ئە ژوورەكەمدا، سەیری دەكردم، بەلام نىتر پێگەم ئەدا بێتە ژوورەو — هەرچەندە چەند جارێك هەولیدا بمتەسینیت، منى بە ئاگا دەهێنايهووە كه ئەگەر بىر ئە داهاوۆ ئەكەمەووە، ئە مەترسیدا دەبێم. ئەو ساتەوێ كه

"كه سه كه ی تر"م له ناو ژيانم كردوټه درموه، ووزی سدير و سهمه ره ناسای
پووناكی به خشم بو گه پراوه ته وه. (

هر بهم شیوه یه به دواى شوینیکدا ده گه راین که به ویننه وه، پیرم کرده وه؛
(به بر وای من غوی نه م داستان ی هه لیه ستووه. له وانه یه داستان یکی نایاب
بیټ، به لام بوونی دییه.)

"سهن ساومن" زیاتر له سی مالی تله ا بوو، وه به زوویس ناچار بووین کاریک
بکه ین که من پیشنیارم کرده بوو — بر وین بو شاریکی گه وره تر.

هرچه ندهش که حه یران بوو، هرچه ندهش که "كه سینی تری" له ژيانی دوور
خستبووه، دانیشتوانی "سهن ساومن" نه یاندمزانی که خه ونی نه و نه وه یه که
نه و شه وه نه ویدا بخه ویت، وه هیج یارمه تییه کیان نه داین. به لام کاتیک که
چیروکی ده ووت، وه ک بلنی خوم ده بینیه وه له ناو، ترسه کان، نا
ناسایشیه کان و مهیل نه کردن به وورد بوونه وه و سهرنجدان له هه رشتیکی
سدير و سهمه ره ناسا — چونکه له وانه یه سبه یت ته و او بیټ و رهنج بکیشین.

له كه نارى پېر بارى پيدا دانيشم و تير تير گريام شريف

وهك بللى چاره نوس دهيه وئ پيشانى بدات كه داستانه كهى "كه سيكى تر"
راسته — وه پوزگار يش هه ميشه به سووى نهوان هاوده ست ده بيت —
خانوويه كمان پهيدا كرد كه ژور يكي به دوو شوين خهوى جيا و توكمه
هه بوو. يه كه مين كارم روستن بؤ هه مام بوو، جل و بهرگه كانم شور و كراسيكم
پوشى كه تازه كرپيووم. ههستم به نويگه رى ده كرد — وه نه م ههسته ش
ناسايشيكي ترى به من به خشى.

پيگه نين گرتى: (كه دزمانيت، لهوانه يه "كه سه كهى تر" هه زى نه م كراسه
نه بيت.)

له دواى زمرده پېر (نيواره) داواى شوشه يهك شهرباى له خاوهن ماله كه كرد
— رستوران هه كانيش له وهرزى پايز و زستاندا ته عتيل بوون — به ليني
پيدا كه روى دوايى له جييدا شوشه يهكى بؤ بكرپته وه.

قهه مصه نه كمان له بهر كرد و دوو پيگمان به قهرز و مرگرت و چووينه دمره وه.

ووتم: (با برؤين له كه نارى چاله كهدا دانيشين.)

دانيشتين و نوشيمان تا سه رما له جهسته مان دوور بخه ينه وه.

به گالته وه ووتم: (نه لى "كه سيكى تر" دووباره له ناخى تودا تواوته وه.

سروشت ته نگه.)

پيگه نى.

— (ووتم كه ژور يك پهيدا بكه ين پهيدا مان كرد. هه ميشه پوزگار

يارمه تيمان دمدات له جهنگدا بين بؤ به ديهينانى خهونه كانمان، هه رچه نه

نه گه كار يكي گيلانه ش بيت. چونكه خهونه كانى ئيمه بوونيان هه يه و ئيمه

دزمانين نه م خهوانه چ بايه خيكيان هه يه.)

مانگ كه له رووناكى گلؤپه كانى شه قامه كهدا رهنگى زهر د بوو بوو،

نه يده هيشته نهو بهرى چاله كه ببينين.

هه ناسه يه كي ساترم هه كيشا. نيتر نه ده بوو گفته كانم دوا بخم.
 درېژم پيدا: (سه بارت به نه وين بدوين. نيتر ناتوانين بيخه ينه
 پدراويزوه. تودوزاني هم چهند پوژم چون چلني به سهر پردووه.
 نه گهر به دوستي من ده بوو هم بابه ته نه ددرگا. به لام نه ستا كه دركاوه.
 ناتوانم بيري لي نه كه موه.)

— (نه وين ترسناكه.)

وه لام دايه وه: (دوزانم. پيشه نه ويندار بووم. نه وين و لك ماده سږكه ركانه.
 له سهره تاي هست و سهر خوشي و خو به ده سه وه داند ا بؤ مروف دوست دوات.
 پوژي دوايي، زياترت ده وي. هيشتا موعتاد "مودمين" نيت، به لام حه ز به و
 هسته نه كه يت و وا نه زانيت نه تواني خوت بؤ خوت هه ليبريژيت. چهند
 خوله كيك بير له نه ويندار كه ت نه كه يته وه و دوايي سني كاترمير له بيري
 ده كه يت.

به لام كه م خوو ده گريت به و كه سه وه و به ته واوي په يوه ست ده بيت پييه وه.
 نه ستا سني كاترمير بير له نه وه ده كه يته وه و دوو خوله ك له بيري نه كه يت.
 نه گهر له بهر ده ستدا نه بيت، هر نه وه هسته ت هه يه كه موعتاده خوماره كان
 هه يانه. هم ساته دا، هر به و جوړه ي كه موعتاده كان ده ست نه دهنه كاري دزي
 و بؤ بهر ده سته ينياني نه و چيان نه وي، جهسته به خد و خه فته نه سپيرن،
 نوش ناماديت نه پيناوي نه ويندا ده ست له هه موو كاريك و مرېده يت.)

ووتی: (چ نمونه يه كي ترسناك بوو)

به راستي نمونه يه كي ترسناك بوو هيچ په يوه نديه كي گونجاوي نه گهن
 شراب، چان و مائه كاني سده ي ناوه راست و دهوروبه ري مهيدانه بچوكه كه وه
 نه بوو. به لام نمونه يه كي بوو كه راستي هه بوو. نه گهر له پيناوي نه ويندا

ئەۋەندە ھەنگاۋى گەۋرە ھەلبىگرتايە، دەۋىۋايە ياداۋەرىيەكانى خۇي
بىناسىيە.

گەشتە ئەنجام: (ھەر ئەم پېئىناۋەدا، تەنھا دەۋىت ھۆگر بىن بە ئەۋىنى
كەسىكەۋە كە ئېمانەۋە نىكە.)

ماۋەيەكى زۇر چاۋى بېرىۋە مانگ و بە سەرسامى مايەۋە. بە ۋەۋالەت ۋا دىار
بوو كە ئىتەر نەيدەۋىست ئە نىۋى ئاۋى ترىسناكدا ۋوتۋىئ سەبارەت بە ئەۋىنى
كەشتىرۋانى بىكەين، بە ئەم رېگە چارەيەكى ترم نەۋىو.

بىرم كىرەۋە: (كۆتايى بەسەرھات) سى رۇژ پېكەۋە بىۋىن — ۋە ھەموو
رۇژنىك بىيىنىنى مە ھەر بەم جەل و بەرگەۋە — بەس بوو بۇ ئەۋەى بىرو بۇچۈنى.
بىگۇرېت، ئە خۇبايىۋونى ژانەم كەمىك بىرىندار بوو بوو، بە ئەم دىم بە
ئەسپايى تر ئېينەدا.

— (ۋاتە خۇش ھەر ئەمەم ئەۋىت ؟)

چۈنكە ئىتەر ھەستەم بە ئەۋى زىيانانە دەكرد كە ئەۋىن ئەگەن خۇي ھىنابوۋنى.
ئىتەر ھەستەم بە درز ئەكرد ئە دىۋارى (سەدەكەدا).

ماۋەيەكى زۇر نۇشىمان، بىن ئەۋەى كە سەبارەت بە بابەتتىكى جەدى بىدۋىن.
سەبارەت بە خاۋەن مائەكەمان و كەسايەتى ئەۋى پىاۋە مەزنىە كە ئەم
مالانەى بىياد ناۋە دەۋاين. چەند ئەفسانەيەكى بۇ باسكردم سەبارەت بە
كەنىسەيەكى ئەۋى لاي مەيدان — كەنىسەيەك كە ئەمەۋانى بە ھۇى مانگەۋە
بە باشى بىيىنەم.

ئەناكاۋ ۋوتى: (ئاگات ئە خۇت ئىيە.)

بەئى، خەيالىم رۇشتىۋو. خاۋازيار بووم ئەگەن كەسىكدا ئەۋى بوۋمايە ۋاۋى
ئە دىم بېيىنايە تا ئە ھالەتى خۇيدا بىمايەتەۋە، ئەگەن كەسىكدا كە
ئەمەۋانى بەئى ترس ئە داپران و جىيا بوۋنەۋە ئە رۇژى دۋايسى، ئەم ساتە

له گه ل نه و ژيان به سهر به رم. نه و كاته كات به هيواش تر تينه پهرې،
دهمانتوانمى به بڼدهنگي بمينينه وه — له بهر نه وهى ته واوى ته من كاتمان
بړ ووتوونږ كردن ده بو. پيويست نه بوو غږم نيگه راني مه سايلي جدى و
نيگه راني بر يار داني جدى و دهسته واژه بن په حه گان پگه م.

بڼدهنگين..... و نه مهش نيشانه يه كه. بړ يه كه مين جار بڼدهنگين هه رچه نده به
ته نهم، وا بزاتم كه پښتووه تا شوه يه كي شه راي تر په پدا پكات.
بڼدهنگين. دهنگي هه ننگاوگانى نه و تا ليواري چاله كه ده پيستم. كاتژميړيكه
لڼرهداين، ده نوشين و له مانگ د پروا نين.

به راستى بړ يه كه مين جار بڼدهنگين. نه م بڼدهنگي به بڼدهنگي دله له رزهى ناو
لوتومويل نږيه له كاتى كوج له مه دريدوه بړ بيلباو. به لكو بڼدهنگي به كه
كه دموت. بڼدهنگي به كه نه ټيټ ټيتر پيويست ناكات هيچ شتيك بړ هيچ
كه سپك روون بكه ينه وه.

هه ننگاوگان نزيك ده بنه وه. سه يرم نه كات — حه ته من نه وهى نه يي نيت،
چوانه:

ژنېكي دانيشتو له كه ناري چا نيكدا، له مانگه شه ونيكدا، له بهر رووناكى
كلو پيكي شه قامدا.

ماله كانى سدهى ناو مرست و كه نيسهى سدهى يازده هم و بڼدهنگي.

دووهمین شوشه‌ی شهربان نیوه بووه، كه بریاری گشتوگۆ كردن نه‌دهین.

— (به‌یانی دُنیا بوو بووم كه بوومه‌ته كه‌سینكى كه‌وى. به درنژایی نه‌و پوژانه خواردمه‌وه. نه‌م سێ پوژمه‌دا نه‌ ته‌واوی سائیک زیاتر خواردبوومه‌وه.)
دهستی ده‌خاته سهر سهرم، بێ نه‌وه‌ی كه شتیک بلیت. هه‌ست به‌ دهستی نه‌گه‌م و دهستی لانا به‌م.

نه‌ئیم: (كه‌میک سه‌باره‌ت به‌ ژیا‌نت بۆم بلی.)

— (باسی شارامی زۆری ئه‌یه. پێگه‌م هه‌یه و ته‌واوی هه‌وێی خۆم ده‌خه‌مه‌ گه‌ر كه‌ به‌و شه‌وه‌یه‌ی شایسته‌یه‌تی، نه‌و پێگه‌یه‌دا هه‌نگاو هه‌نگه‌م.)
— (پێگه‌ت چیه‌؟)

— (پێگه‌ی كه‌سینك كه‌ نه‌ به‌ دوا‌دا‌چونی نه‌ویندا‌یه.)

درنژێ پینده‌دا: (نه‌وین پێگه‌یه‌کی پینچا‌وینچ و نا‌ئۆزه.)
ده‌ئیم: (چونكه‌ نه‌م پێگه‌یه‌دا، یان به‌ نا‌سمان ده‌گه‌ین یان نه‌ دۆزه‌خدا پو‌ ده‌چین.) دُنیا نیم مه‌به‌ستی من بیت.
هیچ نا‌ئیت. له‌وانه‌یه هه‌شتا نووقمی ئوقیانووسی بیده‌نگی بیت. به‌لام شهربان دووباره‌ زمانی كردمه‌وه و ده‌بی قسه‌ بكه‌م.

— (ووتت شتیک نه‌م شارمه‌دا پێرموی ژیا‌نتی گۆریوه.)

— (وا ده‌زانم كه‌ وا بیت. هه‌شتا دُنیا نیم، هه‌ر نه‌به‌ر نه‌وه وویستم تو‌ به‌ینم بۆ ئێره‌.)

— (تاقیکردنه‌وه‌یه‌كه‌؟)

— (نه‌خێر. خۆ به‌ ده‌سته‌وه‌ دانیه‌كه‌. تا نه‌و هاوکاریم بکات باشتر بپاریز بده‌م.)

— (کی؟)

— (کچه‌ مریه‌م.)

کچ. نه بوایه تیښکه شتمایه. سهرم سوږ دوما که نه دواي نهم هه مووه سانه کوچ،
دوژینه ووی شوینی نوئ، هیشتا نه یوانیوه غوی نه مده بهی کاسو لیکي
دمورانی مندالی پژگار بکات.

— (سهره که دواي نهم هه مووه پووداوه، هیشتا پاموت پاراستووه.)

— (نهم پاراست، نه دستم دا و دووباره به دستم هیناپه ووه.)

پروا به "مریم"؟ به شتانیکی "هیر ممکن" و خه پایی؟ ژيانیکی جنسی کارام
نه بوو؟

— (ژيانیکی سروشتی و ناسایم هه بوو. نه وینداری کهانیکی نور بووم.)

ههست به نیرهیی دمکه م و نه پیچه وانه ی کرداردا "عکس العمل" سهرسام
دهم. به لام وا دیته بهرچاو ناگری دمرونم دامرکاوه ته ووه و نامه وئ به خه بهری
بینم.

— (بوچی کچه؟ بوچی خانم که مان وه کو ژيانیکی ساده، وکو ژنه کانی دیکه
پیشانی نیمه ی نادمن؟)

پاشماو ی شهرابه که ده خواته ووه له من ده پرسیت که به دواي شوشه یه کی تردا
پروا ت؟ وه لامی نه دمه ووه که نه خیر نابیت.

— (شتیک که نه مه وئ وه لامم بده یته ووه نه مه یه. هر نه ووی که سه بارت به
مه سایلینکی تاییه ت گفتوگو دمکه یین، باسه که بو شتیکی تر ده گوژی.)

— (مریم نافرته یکی ناسایی بوو. مندالی تریشی هه بوو. نه کتییی
پروژدا نوسراوه که عیسا دوو برای تری هه بووه.)

که پیتی مریم له کاتی هینا نه کایه ی عیسا وه بابه تیکی تره: مریم دمورانیکی
نوئی نه خوشبه ختی دست پیکرد. لهو ساته به دواوه چهند هه نگاوینکی تر
دهستی پیکرد. لهو بوکی رۆژگاره، زموی که نامیزی به رووی ناسماندا والا
دهکات، که ږنگه ی دمدات دووگیان بیت و بهرهم ببه خشی.

له كه ناری پووباری پیدرا دانیستم و تیز تیز گریام شریف

لهم ساتھ دا، به نازایه تی و چالاکي خوی به بازی بوون به چارمنوس، مؤلته تی به خوداوهند دا که بیته سهر پووی زهوی. و تا خوی گؤرا به گوره ترین.)
دمزانیت. به ته واهوتی له ووته کانی تیناگهم.

— (مړیهم روخساری جنسی میننه ی خودایه. لهو پاییه ی خودایی خوی هه یه.)

به تورپییه وه ددهوئ، ههر وهك بلیی به زور ددهوئیت، وهك بلیی خه ریکه تاوان دهکات.

ده پرسم: (یهك خودای خانم؟)

که مینک به چاوهروانی دهمینمه وه تا به روون تر بوم شی بکاته وه، به لام نیتر دریزوی به باسه که ی نه دا. تا چهند خوله کیك له مه وپیش، بیرم له تانه کانی نهو دمکردمه که له مه زه بی کاسو لیکي دمدا. وهك له وهی که دهسته واژه که لیک له ناخمدا وهك کوفر خویان پیشان بدن.
منیش دمهوئ دریزه به باسه که بدهم:

— (کچه مړیهم کینیه؟ خودای خانم کینیه؟)

سات به سات نانا سووده تر ده بیت: (پوونکردنه وه که ی دژواره. لهم باره یه وه شتیکم نویسه و له گه ن خوم هیناومه. نه گهر بتهوئ، ده توانیت بیخونیتته وه.)
چه ختی له سر نه که مه وه: (نیستا نامهوئ هیچ شتیک بخوننه وه. دمهوئ بومی پوون بکه یتته وه.)

شوشی بادمکه هه لدمگریت، به لام خانیه. نیتر نایه ته وه بیرمان که چ شتیک نیمه ی هیناوه تا لای لهم چاله. پووداویکی گرنگ خه ریکه پوو ددهات — وهك بلیی دهسته واژه کانی خه ریکن سهیر و سه ممره بهرپا دهکن.
چه خت ده که مه وه: (دریزه ی بهرئ.)

له كه ناري پووباري پيدا دانېشتم و تير تير گرېام شريف

— (پيشانداني نهو ناوه، هر نهو مانگه ي كه له دهورو بهرمانه. خانمې
خودا سوود له ناو و مردمگري بو پيشانداني خوي.)

وله بلني مانگ گياني به بهر دا دېته وه و دهگوريت به پوونيكې پيروز —
هر چه نده هيشا نازانم مېه ستي چي به.

— (نامه وي سېاره ت به ميژوو بوت بدويم، نه گهر نه ته وي له دم باره ي وه
بزاني، نه تواني نهو كتنې به پوونيكې ته وه كه نوو سپومه، به لام نهو بزانه كه
له دم ژنه — خانمې خودا، گچه مړېم، غرزه تكارو خانم — له ته واوي
دېانه ته كاني جېهاندا. له پېر گرا، ته ده هه گرا، شپوه ي خوي گورې، به لام
هه زاران هه زار زانست و ته ريپه تي مايه وه تا به نه مړو گه شت.

په كيك له پووخساره كاني خودا وه ند، پووخساري ژنيكه.)

له پووخساريم پواني. چاوه كاني برييووه مانگه وه. بينيم نيتر پيوست ناكات
چه خت بكمه وه دريژي پييدات.

— (نهو له يه كه مين به ندي كتيبي مقدهس ناماده يه — كاتي كه پوحي
خودا ناوه كان هه لده كي شيت، و خودا نه ستيره كان له ژيرو سهر دا داده نيست.
له مه زمواجي عيرفاني زموييه له گه ن ناسمان.

لهو له كوتا به ندي كتيبي مقدهس ناماده يه، كاتي كه

پوچ و هروس ده لني: ومړه

هر نه وه ي كه ده بيسيتت بلت: ومړه

هر نه وه ي كه تينووه، بيت، وه

هر نه وه ي كه ده يه ويت به بي بهرام بهر "به لاش" ناوي ژيان به دست بيتي.)

— (بوچي دمړخسته ي پووخساري مينه ي خودا ناوه؟)

له كمنارى پوويارى پيدرا دانيشتم و تيز تيز گريام شريف

— (نازانم . به لام به زورى سوود لهم ناله ته و مرده گرن بو خو پيشان دان .
له وانه يه له بهر نه وه بيت كه سهرچاوى ژيانه ، وه له ناو وه دينه بوون ، وه
نو مانگ له ناو ناودا ژيان به سهر نه بهين .

ناو پيشاندهرى تواناي ژنانه يه ، هيژ و توانايه كه هيج پياوړك —
هر چه نديكيش كه روشنير و توكمه بيت — ناتوانيت به دستي بينيت .)
ساتيك هه ئويسته دهكات ، به لام دووباره دريژي پندهدا :

— (له هه دينيك ، له هه سونه تيك ، به شيوازيك خوي پيشان نه دات —
به لام هه ميشه مرده كه ویت . ليردا كه من كاسوليكم ، نه توانم له كچه
مريه دا نه و ديارى بكهم .)

دستم دهگريت ، و به پينج خوله كه ههنگاونان و پياده رويي ، له سهن ساوون
دهچينه دهرموه . له كه ناري ستونيك له قهراغي شه قامدا تپه پر ده بين كه
شتيكي سهيري له سهرموه يه : خاچيك ، وه په يكهري كچه مريه له شوينيكا
كه نه بوايه عيساي مه سيح نه وئ بوايه . دسته واژه گاني دينمه وه بيري خوم و
لهم ريكه و ته سهرسام دهيم .

لېسنا تاريخى و مانگ به ته واوى له پيشمانه ومن. كه كه خوم له نيو ناودا
له بهنمه وه، له سكي دايكدا — شونيك كه رۇڅگار و خه هت تيايدا بوونى
نېبه. وه كه نه وهى نه و شتانهى كه نه يليت، پر واتا بيت، واتايه كى ترسناك و
سامناك. نه كه ومه يادى نه و خانمه له كونفرانسه كه دا. نه كه ومه يادى كچيك
كه منى بۇ مه پدان برد. نه و يش نه يووت ناو پيشاندهرى خانى خودايه.

درېژى پېندهدا (له بهست كېلومسه تريكي نيردا نه شكه وتيك هيه. نه
1858/2/11، كچيك له گهل دوو ملدالى تر، له دورو بهرى نه شكه وته كه
(كا) يان كودم كرده وه. كچه كه لاواز بو وه ته لگه نه له سى هه بوو له هه تيرى و
نه هه مه تپدا ژيانى به سر نه برد. له و رۇژه زستانبيده دا، دهرسا نه وهى كه له
جوگه له يه كى بچووك بپه رېته وه، له وانه بوو ته ر ببيت، نه خوش كه وىت، وه
دايك و باوكى پيوستيان به نه و بره كه مه پاره يه هه بوو كه نه و به هوى
شوانبيده وه به ده ستى نه هينا.

له و كاته دا، ژنيك به جل و بهرگى سپييه وه، به دوو گولى نالتونبيده وه كه له
پېكانيدا بوو دهر كه وت. كه به شيوهى شا ژنيك رهفتارى ده كرد، تكاى ئى كرد
كه چهند جاريكى ديارى كراو بگه رېته وه بۇ نيره، و ديار نه ما و له چاو وون
بوو. دوو كچى تر كه نه ويان له دووره وه بينى بوو، زور به زوى هه وانه كه يان
بلاو كرده وه.

له و كاته به دواوه، نه زمونيكى دريژ بۇ سه ماندى بى تاوانبيده كانى ده ستى
پېكرد. زيندانيان كرد و داويان ليكرد كه هيچ شتيك نه دركينييت و نينكارى
بكات نه وهى كه بينويويه تى. به پاره نازاديان كرد تا داواى ميهره بانى
ناييه تى ئى بكات. رۇژه كانى يه كه م، له مهيدانى گشتيدا تومه تيان دايه پال
هانه واده كى — نه يانوت نه و هه موو كاره كانى كرده وه له بهر نه وهى
سهرنجى خه ئكى راكيشيت.

كهكه كه ناوي "Bernadette" بوو — هيچ وينه يه كي نه بوو، له وې كه بهنې بوو. باوك و دايكي، نازار دراو، داواي يارمه تيان له قه شه ي مه سيه كان كرد. باوكي پوهنځي كرد له بينيني دوو همدا، بهر سټ نه و ژنه ناوي چييه.

"Bernadette" پوهنځي قه شه ي مه سيه كانې به نه نجام گياند، به لام وه لامې نه و ته نها زمره خه نه يه ك بوو. نه و به تيكر ه ژده جار دمر كه وت، و نه زوريه ي كاته كاندا هيچي نه ده وت. به لام جاريكيان، داواي له كهكه كرد كه ماچي زموي بكات. "Bernadette"، هر چه ند نه يد مزي بوي، كاريك كه نه و داواي ليكر د بوو نه نجاميدا. پوژيكي تر، داواي له كهكه كرد له زموي نه شكه وته كه دا چاليك بكه نيت. "Bernadette" نه مړه كي به جيپينا، داوي كه ميك ناويكي ليل دمر كه وت — چونكه به رازم كان ليږه دزيان.

خانم كه وتي: له و ناوه بهه تاووه.

ناو كه نه وه نده پيس بوو كه "Bernadette" ناچار بوو سې جار ناو كه هه لگريت و پوي بكاته وه، به بې نه وې جور نه تي نه و بكات ناو كه بخواته وه. به لام سر نه نجام به بې مهيلي له ناو كه ي خوارد وه. له و شوينه ي كه زمويه كي كه ند بوو، ناويكي زور تر هاته دمر وه. پياويكي گوزر چنند دتوپيك بهر پووخساري كه وترو بينايي بو چاوه كانې گه پايه وه. ژنيكي بې هيو او بې چاره منداكي تازه بووي كه له باوه شي مړ گدا بوو خسته ناو ناو كه وه — نه و ه ش له كاتيكا كه ه و له ژير سفر وه بوو. دمر دي مندا له كه ش ساړيز بوو.

له كمناری پووباری پیدرا دانیشتم و تیز تیز گریام شەریف

كەم كەم ئەم ھەوالە بۆلۆ بوویەو، و ھەزاران نەقەر پۆل پۆل دەھاتن بۆ ئەوئ. كچەكە ھیشتا جەختی ئەسەر ئەو دەكردەو كە ناوی ئەو خانمە بزانیت، بەلام ئەو تەنھا پێدەكەنی.

ئەو ئەو كە بۆژنیک، خانمەكە روو دەكاتە "Bernadette" و دەنیت: — من مریەمی مقدسم.

كچەكە بە خوشەلەپەو دەچیت بۆ لای قەشە میسیحیەكان و ھەوالەكە ی پێ پادەگە یەنیت.

قەشە میسیحیەكان ئەنیت! (پێناچیت. كەم، ھیچ كەس ناتوانیت ھاوكات ھەم درەخت بێت و ھەم میو، بۆ ئەوئ و ناوی مقدس بكە بە روویدا. بە بیروبوچونی قەشە میسیحیەكان تەنھا خودا ئەتوانیت ئە سەرەتاو بوونی ھەبیت — و خودا، بەگوێرە تەواوی بەلگە نامەكان، پیاو.) ھەلۆنستە یەكی درێژخایەنی كرد.

— ("Bernadette" ناوی مقدسی پێدا پاشی. بەلام مریەمی مقدس تەنھا زەردەخەتە یەكی كرد، ھەر ئەو ھەندە.

بۆژی 1858/6/16، ئەو خانمە بۆ ناخرین جار دەرکەوت. دواي كەمێك، "Bernadette" دەچیتە ناو پەرستگاوە، بێ ئەوئ كە بزانیت بۆ ھەمیشە چارەنووس ئەو مائی دراوستی ئەشكەوتە ی گۆرپو. كانیاو كە ھەر بەردەوام، و سەیر و سەمەرەكانیش درێژمیان ھەیە.

سەرەتا داستانەكە ئە قەرەنسا و دواي ئە سەرەنەری جیھاندا بۆلۆدەبیتەو. تاجەرەكان دین و ئەو شوینە ئاوەدان ئەكە ئەو. چەندەھا میوانخانە ی تێدا بنیاد دەنریت. "Bernadette" دەریت و دوور ئەم شوینە دفن ئەكریت، بێ ئەوئ كە بزانیت چی بوویداو.

دوای نهومی که له رووداوهکه دنییا دهبن، که سانیځ دهست نهکهن به تهزوویری سهیر و سهیره و که نیسه که دهخنه زهحه تهوه و دوایی دروکانیان ناشکرا دهبن و دردهکه ون. که نیسه که به توندی روه پوویان نه بیتهوه؛ له بهرواریکی دیاری کراو به دواوه، که نیسه که ته نهها به نه و موعییزانه پازی نه بیته که له نهزمونه کانی پزیشکان و دانایانه.

به لām ناوه که هیشتا بهردهوآم، وه درمانه کانیځ دریرهی ههیه. (نه لئی دهنگیځ هم نریکیانه نه بیستم. دهرسم، به لām نه و جوته ناکات. مانگیځ نیتر ژیان و سهرگوزه شته ی ههیه. بیر له هه موو نه و شتانه نه که موه که ووتراوه، وه بیر له پرسیارنیک نه که موه که وه لām که ی نازانم؛ هم شتانه له کوئ نه زانی؟

بیر له روخساری میننه ی خودا نه که موه. پیایونیک له که نارمدا روچیکی نیوان نیو له دژایه تی ههیه. که میک له موه پیش بو ی نوسیم که نه یه ویت بچینه قوتا بخانه ی زانستی دینی کاسولیک، به لām به بوچوونی نه و خوداوه ند روخساریکی میننه ی ههیه.

بیدهنگه. منیش داستانه که ی "Bernadette" له بهر چاومدا دیت و دهچیت، له نیوان مانگیکا که نیمه ی له نامیز گرتبوو.

دوایی، دووباره دهست دهکاته وه به گفتوگو کردن:

— ("Bernadette" دوو شتی گرنگی نه ده زانی. یه که م نهومی که پیش له که شتنی مه سیحیه ت بو نیره، هم کیوانه بهرده لانیځ بوو — وه په رستنی خانمی خودا که ووره ترین ناینی هم فهرهنگه بوو. نه وه که لیک هه بوون که روخساری میننه ی خودایان نه ناسی وه له نهوین و که ورمی نه و شارمزا بوون.)
— (وه دووه؟)

— (دووم نهووی که که میك پیش له خو پیشاندانی نهو خانمه به "Bernadette"، خاوهن پله و پایه کان به شیوهی نهینی جده سه یان نه شکیل نه دا.

هیچ که سیك نه یده زانی لهو کوبوونه وه یه دا چی پوو دمدات — وه به دلیاییه وه قه شهی مه سیحیه کانی لادی "Lourdes" بچوکتین وینهی نهو کوبوونه وه یه له لا نه بوو. شوری گه وری که نیسه کاسونیک ده یوو یست بریار هدات که نایا نه بیئت نه سلی "لقاح مقدس" به ره سمی بنا سیت یا نا. لهه نه سله سه رنه نجام له هوکمی ره سمی پاپ، وهک خوییه کی ناو نه بردنی به ره سمی ناسرا. به لام به شیوه یه کی ته واو بو خه لکیان پوون نه کرده وه که واتای چیه.

ده پرسم: (هموو نه مانه چ په یوه نندییه کی به توه هه یه؟)
ووتی: (من شاگردی نهوم. هه رچییه که دهیزانم، له نهو وه فیر بووم.) وه نه یده زانی سه رچاوهی هموو زانیارییه کانی بو من ناشکرا کردووه.
— (تو نهو ده بیینی؟)

— (به ئی).

ده گه رینه وه بو مه یدان و چهند مه تریک له نیوان خومان و که نیسه دا ده برین. چاله که ده بینم، پوونای چرای ریگه و شوشی باده و دوو پیکی خالی له لپواری چاله که دا. ده که و مه بیر کردنه وه: حه تمه ن دوو نه ویندار لییره دالبشتوون. له بیده نگیدا، له حاله تیکدا که دله کانیان گفتوگوییان کردووه. وه دواي نهووی که دله کانیان هموو شتیکیان ووت، باز و نهینییه کی زور گه و ره پیکه وه شه ریک بوون.

هاریکی تر گفتوگو سه بارهت به نهوین به هیچ شوینیک نه گه شتووه. گرنگ لیهه. هه ست ده کهم له به رامبه ر شتیکی زور گرنگ دام، و ده بیئت له نهه هه نه بو

له كه ناري پووباري پيدرا دانيستم و تير تير گريام شريف

تيگه شتن هدرچي ده توانم، سوود وهر گيرم. چه ند ساتيك نه كه ومه يادي وانه كانم، Zaragoza، و پياويكي گونجاو بو ژيانم پهيدا بكم — به لام نه مانه زور دوور خوځيان پيشان نه دمن، وهك نه وهي گيروده هه مان نه و سهروه ريانه نه كه سهن ساوهني پر كړدوه.

ده پرسم: (بوچي داستاني "Bernadette" بو باس كړم؟)

بن نه وهي نه چوانم برواني، وه لام ده داته وه: (به ته واوه تي نازانم. له وانه يه له بهر نه وهي كه له نزيك لادي "Lourdes" وهين. له وانه يه له بهر نه وه بوويت كه سبه ي جه ژني "لقاح مقدس" ه. له وانه شه له بهر نه وه بيت كه نه موي دنيای خومت پيشان بدم، بهو شينوازه ديتنه بهرچاو، كه گوشه گيري و جنون ناميز نيبه.

كه سانكي تريش له دنيای مندا هه ن. و باو وريان بهو شتانه هه يه كه نه يلیم.)

— (هيچ كات نه موي ووه دنيای تو جنون ناميزه. له وانه يه دنيای خوم بهو شيوه يه بيت: گرنگ ترين دهوراني ژيانم له پشت كتيب و دهفته ره وه به سر بردوه، تا نه توانم له جيگه يه كه ده يناسم بچمه دهرموه.) هه ست نه كم ناسوده تر ده بيت: دهركي پنده كم.

نوميده وار بووم دريژه به گفتوگو كردن بدات سه بارت به خوداي خانم، به لام بووي نه من كړد:

— (بروين بخه وين. زورمان خوار دوتنه وه.)

سنى شه مهه

1993/12/7

لږو چووه خهوهوه، ماوه په كى زور به خه بهر بووم و بیرم نه مانگ، نه مهیدان،
نه باده و گفتوگوكان نه كړهوه. دهست نوسيك كه به منى دابوو، خویندمهوه و
هستم به شادی كړه، خوړا گله گله به پاستى بوونى هه پووايه — هاوكات
همه باوك بوو هم دايك.

دوايى چراكهم كوژاندهوه و بیرم نه بیدهنگى كه ناری چاله كه كردهوه. نه
همان ساته كانى بیدهنگیدا بوو كه بوم دمركهوت چنده نه نهوهوه نزيك.
هېچ يه كيك نه نیمه هېچى نه ووتبوو. گفتوگو سهارهت به نهوین پیویست
لېبه، چونكه نهوین ناوازی تاییه تی خوی هیه و خوی ددهویت. نهو شهوه، نه
لېواری چان، بیدهنگى مؤه تی دا دله كانمان لیکه وه نزيك بنهوه و یه كتری
باشتر بناسن. دوايى دلى من ووته كانى دلى نهوى بیست و هستی به شادی
كړه.

پېش نهوهی كه چاوه كانم دا بخه، برپارمدا كارنك كه نهو به راهینانیكى تر
ناوى دهبات، نه نجامی بدم.

بیرم كردهوه: (نهم ژورهدام، دوور نه هه موو نهو شتانهی كه خووم پینانهوه
گرتبوو، سهارهت به شتانیك بیرده كه مهوه كه تا نیستا به لامهوه گرنگ و
سرنج پاكیش نه بوون، وم نه شارنكدا دهخوم كه هه رگیز پیم نه خستوه ته
ناوپیهوه. دهتوانم چهند خوله كيك وا خوم پیشان بدم كه جیاوازیم هیه.)

دهستم كرد به وینه كردنی نهوهی كه حهز دهكهم لهو ساته‌دا چۆن بچوئیمه‌وه. حهز نه‌كرد شاد به، سهرجان و خوشبه‌خت. هه‌موو ساته‌كان به ته‌واوی بوونه‌وه (وجوده‌وه) ژيان به‌سهر به‌رم، به تینویه‌تی ناوی ژيان بنۆشم. جاریکی تر پشت به خه‌ونه‌كان بیه‌ستمه‌وه. بتوانم بو نه‌وهی كه نه‌مه‌وێت، بجه‌نگم.

له پیاو پیاویكدا كه حهز نه‌كات، هۆگری نه‌وین به. به‌ئێ، نه‌مه ژنیك بوو كه نه‌مویست وا به — ژنیك كه له‌ناكاودا ده‌ركه‌وت، وه گۆرا به‌من.

هه‌ستم كرد پۆحم له‌گه‌ل پووناکی پۆحی خودا — یا خودا خانم — كه باوم‌پم پینی نه‌بوو، نووهم بووه. وه هه‌ستم كرد كه له‌م ساته‌دا، پۆحم به‌شه‌كاني تری جه‌سته‌می ته‌رك كردوه، وه له‌گۆشه‌ی نه‌و ژووره‌ بچوکه‌دا دانیشتوه.

پوانیم به‌ ژنیكدا كه تا نه‌و كاته خۆم بووم، تیکشکینراو، به‌ روانه‌ت به‌ توانا. له‌ هه‌موو شتیك نه‌ترسا، به‌لام به‌ خۆی نه‌ووت نه‌مه ترس نییه — نه‌مه زۆر زانی كه‌سیكه كه واقعیه‌ت ده‌ناسی. له‌به‌رده‌م په‌نجه‌ره‌یه‌كدا كه شادی و تیشکی هه‌تاو لێوه‌ی ده‌چیته ژووره‌وه، دیوار ده‌چنیت تا ره‌نگی پووكه‌شی مۆیینه‌ دیرینه‌كاني كال نه‌بیته‌وه.

كه‌سیكی تری دانیشتوم له‌ سوچی ژووره‌كه‌دا بینی — تیکشکینراو، ماندوو. سه‌رقاڵی مه‌هاریت و به‌ندكردنی شتیك بوو كه نه‌بیته هه‌میشه نازاد بیته؛ هه‌سته‌كاني. تینه‌كو‌شا به‌ ره‌نجی رابردوو سه‌بارته به‌ نه‌وینی داها‌توو بریار بدات.

نه‌وین هه‌میشه تازه‌یه. گ‌رنگ نییه كه یه‌كجار، دوو‌جار، ده‌جار له‌ ژياندا نه‌ویندار ببین — هه‌میشه له‌ حاله‌تی‌كدا نه‌بین كه نه‌یناسین. نه‌وین نه‌توانیت ئی‌مه بو به‌هه‌شت یا دۆزه‌ به‌ریت، به‌لام هه‌میشه ئی‌مه بو جیگه‌یه‌ك

له بات. نه بیئت یینی رازی بین، چونکه نهوین هه تاواکی ههستی نیمهیه. نه گهر
پشتی تییکهین و رمدی بکهینهوه، نه برسا نه مرین، نه حائه تییکدا که سهیری
چلهکانی درهختی ژبان نه کهین، بئ نهووی که بویرین دهستان درێژ بکهین و
له میوهکانی بچنین. ده بیئت تا ههر شوینییک که ههیه، به دواي نهویندا برۆین،
ههتا نه گهر پراو پری کاتر میز مەکان، رۆژ مەکان، ههفتهکان، ناو میندی و خەم و
خەفەت هه بیئت.

چونکه نه ساتهکانی به دواڤا چوونی نهوین بهرێ نه کهوین، نهویش به
به دواڤا چوونی نیمه پاده چله گینیت.
وه نیمه بزگار نه کات.

گاتییک که سه کهی تر به جینی هیشتم، دلم دهستی کرد به گفتوگو کردن نه گهن
ملدا. ووتی که ترهک و درزی دیوار، رینگه ی به تیپه پوونی ناو داوه، "با" نه
هه موو لایه که وه هه ئی کردووه، نهو شاده، چونکه دوویاره ووتهکانی نه بیستم.
هلم ووتی که نهویندارم. وه من به خوشحالی خه وتم، به بوونی
زمرده خه نهیه که به سه ر نیومهوه.

گاتی به خه بهر هاتم، په نجه رهکان کراوه بوون و نهو سهیری کینهوکانی
نه کرد. چهند خوله کیک بهو شیویه مامه وه و هیچم نهووت، ناماده بووم که
نه گهر پووی و مرگینێ، چاوهکانم دا بخه مدهوه.

وهک نهوه زانیییتی چ بیرۆکه یه کم نه سهردایه، پووی وهرگینرا و سهیری
چاوهکانی کردم.

ووتی: (پۆژ باش).

— (پۆژ باش. په نجه رهکان داخه. زۆر سارده.)

كه سه كه ي تر به ي نه وه ي پيشتړ ناگادارم بكاته وه دهر كه وت. هيشتا هه وئ
نه وه ي نه دا ناراسته ي هه وا بگوړيت، كه م و كورپيه كان كه شف بكتا، بليت
"نه خپړ"، بليت "مكن نيبه". به لام نه مزاني كه نيت دره نكه.

ووت: (ده بئ جل و بهر كه كانم بگوړم.)

وه لام ي دايه وه: (له خوار وه چا وروانم.)

وه كاني به خه بهر هاتم، كه سه كه ي ترم نه بيرم كرده دهر وه، دوو ياره
په نجه ره كانم والا كرد، وه پيگم به تيشكي هه تاو دا كه بيته ژوړ وه.
هه ناو تاو يك كه هه موو شتيكي نووقمي خوي نه كرد — كيوه كان به به فر
دا پاشرا پوون، زه وي به كه لاي ووشك و وريو دا پوشر ا بوو، پووياري كم
نه نه بيلي به لام ده نكيه نه بهست.

هه ناو تاو به سهر سيله ي پوولتم وه بوو، جهسته ي پوولتم ي گهرم نه كرده وه، وه
هه ستم به سهر ما نه نه كرد، چونكه گهرمايي مبي بوو خوي نه برد —
گهرمايي كي پرشنگدار كه نه بيته گر، گر يك كه نه بيته ناگر، ناگر يك كه
نه بيته خو له ميش و ديار ناميني. نه مزاني.

وه نه موويست.

نه مزاني كه له و ساته به دواوه، به به هه شت كه نيك و دوزه خ كه نيك ناشنا
نه بم، نه گهن شادي و نازار، نه گهن خهون و بئ هيوايي، وه نيت ناتوانم هه وا
به تين و تاو هه كان له گو شه يه كي شاراوه ي پو حمدا ده سته مو بكه م. نه مزاني كه
له و ساته به دواوه، نه وين پنيشاندهرمه — هه رچه نده له منداليمدا و نه
كاتيكدا كه بوي كه م جار نهوم بيني، ناماده بووه. بوچي كه هه رگيز
هه راموشم نه كرده وه — هه رچه نده خو م به تاوانباري جه نكي نه و نه زانم.
له و زه مانده، نه وين دژوار بوو، نه گهن سنووره كانيدا، كه نه منه ووويست
لپيانه وه تپيه رم.

"مهيدانى سوريا" م هينايه وه يادى خوم، نهو ساتانهى كه نه نهوم وويست به دواى مهانليا وون بووه كهدا بپوات. نه مزانى — به ئى نه مزانى كه نهيه وئيت چى به من بليت، وه نه مه وويست ببيستم، چونكه نهو نه هه مان نهو كو پانه بوو كه پوژيكي جوان و پازاوه، به دواى پاره، وداستان ووتن، يا به دواى نهونه كانيدا نه پوشت. پيوويستم به نهو ينيك هه بوو.

لهو زه ماندا شتيكى نهوتوم له نهوين نه ده زانى. كاتى نهوم له كاتى كو نفراسدا بينى، وه به بانگهيشته كهى پازى بووم، واده زانى كه ژنيكى بانغ نه توانيت دلى كچيك كه نهونده بو ديدار له گه ن شازاده دا جهنگى بوو، دهسته مو بكات. دوايى نهو سه بارهت به مندا لانى هه ميشه ناماده ددوا — وه من دووباره ناوازي كچيكم بيست كه خوم بووم، ناوازي شا كچى كه نه نهوين و جيا بوونه وه نه ترسا.

چوار پوژى ته واو هه وندا به شينهويهك خوم پيشان بدهم كه ناوازي دلم نه بيستوه، به لام سات له دواى سات به توانا تر نه بوو پوحمى بى هيو نه كرد. له په ناگاترين گوشه ي پوحم، "من" هيشتا بوونى هه بوو وه باومرى به نهونده كان هه بوو. پيش نهوهى كه پوحم شتيك بليت، به سوار بوون له گه ن نهودا پازى بووم، به كوچ كردن له گه ن نهودا پازى بووم، بپارمدا پى به جهركى خومدا بنيم و دل به دمريا بسپيرم.

وه هه ر بو نه مه بوو — له پيناوى شتيكى كه م كه نه "من" مابوويه وه — نهوين، دواى گه پان له چوار گوشه ي جيهاندا، دووباره منى دوزيبه وه. نهوين دووباره منى دوزيبه وه، هه رچه نهده پوحم، له شه قاميكي نارام له Zaragoza ، به ره به ست و سه ديكي له به ردم دادو مرييه كان، و كتيبي وانه كا نمدا هه ئيه ستبوو.

په نهمره و پېنوسه که مېم والا کرد. هه تاوه تاو ژووره که ی له خویدا نوو قم کرد، وه نهوین پوخمی له خویدا نوو قم کرد.

چهند کاترمیریکى دوا به دواى يهك بى نامانچ له نیو به فردا له سهر جاده رېگه مان برى، نانى به یانیمان له شونښکدا خوارد که هه رگیز له ناوه که ی نه گه شتم — به لام کانیاویکی هه بوو، لهو کانیاو مېدا، په یکه ری ماری و کوتریک ليك ئالا بوون و بوو بوونه يهك گیاندار. به بینینی نهم تابلیویه، پیکه نى:

— (نهمه نیشانه یه که. نیرینه و میننه له قالیبکدا تیکه ن به يهك بوون.)
ووتم: (هه رگیز بیرم لهو شتانه نه کردوه ته وه که دوینى بۆت باس کردم. به لام شتیکی شیاو و راسته.)

دهسته واژه یهك له کوچه که دا ده سته و ته کانی دووباره کرده وه: (خودا وه ند نهو ی له ژن و پیاو دروست کرد. بۆچی که نهم وینه ی نه وه هاوشیوه ی نهو بوو: ژن و پیاو.)

بینیم چاوه کانی درموشاوه یه کی تریان هیه. شاد و کامه ران بوو و به هه موو قسه یه کی پوچ و بى واتا پندمه نى. نه گه ن که سانیک که له رېگادا ده مانبینین — گفتوگو ی نه کرد — کاریگه رانی خو ئه میشى پوش که بۆ سهر کار درپوشتن، "کیو بره" رهنگین پوشه کان خو یان ساز نه کرد بۆ سه رکه وتن به سهر ساتر مه کاندا.

مات و بیده نگ بووم، چونکه هه ره نسا زۆر خراپ بوو، به لام پوخم به بینینی شادی نهو شاد ده بوو.

شادییه که ی بهو جوړه بوو که هه مووان کاتى نه گه نى نه دوان پنده که نین. له وانه یه دلى شتیکی پى ووتبیت، وه نیستا نه یزانی که خوشم نهو ی —

ھەرچەندە ھیشتا ھەر وەکو دوستیکى دیزینی دورانى مندالى پەفتارم ئەگەن دەگات.

سەرئە نجام ووتم : (ئەلپى زۆر خوشەال ترى .)

— (ئەبەر ئەوئى ھەمیشە خەوم ئەبىنى كە ئەگەن تۆدا ئیرەدام ، ئەمبىنى كە ئیرەدام ، ئەم كیوانەدا ھەنگاۋ ھەئەگرم و مېوھ زېرپنەكانى ھەتاۋ دەچىنەۋە .)

(مېوھ زېرپنەكانى ھەتاۋ .) ھۆنراۋەيەك كە ماۋمىيەكى زۆر ئەمەۋپىش كەسىك ئوسى بوۋى و ئىستا دووبارەى ئەكرەۋە — ئە ساتى گونجاۋدا .

كانى كە ئەو شۆپنە ئە لاى ئەو كانىاۋە سەرسۈپھىنەرە دەگەپاينەۋە ، ووتم :
— (بە ھۆيەكى ترموھ شادى .)

— (چ ھۆيەك ؟)

— (ئەزانى كە من خوشەالتم . ئەبەر خاترى تۆيە كە ئەمەۋ ئیرەدام ، بە راستى بەسەر كىۋەكاندا سەردەكەۋم ، دوور ئە كىۋى كىتیب و دەفتەر . تۆ خەرىكە شاد و كامەرانم ئەكەيت . وە شادى شتىكە كە بە دابەشېۋون زىاد دەكات .)

— (ھاينانىكى تىرت بە ئە نجام گەياندوۋە ؟)

— (بەئى . ئە كوئ ئەمە ئەزانى ؟)

— (چونكە تۆش گۇراۋى . وە ئەبەر ئەوئى مەۋق ھەمیشە ئەم ھاينانە ئە ۋۇگارىكى راست و دروستدا ھىز ئەيىت .)

ۋۇھم بە درېژايى ئەو ۋۆزە ئەگەئەدا بوو . ھەۋئە ئەدا دووبارە لىم نەزىك بېتەۋە . بەئەم ھەر جارمى دەنگى لاۋاز تە ئەبوو وە شىۋەشى كەم كەم وون ئەبوو . كەۋتەم بىرى كۇتايى ھىلمى خويىن ھەتاۋەكان ، كە جەستەكان ئەبوۋنە ئۆز و خۆن .

بە كەنارى پاينەيەكى تىردا تىپەپىن كە پەيكەرى مەيەم ئەسەر خاچىك بوو .

پرسی! (بیر له چی نه که یته وه؟)

— (بیر له خوین هه تاوه کان نه که مه وه. بونه وهره شهو به خه بهر هکان له نیو
خویاندا زیندان و به بی هیوایی به دوی هاوړیبه کدا نه که پښ. به لام ناتوان
هوگری نهوین بن.

هر له بهر نه مه یه که نه فسانه نه ئیت ته نها تیر له دلیاندا نه توانیت نه وانه
له ناو بهریت و بیان کوړیت، نه وها حاله تیکدا، دلیان به خه بهر دیته وه، هیز
و توانای نهوین نازاد ده کهن، وه شه پش له ناو نه بهن.)

— (پیشتر هر گیز بیرم لدم بابه ته نه که ردیوه. به لام شیاو و
راسته ځینه یه.)

توانی بووم نه تیرانه له خوم به دوور بخه مه وه. دل له نه فرهت پرزگاری بوو
بوو، دووباره هه موو شتیکم گرتیوه ده ست. که سه که ی تر نیتر شونیک ی بو
مانه وه نه مابوو.

هه زار جار نارمزوم نه کرد ده ستی بگرم، وه هه زار جار نارامم گرت و هیچ
کاریکم نه کرد. که میک گیز بووم — ده موویست بلیم خوشم نه وئ، به لام
نه مدمزانی له کوپوه ده ست پییکه م.

سه بارت به کیوه کان و پوویاره کان قسه مان نه کرد. نزیکه ی کاترمیریک له
جه نگه و دارستاندا وون بوو بووین، به لام پښه ی خومانمان دوزیبه وه.
له فده مان خوارد و به فري تواوه مان نوشی. کاتی هه تاو ناوا بوو، بریارماندا
بگهړینه وه بو سه ن ساومن.

دهنگی پښ کانهان له دیواری بهردیندا دهنگی نه دایه وه. به شیوې غه ریزه یی
دهستم خسته ناو ناوې موهدسه وه و وینه ی خاچیکم کینشا. نه وهی که
ووتبوی، هاته وه یادم — ناو پیشاندهری خوی نا هره ته.
ووتی: (بروین بؤ نه وئ.)

له که نیسه یه کی چوڼ و تاریک هه نگاومان دنا، شوینیک که قه دیسینک —
ساوه ن قه دیس، له خوا ترسینک که له نه شکوه تی هه زاره ی دووم ده ژیا — له
لهری میهرای سهره کیدا دفن کرا بوو. دیواره کان تا نیستا چه ند جارنیک
داروخا بوون و سهر له نوئ دروستکرا بوونه وه.

هه ندئ له شوینه کان به م شیوه یه بوون — له وانه بوو به هوی جه تگه وه ونران
گرا بن. به لام مقه دهس ده مینیته وه. دوا یی که سینک به و شوینه دا تیپهر نه بیت،
هه ست نه کات شتیک نات هه واه، و سهر له نوئ بنیادی ده نیته وه.

هاوشیوه ی عیسی له دار دراوم بینی که هه ستیکی غه ریپی "نامویی" به من
به خشی — به ته واهه تی ههستم نه کرد که سهری نه جویت، له گه ل مندا دیت.
— (لیرمدا ده مینینه وه.)

— (سهری په یکه ره که بکه.)
مر به م له گه ل کورمه کی له نامیزیدا. عیسی بچووک نیشاره تی بؤ سهره وه
له کرد.

له وهی که نه مبینی پیم نه ووت.
جه ختی کرده وه: (به ووردر سهرنج بده و سهرکه.)
هه لندا ته واه ی به شه کانی نه و په یکه ره دارینه ببینم: رهنگه ئالتونیه که ی،
پاهه کانی، وورده کاری و ده ست رهنگینی هونه رمه ند له دروستکردنی چرچ و
لهری چادرمه کیدا. به لام ته نه ا کاتیک له په تبه ی عیسی بچووک وورد
پورمه وه، تیگه یشت م به به ستی چیه.

له راستېدا، هر چنده مريدم نهوى له ناميز گرتېوو، به لام عيسا پوو كه نهوى راگير كړېوو. وهك نهوى بازوى مندانه كه پوو به ناسمان پوشتېته سهرهوه، كچه مريمى تا عدرشى سهرهوه نهېرد. جاريكى تر نهوى بوييني مېرده كې نهېرد.

ووتى: (هونه رمنديك كه شهش سهد سال لدمه وپيش لدم پدېكه رې دروست كړدوه، زانيويه تې چ كارېك نه كات.)

دهنگې پې له سهر زهوى دارينى كه نيسه كه بهرز بوويه وه. نافره تيك هاته ژوروه و موميكي له بهر دم مېجرابى سهرم كېدا داگر ساند. ماويه كه له بهر رېزى نهو عياده ته به بېدهنگى مائنه وه.

كاتى نهوم بېنى نووهمى ته ماشاى كچه مريدم بووه، بېرم كړدوه: (نهوين هه رگيز به ته درېج نايه ت.) دوينى جيهان به بې ناماده يى نهو واتا دار پوو. ئيستا نهو نه بېت له په نامدا بېت تا بتوانم درهوشانه وې حه قيقه تې هه موو شتيك ببينم.

كاتى نافره ته كه پوشت، نهو دووباره هاته وه گؤ:

— (لدم هونه رمنده، خوداى نافره ت و روخسارى مينه يى خوداى ناسيوه. پرسياركت له من كړدوه كه هېشتا نه متوانيوه وه لامى بدمه وه.

پرسيارت كړد: (هه موو لدم شتانه له كوئوه فير بووى؟)

به لئى، پرسيبووم و نهو پيش لدم وه لامى دابوومه وه. به لام به بېدهنگى مامه وه.

درېزه ي پيدا: (وهكو لدم هونه رمنده فير بووم. به نهوينى سهرهوه تر رازى بووم. مؤنه تم پيدا رېنمونيم بكات و هيدا يه تم بدات.

حه تمهن نهو نامهیه ت له بیره که تیایدا نووسی بووم نه مه ویت بچمه نیو
هوتا بخانه ی زانستی ناینییه وه. هیچ کات بوم یاس نه کردی، به لام
راستیه که ی نه مه یه که سه رنه نجام چوومه ناو په رستگاوه. (

له نا کاو گمتوگۆی پیش کونفرانسه که م به بیر خۆم هینایه وه. توندی
له دانه کانی دلم پروویان له زیاد بوون نه کرد، وه هه ولیم دا چاو بیرمه کچه
مریه م. بیکه نی.

بهرم کرده وه: (له وانه نییه. هاتوو ته بینه ژوورمه، و دوایی رۆشتوو ته بینه
دهرموه. نکات لی نه که م بلێ که هوتا بخانه تهرک کرده وه. (

له م جاره، به بێ نه وه ی که بتوانیت په ی به نه ندیشه کانم به ریت، درێژ ی
پیدا: (لاویتییم به شهر و شوریکی ژۆر به سه ر یرد، خه لکی و سه ر زه وییه کانی
لرم بینیه. له چوارگۆشه ی جیهاندا به دوا ی خودا دا گه راوم. به ر له نیستا
له وینداری نافره تانی تر بووم، وه له نیداره جوړ به جوړه کاندای بۆ که سانی تر
کارم کرده وه. (

هه رینی چه قویه کی تر. به خۆم ووت: (نه بی به ناگا بم "که سه که ی تر"
له گه رپته وه. (به رده وام چاوه کانم به رپیووه زه رده خه نه ی کچه مریه.

— (پازو نهینی ژیان شیتی نه کردم، وه نه موویست نه وانه باشتر بزانم. کاتی
به منی نه ووت هه موو که سینک له شوینی کدا شتیک نه زانی، به دوا ی
وه لاهه کانه دا بۆ لای نهو نه رۆشتم. له میصر و هندستاندا بووم. له گه ل
ماموستا کانی جادو گه ر و چاودیری کردن ناشنا بووم. له گه ل کیمیا گه ران و
(هه انییه کاندای ژیاوم. (

وه له شتیک که نه موویست، تیگه شتم: که حه قیه ت له هه مان نهو شوینه دایه
که نه مان هه یه.

حده نهاره له هه مان نه شوينه دايه كه نيمان هه يه. جاريكي تر روانيم به كه نيسه كهدا — بېرته سواوه كان و رزيوه كان، كه چنده ها جار داروخا بوون و دروسگر بوونه وه. چ شتيك نه م توانا و بېرته وامييه نه مروځ نه به خشيت؟ كه نه وننده بو چاكسازي نه و پرستگايه بچووكه هه ول بډات — نه و شوينه دوورمه، نه ناو كيڼه زور به زمكاندا ؟
نيمان.

— (بوداييه كان مافي خويان بوو، هندوكان مافي خويان بوو، هندييه كان مافي خويان بوو، موسولمانه كان مافي خويان بوو، يهوديه كان مافي خويان بوو. هه ركاتي مروځ راستگويانه به دواي نيماندا بډوات، نه توانيت بگاته خودا و سدير و سهدره بگات.

به لام كات به سهر بډردن بو زانيني نه مه بهس نه بوو: پيويست بوو هه لېزار دنيك نه نجام بدهم. كه نيسه ي كاسوليكم هه لېزار د، چونكه نه م مېزه به دا هاتبوومه دنياوه و منداليم ليوان ليو بوو نه نه يتييه كان. نه گهر به يهودييه نه هاتمه دنياوه ديني يهوديه تم هه لېزار د. خودا هه ر نه و خوداييه، هه ر چنده هه زار ناوي هه يه، به لام نه بيت مروځ ناويك هه لېزيت كه خودا به و ناومه بانگ بگات.)

جاريكي تر دهنگي هه تگام نه كه نيسه كهدا بيست.

پياويك نزيك بوويه وه و به رووي نيمه دا سهر سام بوو. دواي له چه قى ميحراب نزيك بوويه وه و دوو مومي دهره ينا. حه تمه نه به پرسانى كه نيسه بوو. كه وتمه بيري پاسه واني نه و كه نيسه يه ي پيشوو كه نه به يشت نيمه بچينه ژوورمه. به لام نه مجاره، پياوكمه هيچى نه ووت.

هه ر نه وننده ي كه پياوكمه رښت، نه و ووتى: (نه مشه و سهر دان كردنم هه يه.)
— (تكا نه كه م دريژه به گفتوگوكانت بده، بابته كه بگوره.)

— (هر لهم نزیکاندها چوومه ناو پهرستگایه که وه. چوار سائی ته و او، هه چیه که توانیم خویندمه وه.)

لهم ده وانه دا، له گه ن پوشتیریان و خاوهن ویژدانه کان له په یوه ندیدا بووم، پرو واده جوړ به جوړمکان ماویه که له هه وئی نه وه دان دمرگا داخراوه کان والا بکه ن. بیرم کرده وه که خودا نه و دوستکراوه گومرا که ره نییه که له ده ورائی مندا ئیدا منی نه ترساند. جموجوئ بو گه پانه وهی ده ورائی بیگه ردی ده سستیکی مه سیحیه ت دهستی پیکردبوو.)

به تانه وه ووتم: (دوایی هه زار سا، گه شتنه نه و رایه ی که ده بییت موله ت بدن که نه بییت "عیسا" ش له که نیسه دا روئیکی هه بییت.)

— (له وانه یه به گالته وه نه مه ت ووتبییت، به لام به دنیاییه وه هه رایه. کهم کهم دهستم کرد به فیر بوون له لای یه کی که زانایی له سه رو خومه وه بوو. فیری کردم که نه بییت رازی بم به ناگری که شفی روح القدس.)

کاتی که دهسته واژه کانیم بیست، دلم په سستینراو تر نه بوو. کچه مریه م بهرده وام زمرده خه نه ی نه کرد، و عیسا ی مندا ن روخساریکی شاد نامیزی هه بوو. منیش روژگارنیک باومرپ بهم مه سه نه یه هه بوو — به لام روژگار، ته من و سا ن و دهستی نه مه ی که که سیکی مه نتقی و کاریگهرم، بوو به هوی نه وه ی مه زه به کهم بخمه نه و لاوه. بیرم کرده وه چه نده ناره زوو ده کات نه و نیما نی مندا نییه م به ده ست بیتمه وه، که نه و هه موو سا نه له گه لندا بوو وه بوو بووه هوی نه وه ی باومرپ به بوونی فریشته کان و سه یر و سه مه ره کان بکه م. به لام گه پاندنه وه ی نه و نیما نه ته نها به بوونی نیراده زور دژوار بوو.

هریزه ی پیندا: (نه و که سئی که زانایی له سه رو منه وه بوو به منی ووت، نه گهر خوم نیما نم هه بییت دمرانم، نه و کاته نه مه وئ بزاتم. له هه جوړه که مندا له گه ن خومدا قسم نه کرد. له باره گای روح القدس ده پارامه وه که دهر که ویت

له كه نارى پووبارى پيدرا دانىشتم و تيز تيز گريام شريف

و هه چييهك كه نه مه ویت بيزانم، و فيرم بکات. كه م كه م تينگه شتم کاتى له
ته نيایدا قسه نه كه م، ناوازيكى هوشمه ندر له باتى من قسه نه کات. (

قسه كانم پى برى: (بۇ منيش هه ر به و شيويه بووه.)

چاو مپوان بووم دريژه ي پييدات. به لام نيت نه متوانى شتيك بليم.

ووتى: (خه ريكم گوى ده گرم.)

شتيك زمانى به ستبويه وه. نه و قسه گه ليكى زورى نه كرد، من نه مه ده توانى
هه ر به و ده سته واژانه بۇچوونى خوم بليم.

وهك بلىي بيرۆكه كانى خویند بيته وه، ووتى: (كه سه كه ي تر نه يه ویت
بگه رپته وه. كه سه كه ي تر له ووتنى قسه ي هه نه ج و به نه ج ده ترسييت.)

وه لام دايه وه: (به ئى.) ته وای هه و نه كانم خسته گه ر كه به سه تر سه كانمدا
ژال بم: (زور شت ديتته پيش كه کاتى له گه ل كه سيكدا دمويم و ناويتى
بابه ته كه ي نه بم، سه ر نه نجام قسانيك نه كه م كه خوشم پيشتر بيرم ئى
نه كرد و نه ته وه. وهك نه وى كه نه و هوشه ي من نه بيت، نه و هوشه ده خمه
نيو چاله وه، كه زور له من زياتر بزانييت.

به لام زور به كه مى ريگه نه ده م نه م رووداوه روو بدات. وهك پيشه ي هه ميشه ي
له هه موو گف تو گزيه كدا زياتر هه و نه ده م گوى بگرم. واده زانم خه ريكم شتيكى
تازه فير نه بم، هه رچه نه ده له كۇتايدا هه موو گف ته كان له بير نه كه م.)

ووتى: (نيه گه و ره ترين سه رسوپه ي نه رى خومانين. نه گه ر به قه ده ر دانه
چه ونيك نيما نمان هه بيت، ده توانين نه و كيوه جيگوركى بكه ين. هه ر نه مه فير
بووم. وه نه مپو كاتى ليوان ليو له ريز، گوى بۇ ده سته واژه كانى خوم ده گرم،
سه رسام نه بم.)

هاوه لاني مسيح "هه واريان"، ماسى گر بوون، نه خویند هه واره و نه زان بوون.
به لام تيشكيك كه له ناسمانه وه هاتبوو، پيى پا زى بوون.

له نه زانى خويان خه جانته تيان نه ده كيشا : بروايان به روح القدس هه بوو.
نهم خه لات هه كه سيكه كه پيى بازى بيت. ته نها نه وه نده به سه كه بازى
بيت، بازى بيت، و نه هه نه كردن نه ترسيت.)
كهه مريم نه بوويه بوومدا زمرده خه نهى نه كرد. هويه كي ته واوى بو گريان
هه بوو، به لام زمرده خه نهى نه كرد.
ووتم : (دريژه به گفته كانت بده.)
وه لامى دايه وه : (هه نه مهيه. بازى بوون به خه لات. وه نه دوايدا خه لات
ناشكرا نه بيت و دمر نه كه ويت.)
— (هه بهم شيويه نه نجامى نييه.)
— (نه مه به ستم تينا گهيت؟)
— (تينده گم. به لام من ومكو هه موو مروفه كاني ترم : ده ترسم. وادمانم
نهم رهوشه بو تو كار نه كات، نهك بو من.)
— (يهك پورژ گوزباني به سهردا ديت. كاتى كه تينگهيت نييه هه ره ومكو نهو
مندانه ين كه بوويه بوومانه و سهيرمان نه كات.)
— (به لام تا نهو كاته هه موومان وا بير نه كه ينه وه كه نه بووناكييه وه
نزيكين، و ناتوانين گري خومان داگرسينين.)
وه لامى كي نه دايه وه.
پاش ماوه يهك ووتم : (داستاني پهرستگاهت ته واو نه كرد.)
— (هيشتاش هه نه پهرستگادام.)
وه پيش نه وهى كه بتوانم "رد الفضل" پيشان بدهم، هه ستا و بو ناوه راستى
كه نيسه كه روشت.

له كه ناری پووباری پیدرا دانیشتم و تیز تیز گریام شەریف

له شوینی خۆم نه جۆلام. سەرم گێژ نه بوو، نه مەزانی چ پووداویك خەریكه روو
نەدات. له پەرستگادا !

باشتر وا بوو بیر نه كه مەوه. سەدمكه تێكشكا بوو، نهوین پۆحمی نووقم
کردبوو، وه ئیتر نه مەدتوانی دەستەمۆی بكەم. هینشتا رێگهی هەتەتەم هەبوو،
كه سەكهی تر — زۆر بیزار بوو، چونكه لاواز بوو، زۆر سارد و سڕ بوو، چونكه
نەترسا — بەلام ئیتر نه مەدووست. ئیتر نه مەدتوانی له نیگای ئەوهوه دنیا
ببینم.

دەنگێك بېرۆكه كانی پێ برێم. دەنگێکی درێژخایه‌ن و نه‌بڕاوه، وهك ئەوهی
فلوتینی گەوه‌ری هینابیتە دەنگ. دڵم كه‌وته جۆش و خروش.

دەنگ دیسان هات. دیسان. سەیری پشتی سەرم كرد: پله‌كانه‌یه‌کی دارین بوو
كه به سەكۆیه‌كه‌وه پەيوه‌ند بوو كه هیچ گونجانیکی له‌گه‌ڵ هاونا‌ه‌نگی و
جوانی دره‌شاو‌ه‌یی به‌رده‌كان نه‌بوو. له‌سه‌ر سەكۆكه، نۆرگێکی دێرین نه‌بینرا.
وه نه‌ویش له‌وئ بوو. روخساریم نه‌نه‌بینی، چونكه تاریك بوو — به‌لام
نەمزانی له‌ویدا‌یه.

هه‌ستامه‌وه. وه نه‌و رێگری كردم.

به‌ ئاوازیکی ئیوان لیو له‌ هه‌ست ووتی: (پیلار! هه‌ر له‌و شوێنه‌ی كه هه‌یت
بمێنه‌روه.)

هه‌رمایشتەكه‌یم به‌ جێهێنا.

— (با دا‌یه‌ گه‌وره ئیلهام پێ ببه‌خشیت، كه نه‌م‌رۆ، ئەم مۆسیقایه‌ نزا و
پا‌رانه‌وه‌ی من بێت.)

وه دهستی کرد به لیدانی لاوزی ماریا. جه تمهن کاترمیر شەشی دواى نیوه رو بوو، کاترمیری نه نجلەس Angelus* ، له کاتیدا که پووناکی و تاریکی بینکوه گری دراوون (دهمه و نیواره).

*Angelus: له ناینی کاسۆلیکدا، دوعایه که که هه موو روژنیک کاترمیر شەشی به یانی و شەشی دواى نیومروان، بۆ له دایک بوونی مەسیح ده خوینریت. لاوزی ئورگ له که نیسه ی چۆن دهنگه دهنگیکی بهرپا کرد، تیکه ل به بهرد و پهیکه رهکانی لیوان لیو له میژوو و نیمان نه بوو. چاوه کانم داخست و ږیگه مدا که موسیقا تیکه ل به منیش بیت، ږوحم له ترس و تاوانه کان پاک بکاته وه، کارنیک بکات که هه میشه له بیرم بیت باشرم له وهی که بیرى لى نه که مه وه، به هیزترم له وهی که گومان نه بهم.

به نارەزوویه کی گه وره وه خووم به نزاو پارانه وه وه گرت، وه له و کاته وهی که لیمانم له ده ستداوه، یه که مین جار بوو که وه ها شتیک روویدات. هه رچه نده له سه ر پارچه هه رشیک دانیشتبووم، به لام ږوحم له بهر دم عانمیک که له بهرده ممددا چۆکی دادابوو. له بهرده م نافرەتیک که ووتی: (به ئی).

هه رچه نده نه یه توانی بلیت نه خیر، وه فریشته به دواى که سیکی تردا نه ږوشت و له مهش به بۆچونی خودا تاوان نه بوو، بۆچی که خودا لاوازی منداله کان به باشی نه بینیت. به لام له و ووتی:

(وویستی تۆ به نه نجام رازیه.)

هه تا کاتیک که ههستی کرد له گه ل دهسته واژه کان فریشته، رازی نه بیت به تهواوی نازار و رهنجی سه رنویشتی، وه چاوی دلی توانی کوږه خوشه و یسته که ی

ببینیت که له ماڼ چووبوویه دهرهوه، وه خه لکی رښتن به دوایدا و دوايي
ښنکاریان لیکرد، به لام

(وویستی توبه نه نجام پازیه.)

هه تا به کاتی منداڼ بووندا، پیرؤترین ساته کانی ژيانی ههر نافرته تیک،
ناچار بوو له گه وړیکدا له په نای ناژه نه کاندای بڅه ویت، بؤچی نووسهره که وای
نه ووت،

(وویستی توبه نه نجام پازیه.)

هه تا به کاتی ناره حه تی و نازاردا، له شه قامه کاندای به دواي کورپه که یدا
دوگه را و له ناو په رستگا بینییوه. وه کورپه که دواي لیکرد که بیزارای
نه کات، نه بهر نه ووی که نه رک و لپیر سراوییه تی تری هه یه،

(وویستی توبه نه نجام پازیه.)

هه تا به زانینی نه ممش که ته وواي ژيانی، به دلیکی لیوان لیو له نازار،
کورپه که ی جیبه چی نه کرد، هه میشه نه وه نه ترسا که هه موو ساتیک ژيانی
کورپه که ی بکه ویتته مه ترسیه وه، به به ناگا بوون نه ووی که له ژیر چاودیری
ته هدید کردندایه،

(وویستی توبه نه نجام پازیه.)

هه تا کاتیک که نه ووی له ناو کومه لیکدا بینییوه و نه یتوانی لینی نریک
بیته وه،

(وویستی توبه نه نجام پازیه.)

هه تا کاتیک که دواي نه که سینک کرد که به کورپه که ی بلیت که نه و لپره یه،
کورپه که ی هه والی نارد که : (دایک و براکانی من ههر نه وانه ن که نه م
په رستگایه دان)،

(وویستی توبه نه نجام پازیه.)

هه تا کاتیک که هه موویان سه رنه نجام رۆشتن و ته نه نه و نافره تیکی تر و په کیک له هه وارییه کان له لای خاچه که مابوونه وه، وه کۆن و باری پیکه نینی دۆشمان و ترسنۆکی دۆسته کانیان به کۆن نه کیشا،
(وویستی تۆ به نه نجام رازیه.)

هو دایه، وویستی تۆ به نه نجام رازیه. چونکه تۆ لاوازی دئی دروستکراوه کانت دهزانی، وه نه سه رسانی هه تاکه که سینک کۆن و باریک دانه نییت که توانای هه لگرتنی هه بیئت. پهی به نه وینی من به ره — چونکه نه و ته نه شتی که که به راستی هی منه، ته نه شتی که که نه توانم له گه ل خۆمدا بییه مه ژیا نیکی تره وه. کاریک بکه که شه هامت و پاکی خۆی بیاریزیت، بتوانیت له و چان و چۆنی و داوانه ی ژیان خۆی بیاریزیت.

لۆرگه که بیده نگ بوو، وه هه تاو له پشتی کپۆمه کانه وه داکه وت — وه که نه وه ی که هه ردووکیان به یه که ده ست هیدایه ت درابن. چاوه کانم کرده وه، وه که نیسه که به ته واوه تی تاریک بوو — جگه له و مۆمه داگیرساوه که په یکه ری کهه مریه می پونا که نه کرده وه.

له و له منی نه پروانی، وه منیش له نه وم نه پروانی. دهستم بۆ دهستی درێژ ده بوو، وه نه وی به دهسته ئینا. دهستم کرد ئیستا دئی نه وه که به توندتر ئینه دات — خه ریک بوو نه متوانی دهنگی بییستم، چونکه دووباره له بیده نگیدا بووین. به لام رۆحی من نارام بوو، وه دلم له ناشتیدا بوو.

دهستیم گرت، وه بۆ ئامیزێ رایکیشام. نازانم چه ندیک به و شیوه یه له ژیر پینی کهه مریه مدا ماینه وه، چونکه کاتیش راوه ستابوو.

له كه ناری پووباری پیدرا دانیشتم و تیز تیز گریام شریف

كهه مریهه له نیهمه ی نهروانی. كچیكى لاوی لادینی كه به ئی ی بۆ چاره نووسی
غوی كردبوو، نهیتوانی تینیگات، نهوی كه ژنیك كوری خودای له نامیز
گرتوو، و بازی بووه به نهوینی خوی ئافرهت له دئی خویدا.

نه منهووست پرسیار سهبارته به هیچ شتیك بکهه. نهو ساتانهی كه له
كه نیسه به سهرحوو نهو زهرده پهردا، بهس بوو بۆ تیگهشتن له تهواوی نهو
كۆچه. نهو چوار پۆژه له گهه نهودا بوون، بهس بوو بۆ تیگهشتن لهو سانه،
سائیك كه هیچ بووداویکی گرنگ تیایدا بروی نهدابوو.

ههه له بهر نهوه نه منهووست پرسیار سهبارته به هیچ شتیك بکهه. دهست له
ناو دهستی یهك له كه نیسه چووینه دهرهوه و گه پاینهوه بۆ ژورمهوه. سهرم گیز
نهوو — قوتا بخانه ی زانستی ئایینی، دایه گهره، سهردانیك كه نهو نهو
شهوه ههیبوو.

دوایی تیگهشتم كه ههردوو کمان وویستمان پۆحمان به یهك چاره نووسهوه گری
بدهین، به لام یهك قوتا بخانه ی زانستی ئایینی له فهره نسادا ههیبوو، نهویش
Zaragoza بوو. دلم ئارامی ئیبرا. له خانووهکانی سهدهی ناوهراستم
نهروانی، وه له چاله که ی شهوی پابردووم نهروانی. بێدهنگ و خهفه تبار
ئافرهتیکی ترم هینایهوه بیرى خۆم كه رۆژگارێك نهو ئافرهته خۆم بووم.

ترسم له خۆم دوورخستهوه و تههه نام کرد: (خودایه، خهریکم تینه کۆشم كه
ئیمانم به دهست بینهوه. له نیوه ڕیگه ی وههه داستانیكدا فهرامۆشم مهكه.)

لهو كه ميگ خهوت، وه ديسانوه من به خه بهر مامهوه، چاوم بپيووه
په نجه ره تاريك. دوايي به خه بهر هاتين و له گه ئ لهو خانه واده يه دا ناني
لهو اره مان خوارد، خانه واده يه كه هه رگيز له سه ر مي زي نان خواردن قسه يان
نه ده كرد، وه لهو كليلى خانوه كه ي نه ويست.

به خانمى خاومن ماله كه ي ووت: (نه مشه و درهنگ نه گه رينه وه.)
وه لامى دايه وه: (لاوه كان نه بيت كات به خوشى به سه ر بهرن و به باشترين
شينو از له پشووه كانيان سودمه ند بين.)

هه ره نه وه نده ي كه سوا ري نو تو مزييله كه بووين، و و تم: (نه بن شتيك له تو
به رسم. زور هه و تم دا هيچ پرسيا ريك نه كه م، به لام ناتوانم.)
و و تى: (به رستگا.)

— (هه ره نه مه يه. تينا گه م.)

بهرم كرده وه: (هه رچه نده گرنگ نيبه نيتر له شتيك تينا گه م.)
و و تى: (هه ميشه تو م خوشوويستوه. نافره تانيكي ترش هه بوون، به لام
هه ميشه تو م خوشوويستوه. لهو مه داليا يه هه ميشه له گه ئمدا بووه، بهرم
له كرده وه بوژي ك نه توانم لهو مه داليا يه ت بو بگه رينه وه، بو نه وه ي تواناي
له وه م هه بيت و بو نهرم كه بلنم (خوشم نه وي.)

هه موو ري گه كانى دنيا له سه ره نه نجامدا من بو لاي تو نه گه رينه وه. نامه م
نوسى، وه هه موو وه لامه كانى تو م به ترس و له رزه وه نه كرده وه — چونكه
له وانه بوو له يه كي ك لهو نامانه دا بو م بنوسى كه پياويكت پهيدا كرده وه.

دوايي له وه ريانى روجانيم زياتر نه خو ئنده وه. يا باشتره بلنم، به زور
خو ئنده وه ي بازى بووم، چونكه، له سه ره تاي منداليا مه وه بوونى هه بوو، هه ر

له كه ناری پوویاری پیدرا دانیشتم و تیز تیز کریام شریف

بهو شیوهیهی که تۆ هه بوویت. تیگه یشتم که شایستهیی خودا له ژیا نهدا
زیاتر له مانهیه، وه نه گهر له سهر بهر نامه کهم بهردهوام نه بيم، ناتوانم
شادمان بيم. پوو خساری مه سیح له ههر به شیکی دنیا که نه مبینی ناماده بوو،
وه نه مده توانی نه بیینم. (

بینه نگ بوو، وه بریارمدا جه ختی له سهر نه کهمهوه.

دوایی بیست خوئهك، ئوتۆمۆبیله کهی پاگرت و دابه زین.

ووتی: (له "لۆرد" داین، نه بی ئیره وهکو هاوینه ههواریک بیینی.)

من ته نها شه قامه چۆنهكان، دووكانه داخراوكان و میواخانهكانم بیینی که
ته لبهنی ئاسنیلپیان به دهوریاندا کیشا بوو.

دریژهی پیندا: (هاوینان شهش ملیۆن خهك دینه ئیره.)

— (بۆ من وهکو شاریکی نازاردانی جنۆكه وایه.)

له پردیک په رینهوه. له پیشمانهوه، دهروازهیهکی ئاسنینی گهوره که له ههر
لایهکیهوه به فریشته دهوره درابوو. چووینه ژوورهوه.

ههرچهند که مێك له مهوینش بریارم دابوو جهخت نه کهمهوه، ووتم: (دریژه به
گفتهكانت بده. سهبارهت به پوو خساری مه سیح له پوو انگای خهكیهوه بدوی.)
تیگه یشتم ناماده نییه دریژه به گفتهکانی بدات. له وانهیه بۆ نهوه بووینت که
نهو شوین و کاته هی نهو قسهیه نه بووین. به لām نیستا که دهستی پیکردوو،
نه بووایه تهوای بکردایه.

له شه قامیکی فراواندا کهوتینه بۆ که ههر دو لای شه قامه که به بهفر

داپۆشرا بوو. له دوورمهوه که نیسهیهکی گهورهم بیینی که رهشی نه کردمهوه.

دوو بارهه کردمهوه: (دریژهی پینده.)

— (خوت نهوى ترى نه زانى. چوومه پهرستگاوه. سالى يه كهه، له خودام نهويست هاوكاريم بكات نهوينى تو به نهوينى هه موو مروقه كان بگورمهوه. سالى دووم، هه ستم كرد خودا گوئ بىستى دهنگمه. سالى سينيهم، هه چهنده نازارى دوورى تو زور گه وره بوو، به لام نيتر دنيا بووم كه نهه نهوينه بو چاكسازى، پارانهوه، و يارمه تيدانى موحتاجان گوراوه.)

— (كهوايه بوچى دووباره به دوامدا هاتى؟ بوچى دووباره نهه ناگرت له ناخى مندا بهرپا كرد؟ بوچى مهشقى "كه سىكى ترت" بو باسكردم و به ناكات هينامهوه تا بزانه ژيانم چهنده ساده و ساكاره؟)

دهسته واژه كان شيناو و نه رزان بوون. سات به سات نهوم بهه شينوويه نه بينى كه له پهرستگا نزيك نه بىتهوه و له من دوور نه كه ويتهوه.

— (بوچى گهرايتهوه؟ بوچى نه مرؤ نهه داستان ده گيرپيتهوه كه نه زانى له ويندارت بووم؟)

پيش له وه لام دانهوه هه ئويسته يه كى كرد.

ووتى: (له وانه يه وا بزاني كارىكى گيلانه يه.)

— (وا نازانم گيلانه بيت. نيتر ناترسم به گيل له قه لاهم بدريم. تو نه مهت بهر كردم.)

— (دوو مانگ له مه ويهر، نهو كه سهى كه زانايى له سه روو منهوه بوو داواى لپكردم كه له گه ليدا برؤم بو مالى نافرته تيك كه تازه مردبوو وه ته واوى سامانه كه ي پهرستگا به خشيبيوو. نهو ژنه له سهن ساوهن ده ژيا، ماموستا كهه له هوايه رهش و سپى نهو سامانه ي جيا بگردايه تهوه.)

كه نيسه ي گه وره ي دوور، سات به سات نزيكتر نه بوويه وه. به بهرچاو بوونى به هرازم نهووت هه نه وه نده ي كه گه شتينه نهوى، هه موو گفتوگو كان كوتاييان پى ديت.

ووتم : (گفته كانت مه پره. من نازاردراوى پوونگردنه وديه كم.)

— (نهو ساتهم له ياده كه چووينه ناو نهو خانوه وه. په نجه ره كان به پووى كيوى "پيرنه" دا نه كرانه وه، و هه تاو به دره وشانه وهى به فره كان ته واوى بو شايى پر كرد بوو. ده ستم كرد به جيا كردنه وهى رهش و سپى له پيوستيه كانى مائه وه، به لام دواى چه ند خوله كيك ناچار بووم ده ست نهو كار هه لى بگرم.

تىگه يشتم كه پووى نهو ژنه به ته واوه تى وهكو پووى من بووه. نهو يش هه مان لا په ره كانى موسيقا، نهو ناهه نگاندى منى هه بوو كه حه زم نه كرد بيا نبیستم له كاتى تيز وانه ندا بو دره وه. كتيبنه گانه كه شى پر بوو نهو كتيبنه گانه كه من خويند بوو نه وه و هيا زور موشتاق بووم كه بيا نخويند مه وه. سه رنجى موبيلاته كان و تابلوكان و وه سايله بچوو كه كانم دا، وهك نه وهى خوم نه وانه م هه لى ژارد بى ت.

لهو پوژه به دواوه، نيت نه مده توانى بير لهو مائه نه كه مه وه. هه كاتيك بو نزاو پارانه وه ده چومه كه نيسه وه، ده مهنيايه وه يادى خوم كه به ته واوى دنيا م ته رك نه كرد وه. خوم نه گه ل توذا نه بينيه وه، له كاتيكدا كه له وه ها خانويه كدا ژيانمان به سه ر نه برد، گوتم بو نهو پارچه موسيقايه راده دى را، سه يرى به هرى كيوه كان و ناگرى زوپاكه م نه كرد، له خه يانه ندا مندا له كانمان له حاله تى را كردن و يارى كردن له باخچه ي ده ورو به رى سه ن ساوه ندا نه بينى.)

هه رچه نده هه رگيز نه چوو بوومه نيو نهو خانوه وه، به ته واوى نه مزانى كه شيوه ي چونه و چ شيوه يه كى هيه. وه حه زم نه كرد كه نيت هيج نه نيت، تا بتوانم خه يال پلاوى بكه م.

به لام دريژى پيدا :

— (دوو ههفته له مه و پیش ئیتر نه متوانی بهرگهی خه می رۆحم بگرم. رۆشتم بۆ لای مامۆستا کهم که زانیاری له سهرو منهوه بوو، هه موو شتی کهم بۆ باسکرد. داستانی نهوینم له گه'ن تۆدا بۆ باسکرد، وه ووتم له کاتی نوشته کردندا چ ههستیک بۆ من هاتووته ئاراهه.)

پاران نم نم نه یاری. سهرو داخست و قه مسه'نه کهم داخست. له بیستنی پاشماوهی داستانه که نه ترسام.

— (دوایی مامۆستا کهم ووتی: کۆمه'نه بێگایه کی زۆر ههیه بۆ خزمهت کردن به ناینی خودا و مند. نه گه'ر وا نه زانی سهرو نیشت نه مه یه، به دوایدا برۆ. نه نه که سینک که شاد بیت نه توانیت شادی بهرپا بکات. وه'لام دایه وه: نازانم نه مه سهرو نیشتی منه یان نا. کاتی بهرپارمدا بچمه ناو له م بهرستگایه وه، گه شتم به ئارامی.)

ووتی: کهوایه برۆ هه موو گومان و پاراییه کان له ناو به. له دنیا دا بهینه، یا به گه'ر نهوه بۆ بهرستگا. به'لام هه'ر کامیانت هه'ن بژارد، ده'بێ به تهواوی وجودت لهو ئی بی. مه'لیک و مه'له که تیک و ویلایه تیکێ پارچه کراو له بهرام بهر هه'رش دوژمندا خۆی پاناکرێ. مرقی کی دوو پارچه ناتوانیت به هه'تاواگری له گه'ن ژياندا برۆ بهروو بیته وه.)

دهستی برد بۆ گه'رفانی و شتی کی به من به خشی. کلپیک بوو.

— (مامۆستا کهم کلپلی نهو خانووهی به قه'رز پیندام. ووتی نه توانیت هه'روشتنی ناو ماله کهت بۆ ماوه یه که دوا به خه. ده'زانم که خه'ز نه کات له گه'ن تۆدا به گه'ر نهوه بۆ ئیره.)

لهو بهو که ووتاردانهی له مه'درید ته'رتیب کردبوو — تا بتوانین یه'کتری بهینین.)

سهیری نهو کلیلهم کرد که له نیو دهستمدای بوو ته نه پیکه نیم. به لام له ناخه وه، وهک نهو هی هه موو زهنگه کان لیډرا بن و ناسمان فراوان بوو. به شیوازیکی تر خزمه تی خوداوهندی نه کرد — له که ناری من. چونکه من نه موویست له پیناویدا بجه نگم.

ووتی : (کلیله که بگره.)

دهستمم دریژ کرد، و کلیله کهم خسته نیو گیرفانه وه.

که نیسه یه کی گه وره تر له سهر ریگامان بوو، پیش نهو هی که بتوانم شتیک بلیم، که سیک نهو یی بیی و هات بو پیشوازی کردنی. باران به لیژه مه نه باری، وه نه مدمزانی چه ندیک نهو یی نه مینینه وه، سات به سات به بیری خوم نه هینایه وه که ته نه یه ک دهس جل و به رگم هه یه نابی بیسی بکه م.

هه ولندا بیری خوم بهم بابه ته وه ببه ستمه وه. نه منه ویست بیر له ماله وه بکه مه وه — بیر له شتانی که بکه مه وه که له نیوان زهوی و ناسماندا ناویزان بوون و له چاوه پروانی دهستی سهرنویشتدا بوون.

بانگی کردم و به چه ند که سیک ناساندم. پرسیاریان لیکردم که له کوئ دمژین و خه لکی کوین، کاتیک که ناماژهی به سه ن ساوه ن کرد، که سیک ووتی مریعی مه دهس له ویندا دفن کراوه. نه یانوت نهو نهو چاله ی له ناوه پراستی مه یداندا دوزیه ته وه.

که سیک تر ووتی : (هیش تاش هه ر له ویندا نه ژین.)

نه مدمزانی نه م داستان له رشاستیه وه نزیکه یان نا، وه نه مدمزانی چ که سانی که هیشا له ویندان.

که سانیکی تریش له ریوه ده گه شتن، وه کو مه لیک بوو به نه شکوه ت به ری که وه ت بوون. پیاویکی دنیا دیو و به سالا چووی تر هه ولیدا سه باره ت به

هەرەنسا شتىك بە من بليت. كاتى تىگەيشت بە باشى تىناگەم، بە زمانى
لەسپانى دەست و پىن شكاووه ووتى:

— (تۆلەگەن مەرقىكى زۆر گرنگدايت، مەرقىك كە تواناي سەير و سەمەرە
گردنى ھەيە.)

وھ لām نەدايەو، بە لām كەوتەوھ يادى ئەو شەوھى بىلباو. ئە كاتىكدا كە
مەرقىكى دەردەدار بە دواي ئەودا ھات. بە منى نەووتبوو بۇ كوئ پۇشتو، بۇ
من گرنگ نەبوو. مائەوھ سەرنجى ھاكىشا بووم، كە بە تەواوى ئەمزانى چۆن
چۆنىيە... كتيبەكانى، پەراوھ مۇسقىكانى، سەروشتى دەروھى،
زىنەتەكانى ناوھوھى.

ئە جىگەيەكى ئەم دنيايەدا، ئە راستىدا مائىك چاوەروانى ئىمە بوو... پۇژىك
بۇ ئەوئ نەپۇشتىن. مائىك كە ئە ناويدا، بە نارامى بە چاوەروانى ھاتنە
ئورەوھى ئەو ئەمامەوھ. مائىك كە تيايدا ئەمتوانى چاوەروانى گەرانەوھى
كوپىك يان كىرئىك بكم كە ئە قوتا بخانە ئەگەرىتەوھ، تا بىت و گەردون
لەوان ئىو ئە شادى بكات، وھ ھەموو پىنداويستىەكانى مائەوھ تىك و پىك
بەدات.

كۆمەلىك بووين بە بىدەنگى ئە ژىر باراندا پەمان ئەگرد، تا سەرنە نەجام
گەشتىنە شوئى مەبەست. كەوتە بەو شىوازە بوو كە بىرم ئىدەكرەوھ:
ئەشكەوت، ھاوشىوھى خانىمەمان، كانىاويكى دا پۇشراو بە شوشە — كە ئەو
سەير و سەمەرەيەدا ئاو سەرجاوەى گرتبوو. چەند زيارەتكەرىك دۇعا و نازيان
نەخويند، كەسەكانى تر بە چاوى داخراوھو، بە بىدەنگى ئە ئەشكەوتەكە
دانىشتىبون. ئە بەردەم ئەشكەوتەكەدا جۇگەلەيەك ھەبوو كە ئاوى ئەبەر
نەپۇشت، وھ دەنگى ئاوەكەى نارامى ئەكرەمەوھ. بە بىنىنى ئەم وئەيە، بە

خيزايى دۇعايه كم كرد؛ داوام له كچه مريهم كرد يارمه تيم بدات، چونكه دلم
ئيتر ته حه مولى رهن كيشانى نه نه كرد.

ووتم؛ (نه گهر نازار نه بئ بيت، با زووتر بيت. چونكه ته واوى ته مه نم له
به رد مستدايه، وه نه بيت به باشتين شينواز به رپى بكهم. نه گهر نه وه نه بيت
هه ئيزاردن بكات، هه رچى زووتره با بيكات. له دوايدا به چاوه پروانى نه وه
نه مينمه وه، يا فهراموشى نه كه م.

چاوه پروان كردن نازار هينهره. فهراموش كردن نازار هينهره. به لام بئ نه خشه و
پيلانى له هه موو ده نجيك خراپ تره.)

له ساترئىي دلمه وه، هه ستم كرد كه دواكارىيه كانى منى بىست.

چوار شه ممه

1934 / 12 / 8

گاتنی کاتر میږی که نیسه نیوهی شهوی به یان کرد، کومه لیک که دموریان
دابوین پووی له زیاده بوون کرد. به نزیکه یی سه دهه ر بووین وه له کومه لی
لیمه پوچانیان و عابیده کان به دی نه کران، له ژیر باراندا وهستا بووین و
چاومان بریووه په یکه ره که وه.

گاتنی که دهنگی زهنگی کاتر میږه که دیسان وهستا، که سینک له که نارمدا ووتی:
(درود بؤ که مریه لماح مقدسی نیمه)

همه مووان دهستیان به رز کردمو ووتیان: " درود "

پاسه وانیک به خیرایی نزیکه بوویدوه و داوای لیکرین که دهنگه دهنگ
له که یین. ده بوینه مایه ی بیزارکردنی زیاره تکه ره کانی تر.

پیاوینک له کومه نه که ی نیمه ووتی: (نیمه له ریگه ی دوورمه هاتووین.)

پاسه وانکه وه لای دایه وه: (نه وانیش به هه مان شیوه) وه ناماژ ی به
که سانیک کرد که له ژیر باراندا عیباده تیان نه کرد و دریژ ی پیدا: (وه به بی
دهنگه دهنگ دوعا نه که ن.)

هه رزم نه کرد نه م ملاقاته ته واو ببیت. هه رزم نه کرد نه گه ن نه ودا به ته نیایی
بمینه وه، دوور لیږه، دهسته کانی بگرم و ههسته کانی پی بلیم. نه بیت
سه بارهت به ماله وه بدوین، نه خسه دارپژین، سه بارهت به نهوین بدوین.
ده بوايه نهوم نارام بگردایه ته وه، ههسته کانم زیاتر پیشانی بدایه، دهسوت
که نه توانیت خه ونه کانی راستی ببه خشن — چونکه له په نایدا بووم، چونکه
پارمه تیم نه دا.

له كهناى پووبارى پيدرا دانيشتم و تيز تيز گريام شريف

پاسهوانهكه كه مينك دوور كهوتتهوه و يه كيك له رۇحانييهكان به دهنگيكي نارام و له سهرخو به تهسيجهكهى دهستى كرد به زيكر كردن. كاتى گه شتینه کوتايى دؤعاكان، هه مووان بیدهنگ بوون و چاوهمكانيان داخست.

پرسیارم کرد: (ئهوانه كين؟)

وه لامي دايهوه: (خاوون وويژدان و كهرامهتهكان.)

پيشتر ئهم دهستهواژهيم نهبيستبوو، به لام به تهواوى ئهمدهزانى چييه. تېگهشت.

ووتى: (كهسانينك كه پازين به ناگرى رۇح القدس. ناگرىك كه عيسا به جينى هيشت، به لام كۆمه لىك بو داكرساندنى مۆمهكانيان به كارى دينن. كهسانينك هه ن كه له بنهما و بنههتسى مهسيحيهتهوه نزيكتن، به دهورانينك كه هه مووان نه يانتوانى سهير و سه مه ره بگهن.)

له دوايدا به چاوانى ناماژهى به كچه مريهم كرد و ووتى: (كهسانينك هه ن كه به هوى ئافرهتى ههتاو پۆشهوه* هيدايت ده درين.)

كۆمه لىك به هيواشى دهستان به دؤعا كردن كرد، وهك بليى په يرموييان له رپاكارى كردين.

ووتى: (خهريكه له تاو سه رمادا ئه له رزى. پيوست ناكات به شدارى بكهيت.)

* ههتاو پۆش: ناماژه به بابى 12، ئايهتى 1: هيمايهكى گه وه له ئاسماندا به دم كهوت. ئافرهتنيك كه ههتاوى له بهردايه و مانگ له ژئر پيكانيدايه و تاجيكي دوانزه ئهستيرهى له سهردايه.

— (تۆ ئه مينيتتهوه؟)

— (ئه مينتهوه. ئه مه ژيانى منه.)

بوو: دره خته كان، دهشتيك، و پروویاریك — نیستا له نیوان نیمه و نه شكه و ته كه دایه. له ویدا نه ماتتوانی په یكه هری دره وشاوه به وونی بیینن و دهنگمان هه لبرین، به بی نه وهی هه ستیكی ناخوشمان لا دروست بیټ و بیینه هوی بیزار كړدنی كه سانی تر.

حه تمه ن هه موو كومه له كه نه م هه سته یان لا دروست بوو بوو، چونكه به دهنگیكی به رزتر دهستیان به خویندنی نزاكان كړد، پروویان كړده ناسمان و پیده كه نین كاتی دتوپه باران به سهر گونایاندا دهاته خوارمه، كه سینك دهستی به رز كړد مه و دواي ساتيك هه مووان دهستیان به رز كړد مه و نه گه ن موسیقادا به م لاو لادا ده چه مانده وه.

له لایه كه وه هه و لم نه دا خوم به ده سته وه بده م، وه له هه مان كاتدا ده موویست سهرنج له وه بده م كه نه نجامی نه دهم. قه شه یه كی مه سیحی له په نامدا به زمانی نیسپانی ناوازی نه خویند، وه هه و لم نه دا ده سته واژمكانی دوویاره بكه مده وه. به روح القدس و كچه مریم په یوه ست ده بوو — تا ناماده بین و بهر كه ت و توانای خوی به سهر هه موواندا بیارینن.

قه شه یه كی تر ووتی: (ووتاردان به زمانه جیاوازمكان بؤ نیمه خه لات ه.) وه نه م رسته یه ی به نیسپانی، نیټالی و هه رمنسی دوویاره كړد مه وه.

دوايی به ته واوه تی نه مزانی چی بوو. هه موو كه سینك دهستی به ووتاردان كړد به زمانی جیاواز كه هیج یه كيك نه و زمانانه ناسراو نه بوون و نامو بوون. زیاتر دهنگه دهنگيك بوو تا زمان، به ده سته واژه گه لیک كه ده سته جی له ناخوه هه لده ساترین، به بی هیج واتایه كی مه نتقی. به خیرای و ته كانی ناو كه نیسهم به بیر خوم هینا یه وه، نه و سهاره ت به كه شف كړدن بوم دوا، سهاره ت به وهی كه هه موو مروقه بچو كه كان بی ناگان نه وهی كه گوی بؤ روح را دینن.

بېرم كړدوه: (له وانه يه زمانې فريشته كان بيت)، هه وټم دا لاساييان بگه موه. به چاوه كانم به دواي نه ودا نه گه پام، وه بينيم كه كه ميگ له پيش مله وه پاره ستاوه. دهسته كانې بو لاسمان به رز كړدېوه، وه نه وېش به خپرايې دهسته واژه كانې نه ووتوه، ومك بلې نه گه نه ودا، نه گه له كچه مريهم دا نه ووت. زمرده خه نه ي نه كړد، ته نكيدې نه كړدوه، وه هه ندي جار سه رسام نه بوو.

بېرم كړدوه: (نمه دنياي نه وه.)

وه تر سام. پياوېك كه نه مويست له كه نارم بيت، نه يووت خوداي نافرته تيش هه يه، به زمانې نامو نه دوا، نه چووه خه نه وته وه، ومك نه وه ي كه هاو نشيني فريشته كان بوو بيت. مائېكي كوښتاني تر به بېرمدا نه ده هات، له به شيكي دنيا يه كه نه چوو كه نه وه به جيې هېشتبوو وه ناوړې لي نه نه دايه وه.

ته واوې نه و روژانه — له كاتي كوښفرانسه كه ي مه دريدم وه — ومكو خه ونيك نه هاته پيش چاوم، كوچيك به خارج له زمان و مه كانې ژيانم. به لام نه م خه ونه چيژي دنياي هه بوو، چيژي نه وين، چيژي به سه رهاتي نوې. هه رچه ند زياتر به رهنكاري نه كړد، زياتر تيدمكه شتم كه نه وين به ناساني دلي نافرته يك ده سوتيني درنگ يا زوو، موله تم نه دا با هه بېكات و ناو ديواري سه د ويران بكات. هه رچه نه ده سه ره تاوه ناماده ي به ربه ره كانې نه م هېر شه نه بووم، به لام زياتر نه ويندار بوو بووم و وا بېرم دم كړدوه كه نه توانم حال ته كان بڅه موه ژير پكفي خوم.

به لام شتيك بوو كه نه مده زاني. نه مه هه مان نايي كاسوليك نه بوو كه له قوتا بخانه فيريان كړدبووم. پياوې ژيانم به م شيويه نه نه خشان دبوو.

به خوم ووت: (پياوې ژيانم، سه رسو پهيته ر و هه جييه)، وه له بيري خومدا سه رسام بووم.

له بهردهم رووبار و نهشكهوت، هستم به ترس و نیرهیه نهكرد. ترس له بهر
نهووی كه هه موو شتیک بۆم تازه بوو، وه نوپكاری هه میسه منی نه ترساند.
نیرهیی له بهر نهووی كه كه كهم تیدهگه شتم نهوینی نهو گه وهره تر نهوویه كه
بیری لیدهكه مه وه.

ووتم: (بېمبه خشه نهی خانمی نیمه. نهگهر خو پهرستم، نهگهر بچوكم،
نهگهر تهواوی نهوینی نهو پیاووم بۆ خوّم نهوئ، بېمبه خشه.) وه نهگهر نامه ی
نهو به راستی تهركی دنیا بوو، چی؟ نهگهر بیویستایه خو ی له په رستگادا
زیندانی بكات و لهگه ل فریشته كاندا بیته گۆ چی؟

پیش له به جیهیشتنی ما، په راوهكانی موسیقا و كتیبهكان و گه رانه وه بۆ
رینگای راستی چه نده بهره نگاری نهكرد؟ یا هه تا نهگهر هه رگیز نهگه راپیه ته وه
بۆ په رستگا، بۆ دوور خستنهووی له خهونی راسته قینه ی نه بوایه چ به ها و
نرخیکم بیه خشیایه؟

وهك نهووی كه هه مووان تهركیزیان له سه ر نهو بوو كه نه نجامیان نه دا، جگه
له من. چاوه كانم برپیووه نهو، وه نهویش به زمانی فریشته كان نه دوا.
ته نهایی جیگه ی ترس و نیرهیی گرتبووه. فریشته كان كه سانیکیان هه بوو كه
له گه لیدا بدوین، وه من ته نها بووم.

نازانم چی بوو به هو ی نهووی كه هه و ل بدم بهو زمانه ناموایانه بدویم.
پینه چی نیازی ساترم به گه یشتن به نهو، وه گه رانه وهی هه سته كانم بوو.
پینه چی له بهر نهو بووین كه نه موویست مۆهت بدم رۆحم له گه لندا بدوی
— دلم لیوان لیو بوو له گومان، وه پیویستم به وه لام هه بوو.

به باشی نازانم چی بکه م، ههستی شیتانه م زۆر گه وره بوو. به لام لیهردا
نافره تان و پیاوان له هه موو ته مه نیک هه بوون، رۆحانی و كهسانی ناسایی،

قەشە، خویندکار و پیر. نەمە شەهامەتی بە من بەخشی، وە داوام لە روح
القدس کرد کاریک بکات تا بەسەر سەدی ترسدا زان بێم.

بە خۆم ووت: (هەول بدە. بدوێ و لێپراوانە بە شەهامەتەوه شتانیك بستی
كە نایانزانی. هەول بدە.)

بریارمدا هەول بدم. بەلام سەرەتا دۆعام کرد ئەو شەوه — شەو و رۆژیکی
زۆر درێژ کە ئیتر بە یادم نەدەهینایەوه چون دەستی پێکرد — شەویکی دیار و
درەوشاوە بێت، سەرەتایەکی دووبارە بۆ من.

وەك ئەوهی خودا دەنگمی بیستین. دەستەواژەکانم کەم کەم ئاسانتر دەهاتنە
دەروەه — وە دواى كەمێك واتای خۆیانیان لە زمانى مرقەكانەوه لە دەستدا.
هەستی شەرم ڕەوپیەوه، برۆا بە خۆبوونم زیادى کرد، وە ئەو زمانە نازادانە
دەهاتنە سەر زمانم. هەرچەندە هیچ تێنەدەگەشتە کە چی نەئێم، بەلام بۆ
رۆحم واتادار بوو.

هەر لەبەر ئەوهی کە شەهامەتی ووتنى قسە گەلیکی بێ واتام هەبوو، هەستی
خۆشەئێم بۆ گەڕایەوه. نازاد بووم، پێویست نەبوو بۆ کردارەکانى بوون
بکەمەوه یا بئێم. ئەم نازادییه منى بۆ ئاسمان برد — جیگەیهك کە ئەوینى
بالا دەست، هەموو شتێك نەبەخشیت، وە هەرگیز ڕێگە نادات هەست بە پارایی
و دڵە راوکی بکەیت، جاریکی تر منى لە نامیز گرتەوه.

سەرسام لە تەواوی سەیر و سەمەرەکانى ئەوین، بیرم کردەوه: (ئەلێ ئێمانم
گەراوەتەوه.)

هەستم بە کچە مریەم نەکرد لە پەناى خۆمدا، منى لە نامیز گرتبوو، بە
چادرەکەى داڵدەپۆشیم و گەرمی نەکردمەوه. دەستەواژە نامۆکان زۆر بە
خێراتر لە دەم دەهاتنە دەروەه.

بئ نهووی که ههست به خۆم بکهه، گریام. شادی دلّی پر کردبوو، نوقی کرد بووم. به تواناتر له ترس بوو، به تواناتر له نه به دیه تی شیتانهم، به تواناتر له ههوله کانم بو دهسته مو کردنی هه ساتیک له ژیانم.

تیگه شتم نهو فرمیسکانه خه لاتیکن، هه ربویه له قوتا بخانه مهزه بیه کاندرا، قه شه کان فیریان کردبوو، که قه دیسه کان له خه ئوه تدا ده گرین چاوه کانم کردموه، سهیری ناسمانی تاریکم کرد، وه ههستم کرد فرمیسکه کانم له گه ن باران ناوێته بوون. زهوی زیندوو بوو، ناوێک که له ناسمانه وه نه هات، جارێکی تر سهیر و سه مه ره کانی ناسمانی نه هینا. ئیمه به شیک بووین لهو سهیر و سه مه ره یه.

هه ره کو چون کهسانی تر دهوان، له ژیر لیومه وه و وتم: (چ باشتر، خودا نه توانیت ناههت بیت، بوخساری مینه ی بوو که هوگر بوون به نهوینی فیری ئیمه کرد.)

پۆحانی به زمانی نسانی، نیتانی و فره نسی ووتی: (له چادری ههشت نه فرهیدا عیبادت بکهین.)

جارێکی تر گێژ بووم، به تهواوی نه مه مزانی چی بوو ده دات. که سیک نیم نزیک بوویه وه و دهستی به دهووری شاندا نه ئقه کرد. که سیک تر له لایه کی تر مه وه هه ره نهو کاری کرد.

له نه ئقه یه کی ههشت نه فرهیدا پاوه ستاین. دوا به دوا ی نه وه، پوو به پێشه وه چه ماینه وه و سه ره مان گهشت به یه کتری.

وهکو چادریکی مژیی ده هاته بهرچاو. باران که میك توند تر دهباری، به لام هیچ کهس گوئی پێنه نه دا. نهو چادری که دروستمان کردبوو، تهواوی ووزه و گه رمایی ئیمه ی کو نه کرده وه.

دهنگي پياويك هات كه له لاي راسته وه شامي گرتېوو: (با لقاح مقدس يارمه تي كورې كه م بدات تا ريگا بدوژيته وه. تكا نه كه م يو كورې كه م ناوازيكي مارييا بخوين.)

هموو وه لاميان دايه وه: (نامين.) وه هر هشت نه فېره كه ناوازي ماريامان خوښند.

ناوازي ناهرېتيك له "چادره كه ماندا" ووتې: (با لقاح مقدس پروناكم كاته وه و خه لاتي شيفام پي بېه خشيټ. ناوازيكي مارييا بخوين.) جاريكي تر هموو ووتيان نامين و دوعايان كرد.

هر كه سيك داواكار بيه كي هه بوو وه هموو ان به شداريان نه كرد له دوعا كيدا. سهرم له خوم سور دهما. چونكه وه كو مندا ليك دوعام نه كرد — وه وه كو مندا ليك، باومړم هه بوو كه نه م هه ست و سوزه ده توانريت بهرجه سته بكريت. كومه نه كه يو ساتيك بيندنگ بوون. تيگه ي شتم كه نوبه تي منه داواكار بيه كانم بليم. هر كه سيكي تر بووايه له شهرما نه مرد و هيچي نه دمووت. به لام دوسته كه م له ويدا بوو، وه نه م ناماده بوونه ي بېروا به خو بووني به من به خشي.

ووتم: (با لقاح مقدس فيرم بكات وه كو خوي هوگري نه وين بم. كه نه م نه وينه له من و له پياويك كه راوه ستاوه له باره گاي لقاح مقدس، نه ش و نما بكات. ناوازيكي مارييا بخوين.)

پيكه وه دوعامان كرد، وه دوو ياره هه ستم به نازادي كرد. سالا نيك له بهرام بهر دلندا جهنگا بووم، چونكه له خه هت، له رهنج، و له دهر كه و تن دهر سام. هه ميشه ده مزاني كه نه ويني راسته قينه له هموو شتيك بالا تره، وه مردن با شتره نه وه ي كه هوگري نه وين نه بيت.

به لām گومانم نه کرد ته نهها که سانی تر شه هامة تیان هه یه. وه نیستا، لهم ساته دا، تیگه یشتم که منیش نه توانم. هه رچه ند به واتای جیایی، ته نهایی، خه فته بیت، نهوین هه موو به ها و نر خیک دینییت.

(ناتوانم بیر لهم شتانه بکه مه وه، ده بنی سه رنج له مه راسیمه که بدهم.)
قه شه یه که رهنمونی کومه له که دی ده کرد، داوای لیمان کرد که چاده که بکه یه وه و که میک دوعا بو نه خوشان بکه ین. هه موو عیباده تیان نه کرد، دهیا نخویند و له ژیر باراندا سه مایان ده کرد، ستایشی خودا و مریه میان نه کرد. له هه ر ساتیکدا، دووباره ده ستیان به گفتوگو کردن نه کرد به زمانی نامو و به ده ست نامازه یان بو ناسمان نه کرد.

له ناکاو نافرته تیک ووتی: (که سیک لی ره یه ... که سیک که کچیکی نه خوشی هه یه ... نه وه بزانی که کچه که ی شیفه درا.)

دوعا کردن درێژهی کیشا، وه سرودی شادی به رده موام بوو. له هه ر ساتیکدا، جاریکی تر دهنگی نه و نافرته ته نه بیست.

— (که سیک لهم کومه له دا هه یه که دایکی له ده ست داوه، ده بنی نیمانی هه بیت و بزانی که نه و له پایه به رزی مه له کوت دایه.)

له دواي مه راسم، نه و پینی ووتم که لهم خه لاته به نه یه ته و هه ندی که س نه توانن هه ست به و شتانه بکه ن که له خانیکی دوور یا له داهاتوودا بوودمه ن.

به لām هه رچه ند هه رگیز نه مه م نه ده زانی، به توانای نه و ناوازه که سه بارت به موعجیزات نه دوا، باومرم هه بوو. چاوهروان بووم که سه رنه نجام بدوینت سه بارت به نهوینی دوو نه فیه ر که لیرمدا بوون. نوینده وار بووم بیستم که لهم نهوینه بو ته وای فریشته کان، قه دیسه کان، خوداوه ند و خوای نافرته موباره ک و پیروژه.

نازانم نهو مهراسیمه چهنده دریژهی کیشا. خه لکی به زمانی نامو دهوان، دهیا نخوانند، به بهر زکردنهووی دهستان بو ئاسمان سه مایان نه کرد، بو دهوور بهر مهکی خویان دوعایان نه کرد، سهیر و سه مهریان نه ویست، شتانیکی سهیر و سه مهره که پیشتر پوویدا بوو به شه هاده تیان له قه لم نه دا. سه رنه نجام، قه شه که که مهراسیمه که ی بهر نیوه نه بید، ووتی:

— (با به ناوازموه، دوعا بکه یین، بو ته وای نهو که سانه ی که بو یه که م جار نه لم شوینه دا نامادهن.)

من به تنها نه بووم. نه مه نارامی کردمه وه. هه موو دوعایان نه کرد. نه م جار نه من ته نها گویم نه گرت و دوعا نه کرد که نه م بهر مه که ته ش به سه ر مندا بیاریت. پینو یستیم به بهر مه کاتیکی زور هه بوو.

قه شه که ووتی: (مۆلەت بدهن بهر مه که ته کان به ده ست بینین.) هه موو پوو به نه شه که ووتی پووناک له و بهری پووبارم وه که و تنه پئ. باوکی رۆحانی دوعا که لکی جوړ به جوړی کرد و نیمه ی پیروژ کرد. دوا ی نه وه هه مووان یه کترین ماچ کرد، ووتیان: (پیروژ بی رۆژی نقاح مقدس)، وه به رینگه ی خویاندا رۆشتن.

نهو لیم نزیك بوویه وه. شادتر له هه می شه دهاته پینش چاو. ووتی:

— (تۆ ته پ بووی.)

به پیکه نینه وه وه لایم دایه وه: (هه روه ها تۆش.) سواری ئوتوموبیل بووین و گه رای نه وه پۆ سه ن ساوه ن. زور موشتاق و په ریشانی نه م ساته بووم، به لایم نیستا که هات بووه پینش، نه مدمزانی چی بلیم. نه مده توانی سه بارت به مائی کوستان، مه راسیم، کتیبه کان، په راوه موسیقیه کان و زمانه ناموکان و عیبادت کردن له چادردا بدویم.

نهو له دوو جبهاندا نه ژيا. نه د دوو جبهانه، له شونښيکدا له روژگار يکدا پينگهوه گړئ دابوو، وه نه بووايه بمزانيايه چوڼ چوڼي.
به لاهم له و ساته دا، دهسته واژه کانم بهر نه نجاميکي نه بوو. نه وين ته نه به هوگر يوون به نه وينه وه دهرده که ووت.

کاتې چووينه ژوورم وه، ووتې: (ته نه يه ک بلورم هه يه. ده تواني به و بلوره کات به پرې يکه ي. سبه ي بلوريکي تر نه کړم.)

وه لاهم دايه وه: (جل و بهرگه کا نمان ده خهينه سهر زوپاکه. تا سبه ي ووشک نه بنه وه. به ههر حال، هيشتا ژير کراسيکم هه يه که دويني شوړدم.)
چهند ساتيک، هيچ کاميکمان هيچمان نه ووت.

جل و بهرگ. پروتي. سهرما.

سهر نه نجام، له دولا ييکي بچووک کراسيکي تري هينايه دهرم وه.

ووتې: (ده تواني بهم کراسه وه بخه وي.)

وه لاهم دايه وه: (هه نه به ته.)

چراکه م کوژانده وه. له تاريخيکدا جل و بهرگه تهره کانم داکه ند و له سهر زوپا پانم کردنه وه و نمره ي گهرمايي زوپاکه م زياد کرد.
رووناکي گلوي شه قامه کان نه وه ند ه نه بوو که بتواني ت وکو تارمايي هه ک بميني ت و بزاني ت که پروتم.

کراسه که م نه بهر کرد و خوم خسته ژير به تانيه وه.

ووتې: (خوشم نه وي.)

وه لاهم دايه وه: (خهريکم هير نه بهم که خوشم بوئ.)

جگه ره يه کي داگير ساند.

پرسيا ري کرد: (وا ده زاني ساتي به لين و به يه ک گه شتن بيته پيش؟)

نه مزاني مبه دس تي چييه. هه ستام و له ليوا ري ته خته خه وه که ي داني شتم.

ناگری جگه ره که ی جار به جار پووخساری پووناک نه کردووه. دهستی گرتم، و چه ند ساتیک بهم شیوازه ماینه وه. دوا به دوا ی نه وه دهستی به سهر زولفه کاندما هینا.

وه لأم دایه وه: (نه نه بوایه پرسپارت بگردایه. نهوین پرسپار ناکات، چونکه مروقه دهست به بیرگردنه وه نه کات و دوا یی کهم کهم ترس دایده گریت. وه ها ترسیک که باسکردنی زور دژواره، وه هینانی بو سهر زمان زور بی سووده.

نه وانه یه ترس نه ناومیدی، رازی نه بوون، غرور شکاندن بیست. که زور به شیوه یه کی گیلانه دیته پیش چاو، نه راستیشدا هه راشه. هه ره به ره لأم هوکاره نابیت پرسیت ده بی به کردار نه وئی بو بدویت، هه ره ی شیوازه ی که چه ند جاریک خوت ووتووه، نه بی لیبراوانه دل به ده ریا بسپیریت.)

— (ده زانم. نه مه وهر هیچ کات نه م پرسپارم نه کردووه.)

به شیوه یه کی وه ها خوم پیشاندا که گویم نه دهنگی نه بووه و ووتم:

(تو ئیدی دلی منت به دهست هیناوه. سبه ی نه توانیت برویت، وه بو هه میشه سهر و سه مه ره ی نه م چه ند روزه مان نه یاد بمینیتسه وه، نه وینی رومانسی، تواناکان، خه ونه کان.

به لأم وا ده زانم که خوداو نه ده حیکمه تی موته قی خویدا، دوزه خی نه ناوه راستی به هه شتدا هه شار دابیت. بو نه وه ی هه میشه به سهر نه وه ئی بروانین. تا کاتیک به نه زمونی شادمانی و میهره بانی نه گه یین، نابی کۆنه که و پایه ی به ده به ختی نه یاد بکه یین.)

دهستی به سهر زولفه کاندما هینا.

ووتی: (تو زور به زوویی فیتر نه بی.)

نه وه ی که ووتبووی سه رسام بووم. به لأم نه گه ره هه مروقیک بزانیست که نه زانیست، نه وه نه و مروقه زانایه.

وونم: (وا نه زانی که من ئافره تیکی دژوارم. تۆیه که مین پیاو نیت که نه ژیا نی مندای بوو بیت. وه ئه مه کاری یه که م جارم نییه.)

وه لای دایه وه: (ههروه ها منیش به هه مان شیوه.)

هه ونم ئه دا به شیوازیکی ئاسایی ره هتار بکات، به لای به فشاردانی دهستی به سه ره سه رمدا تیگه یشتیم که بیستنی ئه م ووتیه م زۆر بۆی دژوار بووه.

— (به لای ئه مپۆ ده مه و به یان، هه ستم کرد که کهینیم به شیوه یه کی دا پۆشراو بۆ گه پاره وه وه.

هه ونم مه ده تیگه ییت، چونکه ته نه ها یه ک ئافره ت نه مه به ستم نه گات. خه ریکم دووباره ئه وین ئاشکرا نه که م، وه ئه مه ش پنیوستی به کاتیکی زۆر هه یه.)

دهستی به سه ره زوله کا نمدا هینا و دوا به دوا ئه وه دهستی به سه ره پوومه تمدا کیشا. به نه سپایی لیه وکانیم ماچ کرد و گه پاره وه بۆ شوین خه وه که ی خۆم. به باشی نه مزانی بۆچی به م شیوازه ره هتارم کرد. نه مزانی ئه م کارم کرد وه بۆ ئه وه ی نه خۆمی نزیك بکه مه وه یان به پینچه وانه وه.

به لای پۆزیکی درێژ بوو. ماندوو تر ئه وه بووم که بتوانم بیر بکه مه وه.

شه ویکی زۆر ئارام هه بووم. ساتیک به بیرمدا هات که به خه به ره هاتم — به لای نه خه ودا بووم. بونیکی ئافره تانه منی نه ئامیز گرتبوو، وه ک ئه وه ی ماوه یه کی زۆر بێ ناسییبیم، چونکه هه ستم نه کرد که ئه یه وێ پاریزگاریم ئی بکات و خۆشی ئه وینم.

کاتریمیر ده وتی به ره به یان، نه تاو گه رمادا به خه به ره هاتم. بیرم که وته وه که پله ی گه رمی زۆر پاکه م زۆر زیاد کرد وه بۆ ئه وه ی جل و به ره گه کان ووشک بینه وه. هینشتا هه و تاریک بوو، هه ونمدا به بێ دهنگی هه ستم بۆ ئه وه ی نه به مه مایه ی نازار بۆی.

هەر نهوهندهی که ههستم، بینیم که نهوی ئی نهماوه و رۆشتوووه.
 ترس دایگرتم. کهسیکی تر (خه یانم) به زوویی پاچلهکی و ووتی: (دهبینی؟
 هەر نهوهندهی که خۆت به دهستهوه دا، به جینی هینشیت و رۆشت. وکو هه موو
 پیاوهکانی تر.)

سات له دوای سات ترس زیاتر دایدهگرتم. نهمنهویست نختیارم له دهست
 بدهم. به لام خه یانم هه میسه نه دوا:

— (هینشتا لیڤهدام. بوارت دا ههوا پیرموی خۆی بگۆږئ، دهرگات والا کرد و
 نهوین خه ریکه ژیاوت نووهم دهکات. نهگه به خیرایی دهست به کار بین،
 دهتوانین نختیار به دهست بینین.)

نهبوايه به کرداری رهمقارم بکردایه. نهبوايه هه موو لایهکی بۆ بگه پامایه.
 خه یانم درێژهی به گهتهکانی دا: (نهو رۆشتوووه. نهتوانی تۆش نهم شوینه
 به جینهیلێت و برۆی. ژیاوت له Zaragoza هینشتا له شوننی خۆیدایهتی:
 خیراکه بگه پێوه. بهر نهووی هه موو نهو شتانه له دهست بدهیت که به زهحمهت
 به دهستت هینان.)

بیرم کردموه: (هه لێبه ته به لگه یهکی بۆ رۆشتن هه بووه.)
 خه یانم وه لای دایه وه: (پیاوهکان هه میسه به لگه یان بۆ رۆشتن هه یه. به لام
 پاستیه که ی نه مه یه که سه رنه نجام ته رکی نا هره ته کان نه که ن.)
 کهوايه نه بن بزانه چۆن بگه پێمه وه بۆ ئسپانیا. نه بن می شکم نه هه موو نان و
 ساتیکدا بجه مه گه ر.

خه یانم ووتی: (ههستین به پراکتیزه کردنی کرداری: پاره.)
 ههتا يهك عانهشم پێ نه بوو. نهبوايه بچومايه ته دهرموه، په یوه ندی
 ته له فونیم به دایک و باوکه وه بکردایه و داوام ئی بکردنایه که پارهم بۆ
 بنیرن بۆ نهووی بلیتی گه پانه وه می پێ دابین بکه م.

به لام نه مړې پشووه. تا سبه ي پاره به دهستم ناگات. نه ي بؤ خه و و خواردن
چي بکه م ؟ نه ي چؤن به خاوهن مان بليېم بؤ کرئ ي خانوودکه يان دوو رؤژ ماوه،
بدن و نارام بگرن ؟

خه يانم وه لام ي دايه وه : (باستر وايه هيچ نه ئي .) به ئي . نه و به نه زمونه ،
نه زانئيت چؤن نه گهل ناسته نگه کاند ا روويه رو نه بيته وه . کچه وورديله يه کي
نه ويندار نبييه که جلهوي خؤي نه دهست بدات ، نافرته تیکه که هه ميشه نه زانئيت
چي نه ژيان نه وئيت . نه بووايه هه ر نه وئ بمايةه وه ، وه نه وئ که هيچ
نه بووي ، وه نه وئ نه و نه گه رېته وه . کاتئ پاره که م به دهست گه شت ،
قه رزه که م نه دمه وه و نه رؤم .

خه يانم ووتئ : (زور باشه . ديسان وه خه ریکه نه بيته وه به هه مان نه و که سئ
که پيشت بووي . خه مگن مه به — چونکه رؤژنيک له رؤژان پياوي خؤت
نه دؤزيت وه . پياويک که بتوانيت بي دله راوکئ خوشت بوئ .)

جل و بهرگه کانم نه سهر زؤپاکه داگرت . ووشک بوو بوونه وه . سهره تا نه بووايه
به زانايه نه کام شار نه م دمو رو به رانه بانک هيه ، دوايي په يوه نديم به
دايک و باوکمه وه نه کرد و کاره کانم رېکده خست .

نه گه ر بيرم نه مه نه کردمه ، ئيتر هيچ کاتئک بؤ گريان يان هه سترکردن به
دلته نگي نه نه مايه وه .

له دوايدا ياداشت يکم به بيردا هات :

(رؤشتوومه ته په رستگاوه . پنداويستيه کانت کؤ بکه روه "ها ها ها" ، چونکه
نه م شو نه گه رېينه وه بؤ نساينا . دمه و ئيواره نه گه رېينه وه .)

وه نه کؤ تايدا ووتبووي : (خوشم نه وئ .)

یاداشته کانس له نامیز گرت، هاوکاتیش ههستم به به دبیه ختی و ناسوودهی نه کرد. سهرنجم دا که خه یانم حهیرانه به بیستنی نهم ههواله تازهیه و گوشه گیره.

منیش خوشم نه ویست، خولهک له دواى خولهک و سات له دواى سات نهو نهوینه پهری نه سهند و گورانکاری به سهرمانا نه هیئا. دووباره باوهرم به داهاتوو هیئایه وه، وه کهم کهم خه ریک بوو باوهرم به خودا نه هیئایه وه. وه هه موو نه مانه ته نها له پیناوی نهویندا بوو.

به توندی دهرگام به رووی خه یالندا داخست و به لینم به خوم دا؛ (که چیدی له گهڼ خه یالندا نه دویم. کهوتنه خوارموه له نهومی سییه مه وه هه مان زهرری کهوتنه خوارموه هیه له نهومی "سه د" مه وه.)

نه گهر نه بوايه بکه و تمایه ته خوارموه، باشت و ابو له به رزترین شوته وه بکه و مه خوارموه.

ژنی خاومن ماله که ووتی: (دیسانه وه به برسیتی مه چوره دهره وه.)

به سهرسوپمانه وه وه لام دایه وه: (نه مدمزانی که تو زمانی نسیانی دهمزانی.)
— (سنوور نزیکه. هاوینان جیهان گهران و گه شتیاران دینه لورد. نه گهر زمانی نسیانی نه زمانم، ناتوانم ژور به کړئ بدم.)

نانی ته نوری و شیر و قاوه ی بو دروستکرد. وویستم پوځیه ی خوم بو پوه بوو بوونه وه نه گهڼ نهو پوزانه دا ناماده بکه، ههر کاتر میړیک سالیك دریژي نه کیشا. نومیدموار بووم که نهم قاوه تیه که میک بی ناگام بکات.

پرسیاری کرد: (ژور دهمیکه زماجت کردوه؟)

وه لام دایه وه: (نهو یه که مین نهوینی ژیانم بوو.) ههر نهوونده به س بوو. ژنه که دریژي به گفته کانی دا: (نهو ساترانه نه دهره وه نه بیینی؟ یه که مین نهوینی ژیانم له یه کیك لهو کیوانه دا مرد.)

— (به لّام تۆ پياوښت پيدا كړدوه.)

— (به لّی، په پيدام كړدوه. وه هـروهـا تـوانـيم دـوويـاره خـوشـبهـخت بـم. چارهـنـوس زور سرسـورـهـنـهـره: هـيـچ كـهـسـيـك ناـنـاسـم كـه بـه يـهـكـهـمـين نـهـوـيـني ژيـاني زهـاجـي كـرـدـبـيت.

كه سانـيـك كه زهـاج نـهـكـن هـمـيـشه بـه مـن نـهـښـن شـتـيـكي بـه نـرخـيان لـه دـهـسـت داوه و نهـوـنـدهـي كه نهـيـانـتـوانـي، نهـژيـاون.)

له ناكاو دـهـسـتي لـه گـفـتهـكـانـي هـلـگـرت و وـوتـي: (داوای ليـبـورـدن نـهـكـم. نهـمـويـسـت تۆـمـهـتـبـارت بـكـم.)

— (تۆمـهـتـبـارت نهـكـرـدووم.)

— (هـمـيـشه سـهـيـري نهـو چـالـه نـهـكـم لـه دـمـرـوه و بـير نـهـكـهـمـوه: پـيـشـتر هـيـچ كـهـس نهـيـنهـزاني ناو له كوڼـدايـه، تا كاـتـيـك كه ساوـهـني پـيـرـوز بـريـاريـدا زهـوي هـلـبـكـهـنـن ناو پـهـيـدا نـهـكـن. نـهـگـر نـهـم كـارهـي نهـښـكـرد، نـهـم شـاره لـه خـوار تـرـوه دـرـوست نهـبوو، له كه ناري پوويارهوه.)

پـرسـيـاري كـرد: (نـهـم چ پـهـيـوهـنـدـيـهـكـي بـه نهـوـيـنـهـوه هـهـيـه ؟)

— (نـهـم چـالـه خـهـلـكي هـيـنـاوهـته نـيـره لـهـگـهـن نـومـيـدهـكـانـيان و خـهـوـنـهـكـانـيان و تـهـنگ و چـهـنـهـمـهـكـانـيانـدا. كـهـسـيـك ليـبـراوـانه بـه دواي ناودا گـهـرا، ناو خـوـي پـيـشان دا، وه هـمـو لـه دـمـوري كۆ بوونـهـوه. وا دـمـزانـم كاـتـي ليـبـراوـانه و بـه ناـزايـيـانه بـه دواي نهـوـيـندا بـگـهـرښـن، خـوـي پـيـشان لـهـدات، وه لـهـوـيـنيـكي زور تـريـش راـدهـكـيـشـيـت. نـهـگـر كـهـسـيـك نـيـمـهـي بوـوت، هـمـووان نـيـمـهـيان نهـوـت. بـه لّام نـهـگـر بـه تـهـنـها بـن، تـهـنـها تـر نهـبـن. ژيـان زور سرسـورـهـنـهـرو سـهـيـره.)

پـرسـيـارم كـرد: (تۆ هـيـچ شـتـيـكت سـهـبـارهـت بـه كـتـيـيـك بـه ناوي "دـيـچـيـنگ" بـيـسـتـوه ؟)

— (نه خێر، هیچ کات.)

— (ئەم کتێبه ئەیتت که ئەتوانی شارێک بگۆریت، بەلام ناتوانیت چالێک ئە شوێنی خۆیدا تەکان بەدەیت. ئەوینداران ئە که ناری چالدا یە کتری پەیدا ئەکەن، تینوویەتیان ڕوو ئە زیاد بوون دەکات، مال پێکەوه دەنێن و ئەبنە خواوەنی منداڵ.)

بەلام ئەگەر یەکیک ئەوانە بریار بدات که بڕوات، چالەکه ناتوانیت بە دوایدا بڕوات. ئەوین هەر لەو شوێنەدا ئەمینیتەوه، ناشکرایە — هەرچەندە لیوان لیۆه ئە هەمان ناوی پاکی پیشوو.)

ژنەکه ووتی: (کچم، تۆ وەکو پیرە ژنی که ئەدوینت که زۆر پەنجی کیشا بێ.)
— (نه خێر. هەمیشە ئەترسم. هیچ کاتێک چالەم هەنەکه ندوووه. نیستا ئەهەوئ ئەو کارە بکەم و نامەوئ پەنجەکهی فەرمانۆش بکەم.)
هەستم کرد شتێک ئە گیرفانەدا نازارم ئەدا. کاتی زانیم چیبە، دڵم بەستی. قاپۆهکەم بە خێرایێ خواردەوه.

کلیل. من کلێلێکم پێ بوو.

— (ئەم شارەدا نافەرەتێک هەیە که مردوووه و هەموو شتەکانی بەخشیوەتە پەرستگای "Tarbes". تۆ ئەزانیت مانی ئە کوێیە؟)

ژنەکه دەرگای مالهەوی کردەوه و مانی نافەرەتەکهی پێ پیشان دام. یەکیک بوو ئە مالهەکانی سەدهی ناومرەست که ئە دەوری مەیدانیەک بوو وە پشتی ئە شیو و کیۆهەکانی موشەپەف بوو.

ووتی: (دوو مانگ ئەهەوێر، دوو قەشە میسجی ڕۆشتن بۆ ئەوئ. و....)

بە نیگایەکی گوماناوێهە ئە منی ڕوانی.

دوای وەستانێکی درێژ خایەن ووتی: (وە یەکیک ئەوانە هاووشیۆه میژدەکهی تۆ بوو.)

له كاتېنكا كه نه چوومه دمردوه، ووتم: (خوی بوو.) له وهی كه ږيگه دابوو
درونی منډالم شهیتانی بکات، خوشحال بووم.

له بهر دم ماله كهدا راوه ستام، نه مدد زانی چی بكم. تهم و مژ هه موو شتيكي
دا پوښی بوو، وه وامد زانی كه له خهونيكي خوښه ميشيدام كه له و خه ونه دا
تارماييه ناموكان سهر دهردينن و مړوقه كانيان بو شوينی سهر سوږهينهر تر و
سهي تر نه بږد.

په نجه كانم به شيوه يه كي توره كليله كهيان له مس نه كړد.
له گڼ نه و تهم مژدا، بينینی كيوه كان له په نجه رهی خانووه كه وه دژوار بوو.
به دنيايي يوه مال تاريخ بوو — هه تاو و تاو له نيوان په رده كانه وه
دهر نه دم كه وت و تيشكي نه نه هاويشت. به بی بوونی نه و له كه نارم،
به دنيايي يوه مال غه مگين نه بوو.

سهي ري كاترميرم كړد. كاترمير نزی به يانی بوو.
نه بوايه كاريك بگردايه، كاريك كه به تيپه ږ بوونی كات، له چاوهر وانيدا،
هاو كاريك بکات.

چاوهر وانی. نه مه يه كه مېن وانه بوو كه سهاره ت به نه وينداری فيري بووم. پوژ
هر به رده وامه، هزار پيلان و نه خشه دادميرزی، هزار گفتوگو گونی گونجاوت
به خه يالدا ديت، به لين نه ديت كه په هتارت سهاره ت به مه سايلي تاييه ت
بگوريت — وه هه روه ها بی قهرار و بی نارامی، بی نارام، هه تا و مكو
خوشه ويسته كه ت بيت.

وه دوايي ليت نازانی چی بليت. نه و كاترميری چاوهر وانيانه دمگوريت بو
جه ستی، وه جهسته نه گوريت به ترس، وه ترس نه بيت هوی نه وهی كه له
دېرېنی ههسته كانمان خه جالته بکيشين.

گفتوگوى پوژى پيشووم به بیر خوم هینایه وه: (نازانم، بچمه ژووره وه بیان نا ؟) — نهو مائه پيشاندهرى ههونیک بوو.

به لام نه مده توانی ته واوی پوژ له ویدا بوهستم. شه ههاتم به خه رج دا، کيله کهم نه گیر فانم هینایه دمره وه و بوو به دمرگا که پوشتم.

— (پیلار ؟)

ئاوازیك به زمانى فهره نسی، له ناو ته م و مژه كه وه نه هات. زیاتر ته عه جویم نه كرد تا سهر سورمان. له وانه یه خاومن مائه كه بیته كه ژوورمان ئی به كرى گرتبوو — به لام له یادم نییه كه ناوی خومم به نهو وو تبیته.

دوو باره ی کرده وه: (پیلار ؟) وه نه م جارهیان له شوینیکی نزیك ترمه.

سهیری دمورو بهری مهیدانم كرد كه به ته م و مژ دا پوشر بوو. یهك به خیرایی نزیك نه بوویه وه.

كابوسی ته م و مژ و تارمایی نامو خهريك بوو به راستیه وه په یوهست نه بوو.

ووتی: (په له مه كه. نه مه وئ نه گه ئت بدویم.)

كاتن نزیك بوویه وه، بینیم كه قه شه یه كه. به په یكه ره له قه شه ی لادیكان نه چوو: بالا كورت، كه مین قه لهو، چهند ته ئینك مووی سپی به سهر سهری تاسیه وه بوو.

به زهرده خه نه وه دهستی بو درئژ كردم و: (سه لام.)

گئژ بووم، به لام وهك نهركینك وه لامم دایه وه.

سهیریکی مائه كه ی كرد: (به داخه وه كه ته م و مژ هه موو لایه کی دا پوشریه.

سهن ساومن له کیودایه و نه م مائه وه تیروانیینیکی جوانی هه یه. نه توانیت له په نجه ره كانیه وه شیوه كان له خوارمه وه و (ساتره) ساتره سه هئیه ندانه كان له سه ره وه ببینیت. هه ئیه ته خوت نه زانی.)

هه مان سات گومانم برد کییه: قه شه ی په رستگایه ك.

پرسپارم کرد: (تو لیره چی دهکە ی؟ ناوی من له کوئ دهزانی؟)

بابه ته که ی گۆری: (ئه تهوئ بجیتە ژووره وه؟)

— (نه خیر. ئه مهوئ وه لامي پرسپارم که م بدهیتە وه.)

دهسته کانی به یه کدا دا تا که مینک گهر میان بکاته وه، وه له سەر شوسته که دانیشتم. له په نایدا دانیشتم. تهم و مژ سات به سات چر تر نه بوویه وه و که نیسه که ی له ناو خویدا هه شار دابوو — که نیسه که ته نها چهند مه ترینک لیمانه وه دوور بوو.

ته نها ئه مانتوانی چاله که ببینن. که و تهم وه یادی دهسته وازه کانی نه و ژنه.

ووتم: (ئه و ناماده یه، له وئیه.)

— (کی؟)

وه لام دایه وه: (مریه می موقه دهس. ئه و هه ر ئه و تهم و مژه یه.)

پینکه نی: (که وایه سه باره ت به م بابته له گه ئت دواوه؟ باشه، پیت

پاده گه یه تهم که ئه و به کچه مریم ناو به ی. شیاو تره.)

دوو باره م کردموه: (تو لیره چی دهکە ی؟ ناوی من له کوئ دهزانی؟)

— (هاتم، له بهر ئه وه ی وویستم نیوه دوو نه هه ر ببینم. که سیك که دویننی

شه و له کۆمه ئی ریزداره کان بوو، پیتی ووتم که تو له سه ن ساوه ندایت. وه ئیره

شاریکی زۆر بچووکه.)

— (ئه و هاتوو ته په رستگاو.)

له پینکه نین که وت، سه ری به م لاو لادا نه برد.

وه که ئه وه ی له گه ئ خویدا بدوینت: (به داخه وه.)

— (به داخه وه که چوو ته په رستگاو؟)

— (نه خیر، له وئ نییه. هه ر ئیستا من له وئیه هاتم.)

تا چەند خوڤه کێک نەدمەزانی چی بێم. دووبارە هەستەکانم بە بیر خۆم
هینایەوه هەر ئەو هەستانە ی که نه خەو هەستام. پاره. پراکتیزە کردن.
پەویوەندی کردن بە دایک و باوکەوه. بلیت. بە لām بە ئێنم دابوو، وه نه بوایه
بەوهها بوومایه بۆ به ئێنه کهم و کارم پێبکرایه.

قەشەیه که نه کهناری مندا بوو. نه مندا ئیمدا خووم بەوهوه گرتبوو که هەموو
شتیکم بۆ قەشەکان بگێرمەوه.

بێدەنگیم شکاند و ووتم: (ماندووم. تا هەفتەیه که نه مەویەر. دەمزانی که
بوونم هەیه و چیم نه ژيان نهوێ. ئیستا نه ئێ ی کهوتوو مەته ناو گێژاویکه وه
و لەم لا بۆ ئەو لām نه مبات و هیچم نه دەست نایەت.)

قەشەکه ووتی: (بەرەنگاری بکه. گرنگه.)

له رسته که ی سه رسام بووم.

وهک نهوێ بیرۆکهکانی خۆیندبێتهوه، درێژێ پێدا: (مەترسه. ئەوه بزانه
که کهنیه پێویستی به قەشە ی تازه هەیه وه ئەو نه بێته قەشەیه کی پایه
بەرژ. به لām نهو به هاو نرخه ی که نه بێت بیهه خشیت زۆر زۆره.)

— (له کونیه؟ منی ئێره به تەنها به جیهیشتوو و رۆشتوو بۆ ئێسپانیا؟)

— (ئێسپانیا؟ بڕوات بۆ ئێسپانیا چی بکات؟ مانه که ی په رستگایه، نه چەند
کیلۆ مەتریکه وه ئێره.

ئێره نییه، وه دەزانم له کوێ دهتوانم بیدۆزمەوه.)

دهستهواژهکانی که مێک شادی و شههامتێ به من به خشی، به لایه نی که مەوه
تەرکی نه کردبووم.

به لām قەشەکه ئیتر پێنه دهکه نی.

دووبارە بیرۆکهکانی خۆیندەوه و درێژێ دایه: (خۆشحال مەبه. بریا بۆ
ئێسپانیا که رابایه تهوه.)

له شه كه له ويدا هه ستا و داواي له من كرد كه له گه ليدا برؤم. تا چه ند
مه نريك زياترمان نه ده بيني، به لام به روا ته دهيزاني نه يه وي بؤ كوئ برؤا.
له هه مان ريگه وه له سمن ساومن چو وينه دهرموه كه دوو ږوژ له مه و بهر — يان
پينج سال له مه و پيش بوو؟ — داستاني "برنات" م له ويدا بيست.

پرسپارم كرد: (بؤ كوئ دهرؤين؟)

وه لامي دايه وه: (له رؤين بيدؤ زينه وه.)

له كاتي ريگردندا ووتم: (له ته وي من گيژ بكه يت. كاتن ووتم لير نه نيه،
خه مگن يوويت.)

— (كچه كه م، توله ژياني مه زه بهي چي دمراني؟)

— (زور كه م دمرانم. نه وه دمرانم كه قه شه يان سوندي دمرؤ شانه و خؤ به
دهسته و مدان و وه فاداري ده خؤن.)

بیرم كرده وه دريژي پيندم يان نا، به لام برپارمدا دريژي به مي.

— (وه سهاره ته به تاواني خه نكي برپار نه دات، هه رچه نده پينده چي
خوشيان هه مان تاوان نه نجام بدن. وه وا دمران سهاره ته به نه وين و زهواج
هه موو شتيك نه زانن. وه نيمه به ناگري دؤزه دهرسيئن، به هؤي نه و
هه لانه وه كه خويان دوو چاري ده بن.

وه خودا و مكو بونيكي كينه له دل به نيمه پيشان نه دمن، كه مرفقه كان به
كه مته رخم دمراني ته له مردني ته نها كوره كهي.)

قه شه كه پيكه كي: (تؤ زور به باشي په رومردهي ده ستی كاسؤليكي به لام من
سهاره ته به مه زه بهي كاسؤليك نا پرسم. سهاره ته به ژياني رؤحاني پرسپارم
كرد.)

هيچ كاردانه وه يه كم پيشان نه دا.

سەرئە نجام ووتىم : (نازانم راستە يان نا . كەسانىڭ ھەن كە ھەموو شتىڭ
ئەخەنە ئەو لاوۋە و بە دواى خودادا دەكەونە پىئ) .

— (وە پەيداشى ئەكەن ؟)

— (تۆۋەنلەمەكەى دەزانىت . مەن بۇچوونىڭم نىيە .)

قەشەكە ئە ھەناسەبىركىنى مەن بە ناگا بوو و ھەنگاۋەكانى ھىۋاش كىردەۋە .

— (سەرتا پا ئە ھەلەداى . كەسىڭ كە بە دواى خودادا دەپوات ، كاتى خۇى
بە ھىپرو ئەدات . دەتوانىت پىڭايەكى زۆر بگىرتە بەر ، وە پەنا بباتە بەر
دىانەتەكان و گروپەكانى تر ، بە لىم بەم شىۋەيە ھەرگىز ئەو نادۇزىتەۋە .

خوداۋەندە ئىرەدايە ، ئىستە ، ئە كەنارى ئىمە . دەتوانىن ئەو ئە ناۋنەم تەم و
مژە ، ئەم زەۋىيە ، ئەم جەل و بەرگانەدا بىيىن . كاتى دەخەۋىن ، ھرىشتەكان
بالدەگىرنەۋە و كاتى كار دەكەين ، ھاۋكارىمان دەكەن . بۇ دۇزىنەۋەى خودا ،
ئەۋەندە بەسە كە سەرنجىكى دەۋر و بەرمان بەدەين .

ئەم دىدارە ئاسان نىيە . ئە كاتىڭدا كە خودا ئىمە بە ناگا ئەھىننى بۇ
بەشدارى كىردن ئە راز و نەيىنەكانى خۇيدا ، ھەست بە سەرگەردانى دەكەين .
ئەبەر ئەۋە ئەو ھەمىشە داۋا ئە ئىمە دەكات بە دواى خەۋنەكان و دلى
خۇماندا بىرۋىن . ئەم كارە دژۋارە ، چۈنكە بە شىۋەيەكى تر خۇومان بە ژيانەۋە
گىرتۋە .

ۋە بەۋ پەرى سەرسامىيەۋە تىدەگەين كە خوداۋەندە ھەز دەكات ئىمە بە
شادمانى بىيىننىت ، چۈنكە ئەۋ باۋكە .)

ووتىم : (ۋە دايك .)

تەم و مژەكە كەم كەم نەرموویەو. دەمتوانی مانیکی لادیی بیچووك ببینم كە ژینگە لە بەردەمیدا چیلگە داری كۆ نەكردم.

— (بە ئێ، وە دایك. هەبوونی ژيانیکی رۆحانی پەيوەندی بە چوونە ناو پەرسگاوه نییە، پەيوەندی بە پۆژ و گرتن و ڕەنج كێشان و داوێن پاكیشتووە نییە.

تەنها ئەوەندە بەسە كە باوەڕت بە خودا هەبێت. ئەو بە دواوە، هەموو كەسێك ڕێگەی خودا دەگرتە بەر و دەتوانیت ناوێتە سەیر و سەمەرەكانی خودا بێت.)

گەتوگۆكەیم پێ بڕی: (سەبارەت بە تۆ ئەگەڵ مندا دواوە و هەموو ئەم شتەکانی پێ ووتووم.)

قەشەكە وەلامی دایەو: (نومێدەوارم خەلات و بەردەوامیەكانی ئەوت قبوڵ كردبیت. چونكە ئە دیدگای میژوووە، هەمیشە بەم شیوەیە نییە.

"Osiris" * ئە میصر تێكشكاند. خودایانی یونانی ئە پیناوی ژنان و پیاوانی سەر پووی زەوی ئەگەڵ یەكدا بە شەڕ هاتن.

"نازتەكەكان" * Quetzalcoatl یان شار بەدەر كرد. ناگریان ئە خودایانی وایكینگەكان بەردا ئە پیناوی ژنیکی Valhalla. عیسا ئە خاچ درا. (بۆچی؟)

وەلامەكەیم نەدەزانی.

— (لەبەر ئەوەی خوداوەند هاتە سەر پووی زەوی تا توانای خۆمانمان پێ پیشان بدات. ئێمە بەشێکیان ئە خەونەکانی ئەو و ئەو خەونی شاد نامێزی ئەوێت. هەر لەبەر ئەمە، ئەگەر رازی بین بەوەی كە خودا ئێمە بە شادی

له كهتارى پويبارى پيدرا دانىشتم و تيز تيز گريام شريف

دروست كړدووه، ده بې وايډا بنښن كه هر شتيك پهل كيشمان نه كات پوو به
خه هت و تيكشكان، تاوانبار غومانين.

هر له بهر نه مه، هميشه نيمه خودا ده كوژين. له سر غاچ، يا له نيو ناگر،
يان شار به دهر كړدن و دوور غسټنه وهى، يا له نيو دلى غوماندا.)
— (به لاه نه وانهى كه له و تينده گهن....)

— (نه وانه گوزانكارى به سر دنيا دا دينن. به نرخ و به هايه كى زورى
قوربانى.)

ژنيك كه چيلكه دارى كو نه كړدوه، قه شه كى بينى و به پاكردن هات بو لامان.
ده ستي قه شه كى ماچ كړدو ووتى: (باوكه، مه منونم) له و لاهو ميرده كى
چاره سر كړد)

Osiris: گه وړه ترين خوداى ميصرى باستان بووه.

نازته كه كان: خوداى هونه رو كشتوكان بووه له نه وهى نه ميريكا.
قه شه كه هه نكاوه كاني خپرا تر كړد و ووتى: (له و مروقه كى كه چاره سرى
كړد، كچه مريم بوو. له و لاهو ته نها هو كاريكه.)
— (خوى بوو. تكا نه كه م تو فهرموو.)

له هه مان ساتدا كه و تمه بيرى شوى پيشوو. له كاتي كدا كه ده چووينه ناو
كه نيسه مدزنه كه وه، پياوښت شتيكى و كو نه مهى پي ووتم كه:
(تو له گهن پياوښت كدايت كه كارى سدير و سه ميره نه نجام نه دات)
قه شه كه ووتى: (په له مانه.)

وه لامم دايه وه: (نه خير، په له مان نيبه) خهريك بووم له شه رمه زارى
قه كړدنه به فهره نسيه كى ده ست و پي شكاو ده مردم — كه زمانى من
نه بوو: (سهرمامه و حدز نه كه م قاهويه ك بخومه وه.)

ژنه که دهستی گرتم و چووینه ژوورهوه. مائیکي نارام به خش بوو، به لام کون بوو چاکسازی نه کرابووه، دیواره کانی به ردین بوون و سهقه که ی دارین. پیاوونکی شهست سالن له به ردیم ژوپاکه یدا دانیشتبوو.

هر نه ونده ی که قه شه که ی بیني، هستا تا دهستی ماچ بکات.

قه شه که ووتی: (هه لمه سته. هینشتا به ته واهتی باش نه بووی.)

وه لامی دایه وه: (ده کیلو زیادم کړدوه، به لام هینشتا ناتوانم هاوکاری خیزانه کم بکم.)

— (نیگه ران مه به. ژور به زوویی باشر له دلت نه بی.)

ژنه که ووتی: (نهم کاتی بیني که خه ریک بوو به شونځی هه می شه ییدا نه روست. به لام نه مړو سوارۍ نوتومویل بوو.)

ژنه که ووتی: (باوک، نیمه پیروزکه. توانای نهو....)

قه شه که پوونی کړدوه: (توانای کچه مریهم....)

— (توانای دایکی مریهم.... به لام توانای توشی له گه لدایه، توبوویت که نهوت هینایه نیړه.)

نهم جاره یان باوک خوی به دوور گرت له سهیرکردنی من.

ژنه که جه ختی کړدوه: (دوعا بکه ن بواوکم، باوک.)

قه شه که هه ناسه یه کی ساتری هه لکیشاو به پیاوه که ی ووت:

— (له پینځی منه وه بومسته.)

پیړه پیاوه که گوڼپرایه ن بوو. قه شه که چاوه کانی داخست و ناوازیکی ماریای خویند.

دوا به دواي نه وه په یوه ست بوو به روح القدس "عیسا" و داواي لیکر که یارمه تی نهو پیاوه بدات.

له ناکاو شاهه نگی دهسته واژه کانی توند تر بوو. وهک بلیی نرای جنی نه خویند، هر چه نده نیتر نه مده توانی به ته وای له گفته کانی بگم. دهستی له سهر شانی پیاوکه دانا و دای به سهر دهسته کانیدا هاته خوار موه تا گه شته ناستی په نجه کانی. چه ندین جار ندم جوته یه دی دوو باره کردهوه.

دهنگه دهنگی ناگره که له ناو زوپاکه دا به رز بوویه وه، من و ژنه که ده ترساین. قه شه که هیچ سهرنجی نه دا، نووقمی ریساله که ی بوو — بهو شیویه یی که پیشتر ووتبووی، هوکاری کچه مریه م بوو. به زمانیکی سهر نه دوا. دهسته واژه کان زور به خیرایی له دهمی نه هاتنه درموه. دهسته کانی نیتر نه ده جولان — له سهر شانی پیره پیاوکه ی به رده می نه ده جولان.

له ناکاو، مدراسیم به هه مان خیرایی که دهستی پیکردبوو، کوتایی هات. قه شه که پووی و مرگپړا و به دهستی راستی هیماي خاچیکی گه وره ی کیشا. — (خودا هه میشه له نیو ندم ماله بیت.)

وه پووی له من کرد و داوای لیکردم که دريژه به رنګه که مان بدهین. ژنه که هر نه و نه دی که بینی نیمه دهر وین، ووتی: (نه ی قاووکه بوو به چی؟) قه شه که ووتی: (نه گهر نیستا قاوو بخوم، خوم لی ناکه وئ.) ژنه که پیکه نی و له ژیر لیو بییه وه شتیکی وه های ووت (هیشتا به ربه یانه). نه متوانی به باشی بیبیستم، چونکه نیمه له نیو شه قام بووین. — (باوک، ژنه که سهارت به لاویک دوا که میزده که ی چاره سهر کردووه. مدهستی نه و بوو.)

— (به ئی، نه و بوو.) ههستیکی خراپ لای من دروست بوو. که و تمه بیرى دوینى، به بیرى بیلېاو، به بیرى کونفرانسه که ی مەدرید، به بیرى که سانیک که سهارت به سهر و

له كەندارى پروبارى پەيدا دانىستىم و تىز تىز كىرام شەرىف

سەمەرە دەدوان، بە بىرى بوونىك كە كاتىك دەستىم بە دەستى كەسانىكى
ئەرمە بوو، ھەستەم كەرد.

وھ مەن ئەمەندارى پىياونىك بووم كە ئەيتوانى كەسانىك دەرمەن بىكات. پىياونىك
كە ئەيتوانى يارمەتى ھاو شىۋەكەى بىكات، ئە تەنگ و چەنەمە شادى بەدى
بەينى، تەندروستى بۇ ئەخۇشان، وھ ئومىدەمەرى بۇ نازىزانى بىگە پىننىتەوھ.
ووتى: (كەم، ھەستەمەكە تاوانبارى.)

— (تۇ بىرۈكەى مەن دەخۇننىتەوھ.)

باوك ووتى: (بەلى، دەيغۇننەمەوھ. مەنىش خەلاتانىكەم ھەيە و ھەوئ ئەدەم
شاپىستەپان بىم. كەمە مەيەم فەرى كەردم ئە قەربەلى ھەستە و ئىجساسى
مەلەكەندە بەھدارى بىگەم تا بىتوانم ئەوانە بە باشتىن شىۋە پىننىمەنى
بىگەم.)

— (ئاش سەپەر و سەمەرە ئەكەيت.)

— (ئالانام كەس دەرمەن بىگەم. بەلەم يەكەك ئە خەلاتەكانى رۇح القدس
ھەپە.)

— (بەس ئەتوانى دىلى مەن بىغۇننىتەوھ، باوك. وھ دەمزانى كە خۇشەم ئەوئ،
وھ ئەم ئەوینە سات ئە دواى سات زىاتر ئەبى. ئىمە پىكەوھ دىنە گەپەين و
پىكەوھ ئە دىنە ئەمەننەوھ. ئەو، وىستىبىتى يا ئەيۋىستىبى، ئە تەواۋى
پۇژەكانى ژىئەندە بوونى ھەبووھ.)

ئەتەتوانى چى بەو قەشەيە بىلىم كە ئە تەنىشتەوھ پىگەى دەرگە؟ ئەو ھەرگىز
ئەيدەمەزەنى كە پىياۋنى تەرىش ئە ژىئەنى مەندە بوون، بەر ئەمەش ئەمەندە
بووم، وھ ئەگەر زەمەم ئەكەرد، خۇشەخت ئەبووم. ھەتە ئە مەندەئىدا، ئەوینەم
دۇزىيەوھ و قەرامۇش كەردەو ئە مەيدانىكە ئە سۇرىا.

بە ڕۆڵەت ھەرامۆش کردنی سەرکەوتوو نەبوو. تەنھا سێ ڕۆژ بەس بوو تا ھەموو شتێک بگەرێتەووە شوینی خۆی.

— (باوکە، من مافی خۆمە خۆشەخت یم. شتانێک کە ئە دەستم دابوون، پەیدام کردنەووە، نامەوێ دووبارە ئە دەستیان بدەمەووە. ئە پیناوی خۆشەختیمدا دەجەنگم.

ئەگەر ئەم ھەوێ و تەقەلایەم ناخیرین بکەیت، ئەوا ژبانی ڕۆحانی منیشت ناخیرین کردووە. ھەر بەو شیوەیەکی کە خۆتان ووتتان، ئەم کارە دوورخستەووەی خودایە، دوورخستەووە و تۆرانندی ھێز و توانای ژنانەکی منە. باوکە، ئە پیناویدا دەجەنگم.)

دەمزانێ ئەو پیاووە کورتە بالا و قەڵەووە لەوێدا چی دەکات. ھاتبوو تا رازیم بکات کە تەڕکی ئەو بکەم. لەبەر ئەوەی ئەو ئەڕکێک و ڕسانەییەکی زۆر گەورەتری ئە ئەستۆ بوو.

نەخیر، نەخیر نەمەتوانی باوەڕ بەم داستانە بکەم کە ئەم قەشەییە ئە تەنیشتمەووە دەڕۆشت، ھەزێ نەکرد ئێمە زەواج بکەین و ئە مائیکێ وەکو ئەو مائەکی سەن ساومن پێکەووە بژین. قەشەکە ئەم شتانەکی دەووت تا من فریوو بدات، بۆ ئەوەی بەرگری ئە خۆم بکەم، وە ئە دوایدا بە پێکەنینێک، رازیم بکات بە کردارە پێچەوانەکانی.

بیرۆکەکانی خۆیندەووە و ھێچی نەووت. پێندەچوو ئەیووێست فریوم بدات و نەیدەتوانی بیرۆکەکی کەسانی تر بخوینیتەووە. ئەم و مژمەکە بە خیرایی ڕادەماڵرا وە ئێستا ئەمەتوانی شەقام و کوێستان، دەشت و درەختە دا پۆشاوەکان بە بەفر ببینم. ھەستەکانیشم ڕوونتر نەبوونەووە. نەفرەت ئێکراو! ئەگەر راستە و ئەم قەشەییە دەتوانی بیرۆکەکانی من بخوینیتەووە، باشترە ھەموو شتێک بخوینیتەووە و ئە ھەموو شتێک بگات.

بزانهٔ كه دویښ شو نهو نه ویویست نه گهڼ مندا نهوین بازی بکات، من نه مېشت — وه په شیمان بووم.

دویښ بیرم نه کړدوه كه نه گهر هر نه بیت پړوات، ده توانم بو همیشه دوستی د مورانی مندالیم له یاد بیت. به لām نه م بیرکړدنه ویه بڼ هوده بوو. هر چنده دهستی به من نه گه شتېوو، به لām هه سټیکي ساترا له ناخمدای پو چوو بوو وه گه شتېوو به دلم.

دووبارم کړدوه: (باوکه، خوشم نهوئ.)

— (منیش خوشم نهوئ. نهوین همیشه نه بیت هوی بڼ نه قلی. له باره منوه، ناچارم هه ول بدم نهو له چاره نوسی خوی دوور بخه موه.)

— (باوکه، دوور غسټنه ووی من کاریکی ناسان نییه. دویښی، له کاتی نزا کړندا له بهرام بهری نه شکېوته که، تیگه شتم که منیش نه توانم نهو خه لات، له خومدا بیېنمه وه که نیوه باسی نیوه نه کهن. وه نه مه وئ سوود و مرېگرم نهو خه لاتانه بو راگرتنی نهو له که ناری خومدا.)

باوک، به زورده خه نه یه که وه ووتی: (نومیدم وارم! نومیدم وارم سرکه ووتو بیت.)

دوای وه ستاو ته سببیکي له گیرفانی هینایه دمر وه. ته سببیکه که ی به دهسته وه گرت و به ساتری له چاوانمی پوانی.

— (عیسا ووتوویه تی نابڼ سویند بخوی، وه منیش سویند ناخوم. به لām له بوونی هه موو شتیک پېرؤز تره لām، به تو ده لیم که نامه وئ نهو ژيانیکي موزه بی ساده بگریته بهر. نامه وئ به ناویشانی قه شه یه که سرکه ووتن به دهست ییتیت.

دهتوانیت به شیوازیکی تر خدمت به خودا بکات. له که ناری تو.)

باوه پکړدنې دژور بوو، به لām باوه پم کړد.

باوک ووتی: (لپږه یه)

وهرگه ږام. دهمتوانی نوتوموږیلنک ببینم که که مینک له پیشترووه ډایگرتبسوو.
هممان نهو نوتوموږیلدی که له لسانیاوه پیی هاتبووین.
به پینکه نینه وه ووتی: (همیشه به پی دیت. نه جاره نه یه ویت لیمه بازی
بکات که له کوچیکی دوورموه هاتووه.)

به فر، پیلاره که تانیه کانی ته ږ کړدبووم. به لام قه شه که پیلای کراوه و
گورموی ناوری شمی نه پی کړدبوو، ږ ږارمدا شکات نه که م.
نه گهر نهو نه ییتوانی، منیش نه متوانی. به سهر کیودا سهر که ووتین.

— (ده بی چنده ږنکه ږیرین؟)

— (به لایه نی که موه نیو کاتر میږ.)

— (بو کوئ نه ږوین؟)

— (ده ږوین نهو ببینین. وه که سانی تریش.)

تینگه شتم که نایه ویت دریژه به گفتوگو بدات. له وانه یه پیو یستی به هیږ و
توانای خوی هه بیت بو سهر که وتن به سهر کیودا. به بیده نگی دهر وشتن —
نیستا تم و مژ به نریکه پی ږمواوه ته وه. وه تیشکی زمردی هه تاو که م که م
دردم که ویت.

بو یه که مین جار، دهمتوانی به ته واوه تی شیوه که ببینم، ږوویاریک له ناو
شیوه که دا دمر که ووت، چنده که سیک له دموږو به ری بوون، وه سهن ساوون وه
بلپی له سهر شیوی کیوه کان نه خشینرا سوو. گومیزی که نیسه که م بینی، وه
گورستانیکیش که له مېو بهر هیج کات نه مبینی بوو، وه کومه نه مائیکی سده دی
ناوه ږاست له نریک ږوویاره که.

که مینک له خوارو لیمه وه، له شویننیک که پیشترا لیوهی تیپه ږ بوو بووین،
شواننیک مېرو مالاتی ده له وېراند.

قه شه كه ووتی: (ماندوو بووم. كه مېك پشوو بدهين.)

به فرمان له سهر بهر ديك لږد و له سهر بهر ده كه دانېشتين. قه شه كه نارغی
دردمدا و پښه كانی به ستېووی.

پووی له من كرد و ووتی: (سانتياگو هیز و توانايم بپاريزه. چونكه نه مه وئ
جاريكي تر ښه كه پرېمهوه.)

له مېه ستی نه گه شتم برپارمدا بابه ته كه بگورم.

ووتم: (شوين پېی چوند نه هړيك له سهر بهر ده كه دياره.)

— (هه ندي له وانه راوچين. هه نديكي ترېشيان ژن و پياوانيكن كه
نه يانه ویت سونه تيك زيندوو بكه نه وه.)

— (چ سونه تيك ۹)

— (همان سونه تی ساوه نی قه دیس. دنیا تهرک بکه ن، بین بؤ نهم کیوانه،
له ترسی خودا رېچن.)

— (باوکه، نه بی شتيك بزانه. تا دوينی، له گه ن پياوېکدا بووم كه گومانی
هه بوو زواج بکات يا په نا بهر ټټه بهر ژيانی مېزه بی. نه مې بؤم دهر که وت
كه هه رڼه و پياوه ده ست به سهر و سه مېره ده کات.)

قه شه كه ووتی: (همو ويه کی له نیمه سهر و سه مېره ده که ين. عيسا
هرمووی: "نه گهر به قه دهر دانه يه ك تووی خه رده ل نيمانمان هه بیت، به و
کیوانه ده نین شوينی خوتان بگورن! وه کیوه کانیس شوينی خویان نالوگور
نه که ن.")

— (وانه ی خودايم ناوئ باوکه. من پياوېکم خوش نه وئ و نه مه وئ سه بارت
به نه و زياتر بزانه، يارمه تی بدم. بؤم گرنگ نييه كه هه موو مړو شه کان
نه توانن چي بکه ن.)

له كهئارى پووبارى پيدرا دانىشم و تير تير گريام شريف

قهشهكه هه ناسهيهكى ساترى هه لگيشا. ساتيك مات بوو، به لام له دوايدا دهستى پيكره:

— (له يهكئ له دورگهكانى نه نه لوسيا، زاناپهك كه ليكوئينهوهى له سهه مه يمونهكان نه كرد، توانى مه يمونيك فيرى نهوه بكات بهر له وهى مؤزكه بهوات، له ناو ناوى پووباردا بيشوات. ميوه كاتيك له قوړو پيسى پاك ده بوويهوه، چيژيكى باشتري نه بوو.

زاناكه نهم كارهى له پيناوى نوسينى پيپورتاژيك كړد بوو سه بهاره به گرنگى له بوارى فيركردن، وه پيش تر نه يده توانى پيش بينى دهرنه نجامى نهم كاره بكات. كاتى بينى مه يمونهكانى دورگه هه مان كاريان دووباره كردهوه، سه رسام بوو.

تا واى ليهات، له رۆژيكى خوشدا، كاتى بريكي ديارى كراو له مه يمونهكان فيرى نهوه بوون كه مؤزه كانيان بشوړن، مه يمونهكانى ترش لاساييان نه كړدنه وه. سه رسوړهينهر بوو، چونكه مه يمونهكانى دهورو بهرى دورگه هيچ په يوه نديهيان به مه يمونهكانى دورگه وه نه بوو كه نه و نه وندا تافيكردنه وهى به نه نجام گه ياندبوو.)

بى دنگ بوو.

— (تيگه يشتى؟)

وه لام دايه وه: (نه خير.)

— (نهم باره يوه ليكوئينهوه له دواى ليكوئينهوه دهكرا. سه رهكى ترينيان نهوه بوو كه كاتى كومه ليكي تاييهت له خه لگى توكمه نه بن، ته واوى مروقهكان توكمه نه بن. نازانم نهم كاره چه ند كه سى نه وىت، به لام له راستيدا ناويه.)

له كه ناري پوهباري پيدا دانيستم و تيز تيز كړيام شريف

ووتم: (وگور داستاني لقاح مقدس. نهویش له ناو دانایان و زانایاندا سهری هه لدا وه هه روه ها له ناو لادنییه نه خوښنده واره کاند.)

— (جیهان پوچی هه یه، وه ساتیک دیته پیش که نه م روحه له هه موو که سیکدا و له هه موو شتیکدا، هاوکات تیکه ن به کار و کردار نه بیت.)
— (پوچیکي ژنانه.)

پیکه نی، به لام نه مزانی مه به ستی له و پیکه نینه چی بوو.
— (به هر هویه ک بوو، له بنه رتدا لقاح مقدس په یوه ندی به دانایان و زانایان وه نه بوو. هشت ملیون نه فخر به یان کردنی حالیکیان بو پاپ نوسی و داویان لی کرد که په سه ندی بکات. واژوکه ره مکان له هه موو شوینیکي دنیاوه هاتبوون. نه م حاله ته (د مرخسته) له گه ردوندا هه بوو.)
— (باوکه، نه م یه که مین هه نگاوه.)

— (یه که مین هه نگاوی چی؟)
— (پیکه یه که نه بیت هه ناسینی خانمان وه کو دره وشاوه یه کی پووخساری مینه ی خودا. هر چی بیت، بیشتر بازی بووین که عیسا دهرخسته ی شیوه ی نه وه.)
— (مه به ستت چیه؟)

— (هر چه نده دریژ ده کیشیت تا به لقاح مقدس بازی ببین که ژنیک نه ودا بوونی هه یه؟ روح القدس، دایک وه کوړ.)
ووتی: (با به پئ که وین. هه و زور ساردرتر نه وه یه که لیژ به مینینه وه.)

ووتى: (ماوهيهك نه مهويهه، سه رنجى نه علهكانت دام .)

پرسيارم كرد: (تو نه م شيوه بير كرد نه وانهش ده خوينايتوه؟)

وه لامي نه دايه وه.

ووتى: (نه مهوى هه ندى نه سههه گوزه شتهى بنيادنه رى كومه لاهى مهزه بهيمان بو
تو باس بكهه).

"ترزا" ناهره تيكي جوان بوو. باوكى ناردیه په رستگاهوه تاخويندى نزاكان
فیر بیت. رۆژيكيان كاتيك نه پارمويكدا تيپه ده بوو، ده ستى كرد به گفتوگو
كردن نه گهل عيسادا. خه لوه ته كهى نه وهنده به هيژو ساتر بوو به ته واوى
رۆچوو بوو نه وه خه لوه ته دا وه ماوهيهكى كورتدا، ژيانى به ته واوى گوردا
كاتى بينى په رستگاكاني (كرملى) گوراوون بوينكهى زهواج، بپاردا گروپيك
بنياد بنى كه په يرموى نه فه رمانه كاني عيسا و كرملى بكهه.

"ترزا" ناچار بوو به سهههه خويدا زال بيت به وه په رى توانه يه وه پوهيه روى خو
بييتوه. كه نيسه وه فه رمانه هوا. نه گهل هه موو نه مانه دا باوه رى وابوو كه
نه بى ريسانه كهى به نه نجام بگات.

رۆژيكيان ——— نه كاتيكدا كه رۆحى ترزا بوو به لاوازي دهرؤشت — ژنيكى
كۆنه پؤش نه پشت نه وه ماله وه كه نهوى تييدا ده ژيا، دهر كه وت. نه يو يست
به هههه شيوه يهك بووه نه گهل دايكى رۆحانيدا بدويت. خاوهن ماله كه خيى
پيكره، به نام نه وه خيرمكهى رهد كردموه: ته نها به شيوه يهك نه وه ژنه نهوى
دهرؤشت كه نه گهل "ترزا" گفتوگو بگات.

سى رۆژ نه دهرموى مال به چاوه روانى مايه وه به بى خواردن و خواردنه وه
سه رنه نجام، ترزا به هووى دئسووزى خو يه وه ژنه كهى هيئا يه ماله وه.

خاوهن ماله كه ووتى: "نه خير، نه وه ديوانه يه"

"ترزا" وهلامى دايه وه: (نه گهر گوئى بؤ ووتتهى هه مووان پاديرم، تپنده گهم نه وه كه سهى كه ديوانه يه خوم. له وانه يه نه م ژنه هه مان جنونى منى هه بيت: جنونى عيسا له به رزايى خاچ .)

ووتم: (ترزاى قه ديس نه گهن مه سيجدا قسهى نه كرد؟)

وهلامى دايه وه: (به ئى. به لام بابگه رينه وه سه ر باسه كه مان. هه ر چى بوو، نه وه ژنه ي پاژى كرد . ووتى ناوى (مارييا) (Maria de Jesus) خه ئكى (Granada) يه . قه شه يكى كرملى بوو وه كچه مريه م له ودا دهر كه ووتبوو وه داواى ئى كردبوو په رستگايه ك دروست بكات بؤ پاراستنى بنه رتهى سه رته تايى نه م گروه په .)

بهرم كرده وه: (هه ر وه كو ترزاى قه ديس .)

— (مارييا هه مان پوژ په رستگاكه ي به جى هيشته ، تارپوم پوشتبوو سه ردا نه كه ي دوو سال دريژهي كيشا ، نه هه وايه كى نازاددا ده خه وت، سه رمای ده بوو، گه رمای ده بوو ، وه پوژه كانى به يارمه تيدانى خه ئكى به سه ر نه برد. به لام سه ير و سه مه ره ي گه وهرتر نه وه بوو پيوى چوارم (Pio IV) نه وى برده لاي خوئى . له به ر نه وه پاپش و كو ترزاو كه سانيكى زورى كه . بيري له هه مان بابه ت نه كرده وه .) هه ريده هه مان شيوه كه برناده ت له برپاردانى بى ناگابوو، هه ر به هه مان شيوه ي مه يموونه كانى دورگه ئيتر نه يان نه توانى له نه زمونيك كه له كاتى بووداندا بوو هه وائيان هه بيت ، هه ر به و شيوه يه ي كه مارييا و ترزا نه يانده زانى كه سيكى تر بير نه چى ده كاته وه . كه م كه م له شتانيك تيگه شتم .

نیستا گه شتوینه ته جهنگه نیک . لقه بهرزهکانی دره خته ووشکه کان به بهر
دا پوشرابوو ، یه که مین پرژوئی هه تاویان بهر نه که وت . ته م و مژ له ناو چوو
بوو .

— (باوکه ، دهزانم نه ته وی چ نه نجایک به دهست بیئی .)

— (بهئی . جیهانی له ساتیکدا به سه ره نه چی . که خه لکانیکی زور فه رمانی
یه کسانى به دهست دینن : به دواى خه ونه کانتاندا برۆن ، ژيان به ریگه یه که
بگورنه وه که دهتان گه یه نیته لای خودا وه ند . سهیر و سه مه ره کانى خوتان
بیه خشن . چاره سه ری خه لکی بکه ن . پیش بیئی بکه ن . گوئی پادیرن بو
ناموزگار یه کانى فریشته ی پاسه وانتان . به هر مه ندبن ، وه به به هر مه ندى
خوتان شادمان بن .)

— (دل به دهریا بسپین .)

هه تاو هه موو شوینیکی گرتبووه . به فره کان نه دره وشانه وه و وه ها
دره وشانه وه یه که که چاره کانى ماندوو نه کرد . له هه مان کاتدا ، وه که نه وه ی
پسته ی فه شه که ی توکه نه کرد .

— (وه هه موو نه مانه چ په یه ونه دیه کی به نه وه وه هیه ؟)

— (شیوه ی قاره مانى نه م داستانته بو باس نه که م . به لام دهریاره ی رۆحی
نه م قاره مانانه هیج نازانى .)

هه ئوینسته یه کی دریز خایه نی کرد .

دریزه ی پیندا : (رهنج . شه هیده کان له ساتیکی گورپاودا دینه دنیاوه . بهر
نه وه ی که خه لکی بتوانیت به دواى خه ونه کانیا نندا برپوات ، خه لکی نه بی
خویان بکه ن به قوربانى .)

— (باوکه ، که نیسه جادوگره کانى سووتاند .)

— (به لي) وه پوميش مه سيحيه كاني دهر خواردی شیرمکان نه دا . كه سانيك كه له ناو ناگر يا له مهيداني (Arena) ي پومدا مردن ، به خيرايي به پلدي بهرزو شكودار گه شتن — بهم شيويه به شتره .

به لام نه مړو به هره مه ندان به نور به شتيكي خراپتر له مهرگي پر شانازی نهو شهيدانه پوه پوهون . نهيني ترزاي قهديسيش هر نهو بوو — كه زه جري كيشا له ته مهني ماوهيدا . هر نه مهش به سهر منداله شادمكاني فاتيما (Fatima) دا هات : (Sacinta) و (Fransisca) دواي چهند مانگيك مردن ، (Lucia) چوه ناو په رستگاهو و هرگيز لي نه هاته دهرهوه .

— (به لام بو برنات بهم شيويه نه بوو .)

— (بوچي ، پويدا . ناچار بوو زيندان ، خهفت ، بي بايه خي ته حملول بكات به دنيايي هوه نهو بوي باس كړدوي . به دنيايي هوه نه بيت دهسته واژه كچه مريه مي بو گيرابيت هوه .)
وه لام دايه وه : (چهند ووشه يهك .)

— (رسته كاني خانمان له لورد ، له نيوي په راوگه دا شونينيك داگر دهكات ، بهم پيښه ، له نيوان نه رستانه دا ، كچه مريه به كچيكي شواني ووت :) (به نيني شادي نه جيهانه به تو نادم .) (بوچي دهبيت يه كيك له رسته كورته كاني خوي به تيرو ته سله تايبت بكات به برنادهوه ؟ چونكه دهيزاني نه گهر به ريساله كهي پازي بيت ، چ په نجيك له چاومروايدا دهبيت .)

چاوم برييه هه تاو ، به هر و دره خته بي بهرگه كان . باوك ،
دريژي پيدا : (نهو يه كيكه له هه گه راوه كان ، ده توانيت نه گه ل خانماندا بدوئيت . نه گه ربتوانيت هيزو تواناي خوي به كار به نيت ، نه توانيت يه كيك بيت له پيشر هوه كان ، له رابه رايه تي كړدني گوزاني پوزاني موقوفه .
جيهاني له ساتيكي زور گرنگدا به سهر نه برد .

به لاه نه گهر نه م دېگه يه هه لېږتريت، په نه چيكي زور ده كيشي. پيش بينيه كاني
پيش له روودان ده هاتنه دي. من پوهي مروغه باش ده ناسم وه د زمانم چ شتيكي
له ميشكدايه.)

قه شهكه رووي له من كره و شانه كاني گرتم.
ووتی: (تكا نه كهم. تكا نه كهم نه و نه و رنج و تراژيديايه به دوور بگره كه
له چاو مروانيدايه، بهرگه ي ناگريت.)
— (باوكه، له نه وینت نه گهم سه باره ت به نه و.)
سهري جوړانده.

— (نه خير له هيچ شتيك ناگهيت. تو هيشته نه وه لاوتری كه بتواني له
نه هامه تيه كاني ژيان بگهيت. تو له م نان و ساهدا خوت به هه نگه راوه يه ك
د زمانى. ده ته وئ نه گه ن نه ودا دنيا بگوړي. ريگا كه ليكي نوئ بكه يته وه، كارنيك
بكه ي كه چيروكي نه ويني تو ببيتته نه فسانه و نه وه له دواي نه وه بويه كترى
بگيرنه وه. هيشته وا د زمانى نه وین د هتوانيت سر كه ووتوو بيت.)
— (نه وین ناتوانيت سر كه ووتوو بيت ؟)

— (به ئي، د هتوانيت. له شويڼي خویدا دواي كوټاي هينان به مشته و مړه
ناسمانيه كان.)

— (خوشم نه وئ. وه نامه وئ پيروزي نه وینم تا دواي ته واو بووني به رامبه رگن
ناسمانيه كان پشت گوئ بخم.)

له دووري نه پرواني و هك بلتي نه گه ن خویدا كه و تېوه وه گفتوگو كردن،
دهيووت: (له كه ناري پووياري بابل دانيشتن و گريايين.)
ووتم: (چهنده خه مناك)

— (نه مانه يه كه مين هيلی يه كيك له سرود و هونراودكانن كه نه گه ن نه يدا
دهوترين. سه باره ت به (تبعيد) راگواستن نه دويت، سه باره ت به كه سانيك كه

نه يانه وېت بگه نه سهر زموې به ئين پندراو و ناتوانن. وه نهم راگواستنېش
ماوه په كي زور ده خايه نيت. يو ريگري كردن له په نجی كه سينك كه نه يه ویت
پيش له نامانج يو به هشت بگه رېته وه. چ كاريكم له ده ست ديت ؟

— (هيچ كاريك باوكه. به راستی ناتوانيت هيچ كاريك بگه یت.)
قه شه كه ووتی : (ليړم دايه .)

بينييم. ده دوازه مېتر دوور تر، له ناو به فردا چوكي دادا بوو. كراسي له بهردا
نه بوو وه هه تا له دوور موه پيستم نه بيني كه له سهرمادا سوور هه لگه را بوو.
سهری دانه واند بوو ده سته كانی بهر زگر دبووه يو ناسمان. نازانم به هوی
مه راسيمه كه ی دوینی شوموه بوو، يا به هوی نهو نافره ته وه بوو كه چيلكه
داري كو نه كرده وه، به لام هه ستم كرد سهری كه سيني خاومن هيژ و توانايه كي
رؤحانی گه وړه نه كه م. وهه كه سينك كه له دنيا دا وينه ی نه بوو — له گه ن
خوداومند و رؤحي پووناكي ناسماندا نه ژيا. ومك نه وهی كه درموشانه وهی
به فره كه ی دموو بهری نهم تيروانينه ی به من به خشي بی.

قه شه كه ووتی : (له م نان و ساهدا، كه سانكي تريش له م حالته دان. له
حاله تي ستايشي به رده وامدان، له حالته ی په يوه ندي له گه ن خوداومند و كچه
مريه مدان. له حالته ی گوي راديوران يو فريشته كان، قه ديسه كان، پيش
بينيه كان، پسته پر له حيكه ته كان، وه هه مو نه مانه ده به ستينه وه به
كومه ليكي بچوك له باومرداران. تا به م شتوازه يو پيشه وه برؤين، هيچ كيشه و
ناسته نيك نيه.

به لام نهو نايه ویت هر ليړمدا به مينينه وه. ديه وي دنيا بخاته ژر پسي و
بيرو باومري مه سيحيه ت بلاو بكاته وه. كه نيسه نيستا نه وي ناوي. وه ته واوي
دنيا يو كه سانيكه كه نهم بيرو باوه ر به يان ده كه ن.)

— (وه گوئيك يو گوئباران كردنی كه سانيك كه له دوايدا دين.)

— (به ئی. به لām له باره ی نه وه وه به م شینوازه نیه.)

بۆ لای نه وه به ئی كهوت.

— (بۆ كوئ نه پووی؟)

— (نه پووم نه وه خه لوه تگایه ده ریینیم. پینی بلیم خوشم وویستووی. وه نه م

یه کگرتنه پیرۆز ده کم. نه مه وی ئیره دا هه ر نه وه کاره بکه م، شوینیک که بۆ

نه وه پیرۆزه.)

وه کو که سین که له شتیک بترسیت، ههستم به دڵ تیکچوون نه کرد، به لām نه وه

نه نه گه شتم که نه م ترسه م له چیه.

— (نه بی بیر بکه مه وه باوکه. نازانم نه م کاره راسته یان نا.)

وه لām دایه وه: (راست نیه. باوکانیکی زۆر له باره ی مندا له کانیا نه وه هه له

ده کم، چونکه وا ده زانن نه زانن چ شتیک بۆ مندا له کانیا ن گرتگه. من باوکی

نیم و ده زانم هه له نه کم. به لām نه بی چاره نوسم به نه نجام بکه یه نم.)

سات له دوا ی سات په ری شان تر نه بووم.

ووتم: (با بیزاری نه کیه ن، ماوه به دین مه به سته که ی به نه نجام بکه یه نیت.)

— (نابیت ئیره بیت. نه بی نه گه ل تۆدا بیت.)

— (له وانه یه نه گه ل که چه مریه مدا بدویت.)

— (له وانه یه. به هه ر شیوه یه بیت ده بی برۆین بۆ لای. نه گه ر من نه گه ل تۆدا

بیینیت، ده زانی که هه موو شتیکم بۆ باس کردوی. له مه به ستی من ده گات.)

جه ختم له سه ر کرده وه: (نه مپۆ) پووی جه ژنی لقاح مقدسه. بۆ نه وه پوویکی

تایبه ده. دوینی شادی به که ییم نه به رده م نه شکه وندا بیینی.)

وه لām دایه وه: (لقاح مقدس بۆ هه موو یه کی له نیمه گرتگه. به لām من نیستا

که سینکم که نه مه وی سه به رته به مه سایلی ناینی قسه بکه م. برۆین بۆ نه وی.)

— (بۆچی نیستا برۆین باوکه؟ بۆچی له م نان و ساته دا؟)

— (چونكه د زمانم خهريكه سه بارت به داهاتوو نه خسه ده كېشيت و بريار ددات. وه پېنده چيت برياريكي هه نه بدات.)

گه پامه وه يو دواوه و وويستم له و ريگه يمه وه كه هاتوم بگه پيمه وه. هه شه كه ناوړې دايه وه.

— (نوه چي دمكه ي؟ نابيني كه تو تاكه كه سيكي كه نه تواني نه و دهر باز بكه يت؟ نازاني كه خوشي نه وييت، وه له پيناوي تودا هه موو شته كاني تر ده خاته نه و لاوه؟)

هه تگاوكانم سات به سات توندتر نه بوو له گه ن مندا ريگه كردن دژوار بوو، بهم شينويه ش خوي گه يانده لام.

ووتی: (له م ساته دا خهريكه ريگه هه لده بژيرئ؟ پېنده چيت كه بريار بدات واز له تو بينيت و به جيت بيلئ؟ بجه نكه له پيناوي كه سيكدا كه خوشت نه وئ؟) به لام را نه دمه و ه ستام. هه رچه نده دمه تواني، توندتر دهر و شتم. دهموويست كېنوه كه به جيبيلم، وه باوكي پخواني، وه هه لېزارده كانيش. دهمزاني پياوړي كه له پشتي سهرمه وه را دمكات، بيروكه كانم ده خونيت ه وه، وه دهمزانيت هه موو هه و لندانك بو گه پانه وم بن سووده. بهم حاله وه جه ختي ده كرده وه، گفتوگو ي نه كرد، تا كوتايي ده جه نكي.

سهرنه نجام گه شتینه به ردنيك كه نيو كاترمير پېشت له سهر ي دانېشتم بووين. به ماندوويه تي، له سهر زموي دانېشتم.

بیرم له هيچ شتيك نه دكرده وه. دهموويست لير هه لېيم، بوارم هه بيت بير بكه مده وه. هه شه كه چه ند خوله كيك دواي من گه شت. نه وېش به هو ي نه و را كرده وه له پېن كه و تېوو.

پرسياړي كرد: (نه و كيوانه ي دهورويه رت ده بيني؟ نه وانه نزا ناكهن، خويان بوونه ته ستايشي خودا. چونكه شويني خويان له دنيا دا دوزيوه ته وه و هه ر

لهویندا ده میننه وه. ئەم کیوانه هەر لهویندا بوون، بهر له وهی که مروڤه سهیری ئاسمان بکات، بهر له وهی که دهنگی هاوار ببیستن، وه له خوی پرسیت که چ که سینک دروستی کردوه. دیننه دنهواوه، دهنج دهکشین، دهمرین، وه کیوهکان هەر لهویدان.

ساتیک ههیه که دهبنی تیایدا بیر بکهینه وه که نایا ئەم هه موو ههول و تیکوشانه زهحه ته که ی دههینیت؟ بوچی ههول نه دهین وهکو نهو کیوانه بین — ههتاواگر و کۆن وه له شوینی خویان؟ بوچی هه موو شتیک بوگۆرینی مروڤیک نابوت بکهین که زۆر به زوویی له وهی بیستویانه له بیر دمهکن و به دواي داستانی نویندا دهوڤن؟ بوچی به چاوهروانی نه مینینه وه تا کومه ئیکی تاییهت له خه لکی — وهکو مهیمونهکان فیر بین، وه له دوایدا، ئەم کرداره به پیزانه بهبنی زهحه ته له تهواوی دورگهکانی تردا پهره دهسینیت؟

— (باوکه، ئینوه بهم شینوازه بیر دهکه نه وه؟)

چه ند ساتیک بهبنی دهنگی مایه وه.

— (خهریکی بیرو بوچونه کانم ده خونینیه وه؟)

— (نه خیر. بهلام نه گه روا بیرت دمکردوه، ژیا نی مه زه بهیت هه لئه بزارد.)
ووتی: (زۆر جار ههولمدا چاره نوی خۆم بزانه وه نه متوانی. پازی بوم که به شیک بم له سه ربازی خودا وه ند، وه ته نه کاریک که کردبووم نه وه بووه که بو خه لکی بوون بکه مه وه بوچی به ده به ختی، نازار و بن دادووری بوونی ههیه. ئەوم له ئەوانه لهوئ که مه سیهیه کی باش بن، وه له من ده پرسن: (چۆن ده توانین باومر به خودا بکهین کاتی ئەم هه موو ده نجه له دنیا دا ههیه؟)

وه ههول ئەدم شتیک که رووتکردنه وهی نیه، بوونی بکه مه وه. ههول ئەدم بلیم که بهرنامه گه لیک ههیه، وه نه بهردی له نیوان فریشته کاندای ههیه، وه هه موو یه کنی له ئینه گیرۆده ی نهو نه بهردیهین. ههول ئەدم بلیم کاتی

ژماره یه کی دیاری گراو له مروغه کان نه وړنده باوهریان هه بیت که بتوانن نه م
سپناریویه بگوږن. هیچ کاریک ناکه ن.)

ووتم : (وکو نه و کیوانه وان. جوانن. که سینک که نه وانه بیینیت، ناتوانیت بیر
له که ووهی دروستکه (خالق) نه کاته وه. نه وانه به لکه ی نه وینی زیندووی
خودا وړنده له گه ن نیمه دا، به لام چاره نوی نه م کیوانه ته نه ا نه ویه که
شایه تی بدن.

و کو پروباره کان نین که ده جولین و دیمه ن ده گون.)

— (به ئی. به لام بوچی و کو کیوه کان نه بن؟)

— (له وانه یه له بهر نه وه بیت که چاره نوی کیوه کان زور تر سناک بیت.

ناچارن هه میسه یه ک دیمه ن بنوینن.)

باوک هیچی نه ووت.

دریژم پیدا : (هه ولما کیو بم. هه موو شتیک له شوینی خویدا بیت.

دهموویست کاریکی دهولته ی بگره ده ست، زواج بکه م، مه زه بی باو با پیرانه م

فیری مندا نه کان بکه م، هه رچه نده ئیتر باوهرم پینی نیه.

نه مرو خه ریکم بریار نه دم هه موو نه وانه بخه مه نه و لاوه، وه به دوا ی

پیاویکدا برؤم که خوش نه وی. باش بوو که بریارمدا و کو کیو نه بم، زور

نامینمه وه و بهرگه ناگرم.)

— (قسه ی هه یله سوفانه ده که ی.)

— (خوشم سه رسام بووم. بهر نه وه ته نه ا نه متوانی سه باره ت به ده وړانی

مندالی بدویم.)

له جیکه ی خو م هه ستام و دریژم به ریگه که مدا پوو به شیوی کیوه کان.

قه شه که ریزی له بیده نگیه که م گرت و تا کاتی که شتینه سه ر شقام، هه ولئ

نه دا له گه لندا بدویت.

دهسته‌کانیم گرت و ماچم کرد.

— (نه‌هوی مائناوایت لی بکه‌م. به‌لام نه‌هوی بلیم که لیت تیده‌گه‌م، وه نه نه‌وینی توش سه‌بارت به نه‌و ده‌گه‌م.)

باوک زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گرد و دهستی به‌سه‌رمدا هیئا.

— (منیش له نه‌وینی تو نه‌گه‌م سه‌بارت به نه‌و.)

نه‌و رۆژه‌م به رینگه برین نه شیو و دۆئا به‌سه‌ر برد، به به‌فر یاریم ده‌کرد، رۆشتم بۆ شاریکی نزیك سه‌ن ساوه‌ن، له‌هه‌یه‌کی جگه‌رم خوارد، سه‌یری یاری دوگۆلی چهند منداڵیکی بچوکم کرد.

له که‌نیسه‌ی لادنییه‌کی تردا، مۆمیکم داگیرساند. چاوه‌کانم داخست و نه‌و نزایانه‌ی که دویئ شه‌و فی‌ری بوو بووم، ده‌مووتنه‌وه. دوا‌یی ده‌ستم کرد به‌ ووتنی ده‌سته‌واژه‌ی بن واتا — وه له هه‌مان کاتدا چاوم بری‌یه‌وه په‌یکه‌ری خاچیک که له پشت میحرا به‌که‌وه بوو. که‌م که‌م خه‌ریک بوو خه‌لاتی زمانه‌کان فی‌ر نه‌بووم. ناسان تر نه‌وه بوو که من گومانم نه‌برد.

له‌وانه‌یه‌ ووتنه‌وه‌ی نه‌و ده‌سته‌واژانه‌ی که له ناوچه‌ی نی‌مه‌دا هیج واتا به‌کیان نیه، به شیتانه بیته پیش چاو. به‌لام روح القدس خه‌ریک بوو له‌گه‌ن رۆحمدا قسه‌ی ده‌کرد و شتانیکی نه‌ووت که پینو‌ستم به بیستنیان هه‌بوو.

کاتی هه‌ستم کرد به‌ گۆره‌ی پینو‌ست پالوته بووم، چاوه‌کانم داخست و پارامه‌وه: (له‌ی خانی نی‌مه، باومرم بۆ بگه‌رینه‌وه. کارنیک بکه که منیش هۆکاری نیراده‌ی تو بم. بواریکم بۆ بره‌خسینه تا له رینگه‌ی نه‌ویندا خۆم رابینم. چونکه نه‌وین هه‌رگیز هیج که‌سیک له خه‌ونه‌کانی دواناخات.

مۆه‌ت بده با له‌گه‌ن پیاویکدا بم که خۆشم نه‌وێ. مۆه‌ت بده نه‌و هه‌ر کارنیک که نه‌بیت، نه‌ نجامی بدات... له که‌ناری من.)

كاتى گه پامه وه بۇ سەن ساومن، نزيكى شه و بوو بوه وه. نو تومؤبيليك له بهر دم
نه و ماله دا كه ژورويكمان ئى گرتبوو به كړئ وه ستا بوو.

هه ر نه و وندهى كه منى بينى، پرسىارى كرد: (له كوئى بووى؟)

وه لآم دايه وه: (پنگه م ده پرى و ده پامه وه.)

— (چه ند ساتيك تر سام روشتبى. توبه به هاترين شتيكى كه له دنيا دا هه م.)

وه لآم دايه وه: (هه روه ها توش.)

له لاديبه كى نزيك سەن مارتين لونس پاوه ستاين. له كيومكانى پيرنه
تينه پرين، به هوى باران و به فرموه پوژى پيشوتر زياتر له وهى كه بيرمان
لينه كرده وه دريژمى كيشا.

له نو تومؤبيله كه دابه زى و ووتى: (بزائين نه توانين خواردنگه يه كى كراوه
بدوزينه وه؟ خدريكم له برسا نه مرم.)

له شوينى خوم نه جولام.

پووى له من كردو جه ختى كرده وه: (ومره.)

— (نه مه وئى سه باره ت به شتيك بپرسم. پرسىاريك كه كاتى يه كتريمان بينى
نه مپرسى.)

له ناكاو جدى بوو. له كاتى جديدا پيكه نينم نه هات.

— (پرسىاريكى گرنگه؟)

هه وئم دا به شيويه كى جدى بكه ومه بهر چاو: (زور گرنگ. پرسىاره كه
نه مه يه: خدريكين بۇ كوئى نه پوين؟)

قاتا پيكه نين.

هه ناسه يه ي راحه تى هه لكيشا و ووتى: (Zaragoza.)

له نو تومؤبيله كه دابه زين و روشتين تا خواردنگه يه كى كراوه په يدا بكه ين. له و
كاتى شه ودا، زور دژوار بوو په يدا كردنى.

له كمنارى پووبارى پيدرا دانىشتم و تيز تيز گريام شريف

به خومم ووت: (نه خيږ، دژوار نيه. كه سه كه ي تر "پوحم" چيدى له گهڼ مندا نيه. سهير و سه ميره دژواره.)

پرسپارم كرد: (نه بيت كه ي بگهيت به بارسلون؟)

وه لامى نه دايه وه. پووخسارى دووباره جدى بوو. بيرم كرده وه: (دهبن لهم جوړه پرسپارانه خوم به دوور بگرم. له وانه يه وا بزانيت نه موى ژيانى كونترول بگرم.)
كه ميگ به ريگادا پوشتين و هيچمان نه ووت. له ميدانى لادى تابلويك دمدره وشايه وه.

ته نها ووتى: (كراويه. بروين شتيك بخوين.)

بيبهري سوريان هه لچنى بوو له شيوه ي نه ستيره له گهڼ ماسيدا. له پاڼ نه ودا، په نيريان به پارچه پارچه ي ته نك دانا بوو.
له ناوهراستى ميژدا، موميك داگيرسا، پيكيكي به نزيك يي به تال له شهاب دانرا بوو.

لاوه خزمه تكاره كه ووتى: (نيره شوينيكي هه لگرتنى شهابى سه ده ي ناوهراسته.)

له و كاته ي شه ودا، ته نها يه ك دوو نه فدرنك له باردا بوون. نه و هه ستا، به دواي ته له فوندا پوشت و دواي گه رايه وه. وويستم پيرسم ته له فونى بوكن كرده وه — به لام نه مجاره توانيم كونترولنى خوم بگرم و نه پيرسم.

— (نيمه تا كاترمير دوو نيوى به يانى له خزمه تداين. نه گهر بتانه وئ، ده توانم گوشت، په نير و شه رابتان پيشكهش بگرم تا له نيو مه يداندا بينوشن. كحول ريگه له سه رما نه گريت.)

ووتى: (زور ناميني نه وه. دهبن تا به يانى بگهينه Zaragoza.)

له كه ناری پوواری پیدرا دانیشتم و تیر تیر گریام شریف

پیاوه که بښت بڼ پشته میزه که ی. پیکه کانه مان دووباره پر کرده وه. دیسان
همان هستی سوکی بیلوا هاتبوه لام — هر نه و مه ستیه، یارمه تیمان
نهدات ووتی دژوار بلین و بیستین.

دوای خواردنه وی قومیک تر، که و تمه گفتوگو: (تو نه شو فیری کردن ماندوو
بوویت وه نیمه ش خه ریکین ده خوینه وه. باشر وایه لیره بمینینه وه، کاتی
ده هاتین "Parador" * یکم بینی.)

به سر جولاندنیک په سندی کرد و ته نها ووتی:

— (سیری نه میزه ی برده همان بکه. یابانیه کان پینی نه لین "Shibumi"
: جوانکاری کردن نه شتی ساده و ساکار. به لام خه لکی گیرفانیان پر نه پاره
نه کن، بڼ شوینه گران به ها کان نه پون، وه وا دزمانن جوان بوون.)
که میکی ترم خواردنه وه.

"Parador". شه ویکی تر نه که ناری نه ودا. کچینی وه کوپاز و نه نییه ک
ده گه رایه وه. هه و تم نه دا به شتیکی ترمه خوم سه رقال بکه م: (سه رسورپهینه ره
که هه شه نیک سه بارت به جوانی دمویت.)

— (به لام نه مه نه په رستگادا فیر بووم. هه رچنده نه ریگه ی باوهره وه نه
خودا نریکتر بینه وه، ساده تر ده بین. هه رچه ندیک نه و ساده تر بیت،
ناماده بوونی به هیتر ده بیت.)

دهستی خسته سر میزه که و هاته پیشه وه.

— (مه سیح کاتی نه بهر پر سیاریه که ی به ناگا بوو داری نه بیری و کورسی
دروست نه کرد.)

* Parador: ساتری باستانی و بنه های میژوین که دهولتهی اسپانیا گورینی بڼ
میوا نغانه ی نمره یه ک.

وهكو دارتاشيك ناريانگي دهر كړدبوو، تا نيمه هيري نه وه بكتا گرننگ نيه چ
كارنك دهكات، هر كارنك نه توانيت نيمه په لكيش بكتا پوو به نه زموني
نه ويني خوداوه ند.

نه ناكاو هه نوسته يه كي كرد.

— (نامه وي له م بارموه قسه بكهم. دمه وي سهاره ت به نه ويني كه سيكي تر
قسه بكهم.)

به دهسته كاني له مسي پوخساري كردم.

شهراب هه موو شتيكي بو ناسان تر كړد بوو، وه هه روه ها بو منيش.

— (بوچي قسه كه ت بري؟ بوچي ناته وي دهر باره ي خودا، كچه مريده، و
دنياي پوچاني بدونيت؟)

جده ختي كرده وه: (دمه وي سهاره ت به نه ويني كه سيكي تر قسه بكهم. هه مان
نه و نه وينه ي كه ژن و پياوړي كړوده ي نه بن، وه نه وه شدا نه توانيت سهير و
سه ميره بكرت.)

دهسته كانيم گرت، پنده چيت بيتوانيايه نه نيه گه وره كاني خوي خانم
بناسيت — به لام دهر باره ي نه وين هر نه وه نده ي دهراني كه من نه مزاني.
نه گهر چي شويني زور گه رابوو.

ماوه يه كي زور دهستي يه كتريمان گرت. له چاوانيدا ترسيكي زوري كونه م
نه خويندوه كه نه ويني واقعي وهكو نه زمونيك ده پينيتيه سر ريگه ي مروفتا
به سهرياندا زال بيت. ياداوه رييه كاني شهوي رابردووم خويندوه، نه و
ياداوه ريانده ي كه زه مانتيكي زور دوور له يهك بووين، نه و سالانه ي له
پرستگادا، گه پان به دواي جيهانيكدا كه نه م رووداوانده ي تيدا پوو نادات.

له چاوانيدا خويندوه كه هه زاران جار دهر كي به نه م ساته كړدوه، سيناريو
كه نيكم خويندوه كه سابه رت به خومان دروستي كړدبوو، نارايشي زولفه كانم

له کمناړۍ پورې پېدا دانيشتم و تيز تيز کړيام شريف

وړهنگی جل و بهرگه کم. دموویست بلیم "به لئ"، دموویست بلیم که به خیر هانووه، که دلی من نه بهرديد! سرکه ووتوو بووه. دموویست بلیم چه ندهم خوش نه وئ، نه م نان و ساهدا چنده نهوم نه وئ.

به لام به بئ دهنگی مامه وه. وهك نه ووی له خه ونيكدا، ناكوكيه كانيم بينيبيت. بينيم که نيگه رانی نه وويه که بلیم "نه خیر"، دترسیت له دستم بدات، دترسیت دسسته واژمکانی بیستیت که له ساتی چون یه کدا بیستویه تی — چونکه هر یه کی له نیمه تاقیمان کردوته وه و کاریگه ری نه سرمان به جیهیشتوه.

چاومکانی درهوشانه وه. دهمزانی خه ریکه به سر ته وای نه و کوسپ و ته گهرانه دا زال ده بیت.

دوای یه کیک له دسسته کانی بهر دام، په رداختی ه لگرت و نه که ناری میزه که داینا.

ووتی: (نیستا ده که ویت.)

— (وايه. دمه وئ بیخه یته خواره وه.)

— (په رداخه که بشکینم؟)

به لئ، په رداخه کان بشکینه. جو له یه کی به روانه ت ساده و ساکاره، به لام لیوان لیو له ترسیک که هرگیز درکیان پئ ناکه یڼ. شکانی په رداختی هه رزان چ بایه ختی هیه، زور جار نه م کاره مان کردووه؟ دوویاره ی کردووه: (په رداخه که بشکینم؟ بوجی؟)

وه لام دایه وه: (ده توانم پروتکردنه ویه کی تر بکه م. به لام له راستیدا ته نه ا له بهر نه ووی که هر نه که م بشکیت.)

— (له بهر خاتری تو بیشکینم؟)

— (هه لېه ته که نه خیر.)

سەيرى پەرداخە شووشەينەكەى سەر مېزەكەى كرد — ناگادارى بوو كه نه كه وىت.

حه زم نه كرد بليم: (نه مه داب و نه ريتى رېگايه. هەر به هه مان شپوه كه خوت ووت. قه ددغهيه. مروف شوשהيهك به نه نهقهست ناشكېنى. كاتى ده چينه خواردنگهيهك يا له مالى خوماندا، به گام له وهى كه پەرداخهكان له سەر ليواري مېز دانە نرين. جيهانى نيمه له نيمهى نه وىت كه به ناگا بين پەرداخهكان له سەر مېز نه كهون.)

وه ديسانەوه بېرم كردهوه، بهس كاتيك به بسى وويستى خوت پەرداخهكه دهشكېنيت، به ناگايى كه بابەتهكه زور جدى نه بىت. خزمه تكاره كه ده لىت: (گرنگ نيه)، وه له ژياندا هەرگيز نه ميبينوه پەرداخيك بخريته سەر حساب له خواردنگه دا. شكاني پەرداخ به شيكه له ژيان و زهرمر به نيمه و خه لكى ناگهيه نىت.

به توندى به مېزه كه مدا كيشا، پەرداخهكه جولا، به لام نه كه وته خوارهوه.

به شپوهيهكى خو نه وويستانه ووتى: (ناگادار به)

چه ختم كردهوه: (پەرداخهكه بشكينه.)

بېرم كردهوه: (پەرداخهكه بشكينه، چونكه جموجوليكى دياره. ههول بده تيبگهيت كه من له ناو دهر وندا شتانيكى زور له پەرداخ به به هاترم شكاندووه، وه له و بارهيهوه خوشحالم. سەيرى نه به ردى دهر ونى خوت بكه و پەرداخهكه بشكينه.)

چونكه باپيران نمان فيريان كړدووين كه ناگامان له پەرداخهكان بىت، وه ناگامان له جهسته مان بىت. فير بوون كه نه وينه كاني دهر وانى مندالى نه گونجاون، كه نابيت مروفهكان له به قه شه بوون دوور بخه ينه وه، كه

مروغه کان سه پر و سه مده ناکه ن، که هیچ کهس ناروا ته کوچیک که نه زانی بو
کوی دمروا ته.

تکا نه کم نهو په رداخه بشکینه من له پيش داو مریبه نه عنه تیه کان رزگار
که، نه م روانگه یه وه ناچارین کاریک نه نجام بدهین که خه لکی په سه ندی
دمکه ن.

جاریکی تر تکام کرد: (نهو په رداخه بشکینه.)

چاوانی بریبه چاوانه وه. دواپی، به هیواشی، دهستی برد بو په رداخه که. به
جوله یه کی خیرا خستیه خوارم وه.

دهنګی شکاندنی شوو شه که هه مووانی به ناګا هینا. له باتی نه وه ی به هو ی
شکانی په رداخه که وه حاله تیکی لیږدیه یی وریگریته، به زمرده خه نه یه که وه
سهیری کردم — و منیش زمرده خه نه یه کم کرد.

خز مه تکارم که هاواری کرد: (ګرنگ نیه.)

به لام نهو گوئی پینه ددها. هه ستا بووم، زونه کانه ی ګرتبوو، وه ماچی نه کردم.
منیش مووه کانه ی ګرتوو، به ته وای له نامیزم ګرت. ماچیک بوو که ماوه یه کی
زور بوو چاومروانی بووم — که نه ګه ن دمرياکانی دمروانی مندالیماندا هاتبوه
دنیاوه، له کاتیکدا که هیشتا واتای نهوینم نه دمزانی. ماچ ګه لیک که کاتن
ګه وره بووین، ناوینته ی هه و بوو وه له هه وادا مایه وه، که له پیناوی
مه دالیا یه کدا، سه رتا سه ری دنیا ی پینوا، ماچیک که چه نده ها جاروون بوو وه
نیستا به دمکه وت. نهو ماچه دا، سالانیکي هه و لدان، مه نویسی، خه ونه
دژوارمکان شاراوه بوو.

بهو په ری بونه وه ماچم کرد. به دنیا یی به کومه لیکي کم خه لکی نهو بارېدا
بوون، وه دهیا نینیی، وه گومانیان نه برد که ته نها ماچیکیان بینیه وه.
نه یاندمزانی نهو ساته دا، نهو ماچه دهسته بهر کردنی ژیا نی منه، دهسته بهر

کردنی ژبانی نهوه، دهسته بهر کردنی ژبانی هه رکه سیکه که ئومید هواره،
خهون نه بینیت و نه ژیر پوناکی هه تاودا به دواي ږنگه ی ژباندا دهگه ږیت.
نهو یهك خونهك ماچه دا، تهواوی ساته شاده کانی ژبانم به بیر هاتهوه.
نهیهك ناآین، نهگه ټ ترس، نه گه ټ نارمزودا. ههستم به دهر ږیک گرد،
به لām گرنگ نه بوو. شتیک که گرنگ نه بوو، چیژ و مرگرتن بوو نهو ساته.
دهسته کانم به سهر سه ریذا هیئا، گویم بو دهنگی هه ناسه کانی رادیرا، وه
سوپاسی خودام کرد که لیژمدایه، نه دهرونی مندا، وه بو یهكهم جارمه که نهم
ههسته به من نه به خشیت.

سه رانه ری شهو هوگری نهوین بووین — وه هوگری نهوین ناههنگی
خهونه کانی نهگه ټ بوو. ههستم به نهو کرد نه دهر و مندا، وه دڅانه وهیم
نه کرد تا دنیا بام به راستی خهریکه پوودا ویک پوودم دات، تا نه هیلم نه
ناکاو دا بروت — وکو نهو شا سوارانه ی که ږوژگاریک نهم ساتره ډیرینه دا
ژبانیان به سهر نه برد.... که نیستا گوړاون به میوا نغانه یهك.

به ټینم به خوم دا، به لām نهم به لایه هه رگیز به سهر مندا نه هات بوو. هه رگیز
نهو نه دهست نادم. هه میشه نهگه ټ من دهمینیت هوه — چونکه من زمانی روح
القدسم بیستوهه، سهیری خاچه کهم کرد نه پشت میخرا به که وه، و نهوانه
ووتیان که دوو چاری تاوانیک نابم. نهگه ټیدا دهمینمه وه، وه پیکه وه دنیا یهك
دهسته مو نه کهین که نه بیت دوویاره دروست بیت.

سه بارت به خودای خانم نهگه ټ یه کدا نه دوین، نه په نای مه یکی میکاییل
دهجهنگین، رهنج و خه نهوتی سوار چاکه کان پیکه وه نه زمون نه کهین. زمانه کان
نه مهیان به من ووت — وه من نیانم به دهست هیئا یه وه، دهرانم
راستیه که بیان ووتوه.

پينج شه مه

1993/12/9

كاتي به خه بهر هاتم، دهستي له سهر سينه م بوو. ههوا پووناك بوو بوو وه
زهنگي كه نيسه هر له م نزيكانه دا هاتبووه دهنګ.

ماچي كړدم. دهسته كاني جاريكي تر جهسته مي زياره ت كړد.
ووتې: (نه بيت برؤين. نه مړو پشوو كوټايي ديټ، به دنيايي هوه ترافيك
هه يه.)

وه لامم دايه وه: (نامه وي پرؤم بو "Zaragoza". دمه وي بو ههر كوئ
برؤيت له گه لت بين. به زووي بانقه كان نه كړينه وه، ده توانم به كارته كم
پاره وهرېگرم و جل و بهرگ بكرم.)

— (تو كه ووتت پاره يه كم نيه.)

— (كارنك نه كم. نه بي به بي داواي ليږودن رابردووه كانم بشكېنم. نه گهر
بگه رنمه وه بو "Zaragoza"، پيښه چيت وا بيرېكه موهه كاريكي بي نه قلانه
نه نجام نه دم، كه تا تافيكردنه وه كان شتيكي وه هاي نه ماوه، كه ده توانم
دوو مانگ نه يه كتر به دوور بين تا تافيكردنه وه كانم كوټايي پي بيت.
وه پيښه چيت نه موه وي "Zaragoza" تهر ك بكم. نه خير، نه خير، ناتوانم
بگه رنمه وه.)

نه بيت نه و پردانه بشكېنم كه من دهبه ستنه وه به و ژنه ي كه بووم.)

له ژير ليږوه ووتې: (بارسلون.)

— (چي؟)

— (هيچ. دريژه به كوچه كه مان نه دمين.)

— (به لام تو ووتاريكت هه يه.)

له كهنارى پوويارى پيدرا دانىشتم و تيز تيز گريام شريف

وه لامي دايهوه: (هينشتا دوو رۆژم ماوه.) دهنگى ئاوازيكى نامۆى هه بوو: (له باتى كه سه كهى تردا نه رۆين. نامهوى راسته وخو برۆم بۆ بارسلون.) هه ستامه سهر پى. نه مده ويست بير له ناستهنگهكان بكه مدهوه — له وانديه به هه مان هه ست مروه له دواى يه كه مين شهوى هۆگرى نهوين به خه بهر هاتبووم: له گه ئ شهرم و له رزيندا.

رپو به په نجه ره رۆشتم. په رده كه م لادا و سه يري شه هاميكي بچوكم كرد له به رده م په نجه ركه. جل و به ركه كانيان له هه يوانى ماله كاندا هه ئخستبوو تا ووشك ببينهوه. زهنگى كه نيسهكان له دهره وه دهنگى نه دايهوه. ووتم: (بيريكه به خه يالدا هات. برۆين بۆ شونينيك كه له مندائيدا رۆشت بووين. نيت هر هيج كات نه رۆشتووم بۆ نهوئ.) — (كوئ؟)

— (په رستگارى پيدرا.)

كاتى له ميوانخانه كه هاتينه دهره وه، زهنگى كه نيسهكان هينشتا دهرنگانه وه پيشنيارى كرد سه ريك له كه نيسه به دين. وه لاهم دايهوه: (نيمه هيج كارىكى ترمان نه كردوه. كه نيسه، دوعا، مه راسيم.)

ووتى: (نهوينبازيشمان كردوه. سى جار مه ستمان كردوه. خير و شه پمان به باشى يه كسان كردوه.)

قه سهى بى هو دم كردبوو. نه بوايه خووم به ژيانى جديه وه بگرتايه. ووتم: (داواى لى بوردن نه كه م.)

— (سه ريك لهوئ به دين. دهنگى زهنگه كه ته نها نامازه يه كه.)

حه قی لای نهو بوو، به لām ته نهها رۆزی دوايي نهو تیگه شتم. به بې نهو هی نه وائای ناماژی شاراوه بگم، سواری نو تو موییل بووین و چوار کاتر میز شو فی ریمان کرد تا که نیسه ی پیدرا.

سه قه که هاتبووه خواروه سهر ژمیروای په یکه ری قه دیسه کان نهو ی نه ما بوو — سهری هه موو نه وانه جگه نه په کیکیان.

سهیری دمور و بهرم کرد. نه رابردوودا، نه م شو نه به دنیا ییوه خه لکی به توانا و نیهاتووی په نا داهه که ناگدار بوون نه خراپ بوونی هه په یکه ریک وه که سی به توانایان نه چاکسازیدا خستووه ته گه.

به لām نیستا به ویرانه دیته پېش چاوم. ویرانه گه لیک که نه مندا لیدا، دهگوربان بو کومه نه ساتره یه که نه ناویاندا پیکه وه یاریمان نه کرد، وه نه ناویاندا نه گه راین به دوا ی شازاده ی جوانیدا.

سه ده کان، قه شه کانی په رستگای پیدرا نه م به شیان نه به هشت بو خویان ترخان کردبوو. نه چالیکې رچوودا جوغرافیا یه که هه بوو وه نه شتیک که لادنییه کانی دمورو بهری ناچار به سوال کردن ده بوون، به فراوانی به هر مه نند ده بوو: ناو. نیره، پیدرا به فشاری ناو، جوگه و دریاچه دوا به دوا یه که کان دهگهشت و نه م لاو لایدا گز و گیای جور به جور یان دناشت.

نه گه ن نه م حاله دا. بهس بوو چهند سه د مه تریک برؤی تا نه شیو ده رچی و بگه یته دهشت و بیابان. روبرا که، کاتی نه شیوه که ده رده چوو، دوو باره دهگوریت بو جوگه نه یه کی باریک. وه بللی نهو ناوچه یه دا هه موو جوانی و هیزیکې سهر ف کردبې.

پیشه واکان نه مه یان دزمانی نه به رامبه ر نهو ی ناویان به دراوسیکان نه دا، نرخیکې بی به هایان و مرده گرت. سه رگوزه شته ی په رستگا نه جهنگی نه ژماره نه هاتووی نیوان قه شه یان و لادنییه کان سه رچاوه ی گرتبوو.

له كهئارى پووبارى پيدرا دانىشتم و تيز تيز گريام شريف

سهرئه نجام، له يه كنى له جهنگه دوا به دوا يه كه كاندا كه نساپناى هه ژاند،
په رستگارى پيدرا بوو به سهر بازه خانه يه ك. نه سپه كان له ته لاره كانى
كه نيسه دا دهاتن و ده چوون، وه سهر بازه كانىش له سهر پارچه فهر شه كاندا
ده خه و تن، داستانى بى شهرمانه يان دهووت و له گه ن ژنانى دراوسيدا
نه خه و تن.

ناگرى تۆنه پهرى سهند بوو — هه رچه نده درهنگ. تهخت و ته راجى
په رستگا نابوت بوو.

پيشه واکان نيت نه يانتوانى نهو به هه شته نوئ بکه نه وه. نه يه كنى نهو
پرو پاگه نده ياساييه دوا به دوا يه كه كان له دواى روودا وه كه، يه كنى ووتى كه
نه هله كانى لادى دهو ربه ر ياساكانى خودا وه نديان به جى هيناوه. مه سىح
ووتبووى: (ناو بده، به كه سىك كه تينووه.)، وه قه شه كانىش هيچ
هه لوستىكيان بو نه م بابه ته نه نواند. هه ر له بهر نه مه، خودا وه ند كه سانىكى
له ناو برد كه خويان به مالىكى سروشت ده زانى.

وه پيډه چى هه ر له بهر نه مه بوو كه هه رچه نده به شىكى زور له په رستگان
گوږان بو ميو ناخانه، كه نيسه ي سهرمكى هيشتا ويران بوو. مندا لانى لادى
دراوسىكان هيشتا به هايه كى قورسيان له بيردا مابوو كه باوكيان ناچار بوون
بيبه خشن تا شتىك به دهست بينن كه سروشت به بى بهرام بهر پيشكه شى
نه كات.

پرسىارم كرد: (نهو په يكه ره ي كه هيشتا سهرى له سهر جهسته يه تى كنىه؟)
وه لامى دا يه وه: (ترزاي قه ديس ناويلا. نهو تواناي هه يه. وه هه رچه نده
جهنگه كان تينوى تۆنه سهند نه وه بوون، هيچ كهس نه يوږرا دهست لهو بدات.)
دهستى گرتم و هاتينه دمه وه. به پارموى گه وه ي په رستگادا تپيه ږين، به سهر
پله كانه گه وه دارينه كاندا سهر كه و تين، وه سهرى په پوله كانمان كرد كه له

ناو باخچه يه كى دمرموډا بوون. ته واوى به شه كانى نهى پهرستگايه م له بېردا مابوو — چونكه له مندا ئيدا له ويدا بووم، وه يادا و مرييه د ږينه كان زيندووتر له يادا و مرييه تازه كان.

يادا و مري. ومك نه وى مانگ و ږوژه كانى پيش هم هغه يه، په يوه نديان به ژيانى كى تره وه ه بېت. دورانيك كه هر گيز نه مده ويست بگه پر نه وه بوى، چونكه كاترمير ه كانى به ده ستى نه وى نه مس نه بوو بوون. هه ستم نه كړد سالانيكه هر نه مړو ژياوم، به هه مان شيوه به خه بهر هاتم، هه مان كارم دووباره كړدوه، وه هه ميشه هه مان خه ونم هه بوو.

كه وتمه بېرى دايك و باوكم، وه دايك و باوكى نه وان، وه دايك و باوكى زورنيك له هاوړنيانم. به بېرى خوم هينا يه وه كه چهنده كاتيكى زور بو به ده ست هينانى شتيك چه نكاوم كه نه مده ويست.

بوچى هم كارم كړد؟ نه مده توانى روونى بگه مده وه. له وان هيه له بهر نه وه بوو كه ته مهن تر نه وه بووم كه بېر له ريگا گه ليكي تر بگه مده وه. له وان هيه له بهر نه وه بى كه جيا بوونه وه و دابړان نازاريكى زورى نه بوو. له وان هيه له بهر نه وهى مړوف پابه نده به دووباره كړدنه وهى هه نكاو ه كانى نه وه كانى پيش خوى، تا نه و كاتهى كه — كه وتمه بېرى هه شه و ما موستا كه م — كومه ليكي ديارى كراو له خه لكى ده ست به جوړه رهمتاريكى تر بگه ن.

دوايى، دنيا د مگورږيت، وه نيمه ش له گه ئيدا د مگورږين.

به لام نيتر نه مده ويست به م شيوه يه بم. چاره نوس شتيك كه هى من بوو، بوى گه رانديبو مده وه نه ئيستا توانى گوراني خوم هه بوو، وه توانى يارمه تيدانم هه بوو بو گورانكارى هينان به سهر دنيا دا.

دوو یاره بیرم لهو کیوانه نه کردوه که له سهر ږنگادا نه مبینن. جوان بوون، هل و بهرگی ږنگاو ږهنگیان ده پوښی بو نه وهی نه گهر له ناو به فردا وون بوون، بیاندوزنه وه، وه ږنگای راستیان بو گه شتن به لوتکه ی کیو دهناسی.

بهر له مه له ناو ږنگادا میخی نه له منیومیان دا کوتا بوو: تنه ها کارنک که نه بووایه نه نجامیان بدایه، نه وه بوو که گوریسه کانیان له نه ټکه کانیا نه وه تیپه ږ کردایه بو نه وهی به دنیاییه وه سرکه ون. بو ووتنی داستان ږوژه کانی پشو لیږه بوون، وه دوو شه ممان نه گه ږانه وه بو سهر کاری خوږیان، نه گه ټ نه م هسته دا ږوویه رووی سروشت نه بوونه وه — وه سرکه ووتن.

به لام به م شیوه یه نه بوو. بیژم رانی داستانی راستی، یه که مین که سانیک بسوون که بریاریان دا ږنگاکان که شف بکن، که سانیک که نه گه شت بوونه نیوهی ږنگا و له درزو تره کی به رده کانه وه که وتنه خوارم وه. نه وانه ی که په نجه کانیان به هو ی سهرماوه له ده ستدا. که سانیک که هیچ نیشانه یه کیان نیوه دمر نه که ووت. به لام ږوژنک که سینک گه شته لوتکه ی نه و ساتر یه.

وه چاوانی یه که مین چاواننک بوو که نه و دیمه نه ی بینن، وه دلی له شادیدا لینی نه دا. نه و به دژوارییه کان رازی بوو، وه نیستا به سرکه ووتنی خو ی، ږیزی بو ته وای نه و که سانه داده نا، که له هه و لاندی خو یاندا کوژ را بوون.

دووړ نیه که سانیک له خوارم وون وا بیر بکه نه وه: (له و سهر وه هیچ شتی که نیه جگه له دیمه نیک، نه م کاره چ بایه خیکی هه یه؟)

به لام یه که مین که س که سرکه ووت ده یزانی چ بایه خیکی هه یه: رازی بوون بو به به به ره کانی کردن و پیشره وی. به ناگا بوون نه وهی که هیچ ږوژنک له ږوژنکی تر ناچیت، وه هره کیو نیک تاییه تمه ندی و سهیر و سه مه ره ی خو ی هه یه، ساتی جادووی خو ی له نیو نه و ږوژگارده له ناو نه بات و نه ستیره گه لپکی نو ی دینه ناروه.

به د لنيایيپوهه يه که مين که سينک که به سهر نهو کیوه دا سهر که وت ، هه مان
پر سپاری کردوه ؛

(پوژمکانی نه مانه هه ميشه وکويده که ، نه مه چ بایه خيکی هه يه ؛)

نیستا کیوه کان هه موویان که شف کراون ، نیتر دورگه یه کیش — هه رچه نده
بچو کیش بیت — له سهر پووی زمو نه بوو که بتوانیت که شف بکړیت . به لام
داستانه گه وره کانی پوچ هیشتا به رده وامن — وه نیستا یه کینک لهو داستانانه
بو من نمایش کرا بوو .

نه مه به رده که تیک بوو . هه شه که نه یدم زانی . نه م دمر دانه نازار به خش نین .
خوشبه خت که سانیکن که توانیان یه که مین هه نگاو هه لگرن . پوژئی خه تکی
تیده گن که مروځ نه توانیت به زمانی فریشته کان بدویت ، که هه موو یه کن له
نیمه خه لاته کانی روح القدس مان هه یه ، وه دوتوانین سهر و سه مده بکه یین ،
چاره سازی بکه یین ، پیښبینی بکه یین ، تیښگه یین .

تا زمرده پهر له شيو دا رنګه مان نه کرد و دهورانی مندالیمان به بیر خومان
نه هینایه وه ، یه که م جار بوو که نه م کارم نه کرد ، نه کوچه که ماندا تا بیلباو
وا دهاته بهر چاو که هیچ په یوه نندیه کی به سوریاهو نیه .

به لام نیستا سه بارت به یه که به یه کی هاوریکا نمان دهیپرسی ، دهیوویست
بزانی خوشبه خت یان نا ، وه له ژياندا به چیه وه خه ریکن .

سهر نه نجام گه شتین به گه وره ترین فواری پیدرا — که به جوگه نه ی بچو که وه
به ستر بوو وه نزیکه ی سی مه تر به رز نه بوویه وه . له که ناری فواره که دا
راوه ستام ، وه گویم بو هاژه هاژه که ی رادیرا ، سهری په لکه زپړینه یه کمان
نه کرد که له دلویه ناوه کانه وه سهر چاوه ی گرتبوو .

ووتم : (یالی نه سپ .) سهرم سوړ نه ما که هیشتا ناویکم له بیره که ماوه یه کی
زور بوو نه مبیستبوو .

ووتی: (له بیرمه...)

— (به ئی! ده زانم نه ته وئ بلی چی)

هه ئبه ته که نه مزانی (هواره که نه شکەوتیکی گهری له پشت خویه وه جه شار دابوو. هیشتا مندا ن بووین، له یه که مین که پانماندا له په رستگای پیدرا ده که پاینه وه و تا پۆزانی داوی سه باره ت به و په رستگایه نه داوین.

گفته که ی ته واو کرد: (برۆین بۆ نه شکەوت!)

تیپه پین به ناو نه و هواره یه دا زۆر دژوار بوو. هه شه دیرینه کان تونیلیکیان دروست کردبوو که له به رزترین لوتکه ی هواره که وه دهستی پیلده کرد و ده چوو به ناخی زه ویدا و ده که شته وه به پشتی نه شکەوته که.

دۆزینه وه ی پێگه ی چوونه ژوورمه دژوار نه بوو. له وانه یه هاوینه کان، پرووناکی به س بوو تا رینیشاندەر بیت بۆ دۆزینه وه ی، به لام نیمه لێرما ته نها بووین و تونیله که به ته واوی تاریک بوو.

پرسیارم کرد: (هه ر به م شیوه یه برۆین؟)

— (هه ئبه ته. متمانە به من بکه.)

له چالی که نار هواره که وه چووینه خواره وه. تاریکی سه ری ئی تیک دابووین، ده مانزانی بۆ کوئ نه پۆین — وه داوی له من کردبوو که متمانە ی پین بکه م.

هه ر به و شیوه یه زیاتر پۆده چووینه خواره وه. بیرم کرده وه: (خودایه، سوپاسگوزارم. چونکه من مه پێکی وون بووم و تۆ دووباره منت دۆزیبه وه. چونکه ژیا نم مردبوو تۆ دووباره زیندووت کرده وه. چونکه نه وینیکی تر له دلمدا شوینی نه بوو تۆ دووباره نه م به ره که ته ت بۆ که پاندمه وه.)

شانه کانیم گرتبوو. خوشه وسته که م به ناگا بوو له هه نگاره کانی من له تاریکی دا ده یزانی دووباره پرووناکی نه بینینه وه و شادی مان بۆ دینیته وه. له وانه یه له داهاتوودا، ساتیک هه بیت که نه م حاته ته پێچه وانه بیته وه،

ئەو كاتە مەن ئەوم بەم ئەوین و بەم مەمانە دېنمەيى ئەكرد، شۇنىڭ كە بىتوانىن پېئەكەو پەشو بەدەين.

بە ھىواش ئەرۇشتەن ەك ئەوۋى كە ئەم رۇچوونە ھەرگىز تەواو ئەبىت. پېئەچىت ئەمەش مەراسىمىك بوو بى — كۇتايى دەورەيەك كە تىايدا ھىچ نۇرىك ئە ژىا ئەدا ئەدەرمۇشاىەو. كاتى كە ئەو تۇنىلەدا رېگەمان ئەبىرى، بە بىرى خۇم ھىناىەو كە بە يەكجار دواكەوتەن چەندە كاتم بە فېرۇ داو، ھەولم ئەدا ئە ناو خاكدا رەگ و رېشە داکوتم كە ئىتر ھىچ شتىك تىايدا ئەرۇت.

بەلام خۇدا مېھرەبان بوو، ە جارىكى تر چىژى ئە دەست چوۋى بۇ گەراندەمەو، ە ئەو داستانەى بۇ گەراندەمەو كە خەولم پېئانەو ئەبىنى، پىاۋىك كە — خۇنەوستانە — تەواۋى تەمەنم چاومەروانى بووم. ھىچ ھەستە بە پەشىمانى ئەدەكرد كە خەرىكە ەاز ئە پەرستگا دىنىت، چۈنكە بۇ خزمەتكردنى دىنى خۇدا رېگا گەلىكى زۇرى تر ھەبوو، ھەر بەو شىۋەيەى كە باۋكى رۇحانى ەوتى، ە ئەوۋىنى ئىمە ئەم رېگانەى چەند بەرامبەر ئەكرد. ئە ئىستا بە داو، مەنىش بواریكم بۇ خزمەتكردن و يارمەتىدان ھەيە ... ە ھەموۋى ئە پېئەۋى ئەودا بوو.

دەچوۋىنە ئىۋە دىناۋە بۇ خەلكى و بۇ يەكترى ئارامىمان دەھىنا.

— (خۇدايە، سوپاسگوزارم كە يارمەتتە دام خزمەت بكم. ە فېرمكە تا شایستەى ئەو بم. ە ھىز و تەوام پى بېەخشە تا بەشىك ئە رسالەكانى ئەو بم، ئەگەن ئەودا دىنا بېئوم، دووبارە ژىانى رۇحانىم نۇى بكمەروە. كارىك بكم كە تەواۋى رۇۋەكانى ئىمە ەكو ئەم رۇۋانە بىت — ئە جىگەيەكەو بۇ جىگەيەكى تر برۇۋىن، ئەخۇشەكان چارە بكمەين، دەردەدارمەكان ھىۋر بكمەينەو.)

له ناکاو دهنگی ناو گه پایوه، پوناکی رینگاکه ی پووناک کردهوه، وه لم بهله تاریکه که گۆرا بۆ یه کیک له جوانترین دیمه نهکانی سهر زهوی. له ناو نهشکهوتیکی گه وردها بووین — به نه ندره ی که نیسه یهک. سێ دیواریان له بهرد بوو چواره مینیان له یالی نهسپ، که ناو له بهرده میهوه له ده ریایهکی سهوزدا له ژیری پیماندا رۆ دهچوو.

تیشکی ههتاو به ناو هواره کهدا تیپه ر نه بوو وه دیواری نهشکهوته که ی پووناک نه کردهوه.

پالمان به دیواره بهردینه که وه دا و هیچمان نهووت. پیش تر، کاتی منداڵ بووین، نیره جهشارگه ی کیفی ده ریایی بوو که پاریزگاری له گه نجی خه یالاوی منداڵانه نهکرد. نیستا سهیر و سه مه ره ی دایکی زهوی بوو، ههستم نهکرد که له ناو سکی نهودام، ده مزانی لیهریه، به دیواره بهردینهکانی پاریزگاری له نیمه دهکات، وه تاوانهکانی نیمه به دیواره ناوییه که ی پاک دهشوریتهوه.

به دهنگی بهرزووتم : (سوپاسگوزارم!)

— (سوپاسی کن دهکە ی؟)

— (سوپاسی نهو، وه سوپاسی تو که هۆکارنیک بووی تا نیمانی من بگه ریتهوه.)

رۆشته که ناری ده ریایه ی ژیر زهوی. سهیری ئاو مهکی کرد و زمرده خه نه یهکی کرد.

— (وه ره بۆ نیهر.)

نزیک بوومهوه.

ووتی: (ده بی شتیکت پی بلیم که تا نیستا نه مووتووه.)

دهسته واژهکانی منیان ترساند. به لام نیگای نارام بوو دووباره نارام بوومهوه

— (ته واوی مروښه کانی سهر پړوی زهوی خه لاتیان هه یه. له هه ندی لهو مروښانه دا خوی بو خوی دهرده که ویت، وه هه ندی کی تریان ده بی بو به ده ست هینانی زه حمت بکیشن. من چوار سالی ته واو بو به ده ست هینانی خه لات که م له پرستگادا زه حمت کیشا.)

نیستا نه بوایه من نمایشم بکړدایه، هه مان ده لیلک که نهو پیره پیاهو نه بهیشت بچینه که نیسه وه، خوی فیږی کړم. نه بوایه وا خوم پیشاندايه که هیچ نازانم.

بیرم کړدوه: (هه نه نیه. نه م ریگایه به ناکامی ته واو نابی، به شادی ده گات.)

پر سیارم کړد: (له پرستگادا چیت ده کړد؟) هه ولم نه دا بواریکی ته واو بو ناماده کړدنې خوم بو نه م نمایشه به ده ست بینم.

ووتی: (بابه ته که نه مه نیه. بابته که نه وه یه که خه لاتم له نیو خومدا په رومړه کړد. ده توانم — کاتی خودا بیه وئ — خه لکی دهرمان بکه م.)

وه لأم دایه وه: (زور باشه!) وه هه ولمدا خوم به سرسامی پیشان بده م:

— (نیر پنیوست ناکات پاره به پزیشک و دهرمان بده یی.)

پینه که نی. هه ستم به گیلی کړد.

دریژې پیدا: (خه لات که م به پاهینانی کرامت په رومړه کړد که خوت بینیت. سهرتا سرسام جووم. دوعام نه کړد، له سهر ده ستی من سه لامه تی بو زوریک له نه خوشان بگه پښتوه. که م ناو بانگم بالو بوویه وه و هه موو پوړیک خه لکی له به رده م پرستگادا ریزیان ده به ست تا هاوکاریان بکه م. له هه برین و هه ناو سانیگدا، برینه کانی عیسم نه بیني.)

ووتم: (شانزیت پینه نه که م.)

له كهناری پوویاری پیدرا دانیشتم و تیز تیز گریام شهره

— (له پهرستگادا ژور كهس دژایه تیان نه كردم، به لام ماموستاكهم به همموو شیوهيك یارمه تی نه دام.)

— (دريژ به كار نه دهین. پيكه وه دنيا ده خهينه ژير پيمان. من برينه كان پاك ده كه مه وه، تو برينه كه ساريژ ده كه ی، وه خوداودن دیش سهیرو سه مه ره كانی پيشان نه دات.)

چاوه كانی له من وه گنپرا و سهیری ده ریاچه كه ی كرد. به پوالت له وه شكه و ته دا بوونی هه بوو — وه كو له وه شه وه ی كه پيكه وه له كه ناری چانی سهن ساوون مه ستمان كرد بوو.

دريژهی پيدا: (پيشتر بوم باس كردووی، به لام دوویاره ی ده كه مه وه. شويكيان، له خه وه ستم، ژوره كه م ليوان ليو له نور بوو. رووخساری خوی خانم و نيگای نهوینانه يم بينی. له و پوژمه، هه ركاتی له وه نه بينم. ناتوانم له و بينمه گو، ته نها له نان و ساتی تاييه ته دا برپار نه دات ده كه ویت.)

له م كاته دا، له مه سه له ی كاری هه لگه پاوه راستیه كانی كه نیسه دا بوونم هه بوو. ده مزانی كه بهر پرسياریتی من له سه رپووی زهوی، جیایی له ده رمان، ده ستمو كردنی ريگه ی پازی بوونی دوویاره ی نافرته — خوداوه نده. تا بنه چه ی مينيه، ستونی ره حمه ت، دوویاره بهرپا بیت — وه پهرستگای بچوك دوویاره له دئی مروه كاڼدا بنياد بنريته وه.)

سهيريم كرد. حالته تی رووخساری كه پيش تر توره بوو، دوویاره نارام بوو بوويه وه.

— (نه مه به هايه کی هه بوو... كه ناماده بووم پازی بم.)

به بی دهنگی مایه وه، نه يده زانی چوڼ دريژه به داستانه كه ی بدات.

پرسيارم كرد: (بؤچی ده ليی "به هايه کی هه بوو؟")

له سەر ږووی زموی میړدیکي هه بوو که هه ولى نه دا به های کاری بی ناو نیشان
پیشان بدات.

هه چه نده هه وائیکی نه وتو له ووه نه بوو، نهو بوو که بوژن و کوړی ژنه که ی
په ناگه و ږووی دابین نه کرد تا نه وانه بتوانن نه رکه کانیان به نه نجام
بگه یه نن. کاری نهو به قه در کاری نه واده گرنګ بوو، هه چه نده هیچ که س
بایه خی پی نادات.)

هیچم نه ووت. ده ستمی گرت.

— (بمبوړه به هوئی توره ییه که مه وه.)

ده ستمیم ماچ کردوو خسته سەر ږوومه تم.

زهرده خه نه یه کی کرد و ووتی: (نه مه وئ هه نه مه ت بوږوون بکه مه وه. لهو
ساته وهی که تو دم دووباره بینیه وه، تیگه شتم که ناتوانم تو ناچار بکه م به
ږهنج کیشان به هوئی به ږپر سیارییه تی خو مه وه.)
که م که م نیگه ران نه بووم.

— (دویښی دروم له گه ن کردی. سهره تا و کوتا دروم له گه ن تودا. له راستیدا
له باتی ږوشتنم بو په رستگا، ږوشتم بو کیو مکان و له گه ن خودای خانمدا
گفتوگوم کرد.

ووتم نه گه ر پازییه، واز له تو دینم و دريژ به ږیگه که م نه دم. ده ږومه
به رده رگای نه خوشان، دريژ به عیباد ته کانی شه وانم نه دم. نه گه ر له منی
بویت واز له نازیزترین که سم دینم له دنیا دا: که تویت.)

دووباره که وتمه بیری قه شه که. حق لای نهو بوو. نهو ږوژه به یانیه که ی،
هه لېژاردنیک له نارادا بوو.

دریژهی پیندا، (به لām نه گهر بگریایه نه و جامه پیروزی له ژيانی من دوور بهستیایه ته وه، به ئینم نه دا له ریگهی نهوینم نه گهڼ تودا، دریژه به خرمه تکرندی خه لکی بدم.)

به سدرسامیه وه پرسیارم کرد: (مه به ست چیه؟)

وهك نه وهی قسه كانی نه بیستییت:

— (بۆ دامه زانندی باوم، پیویست به جینه جی کردنی کیوهكان ناکات. نامه بووم خۆم به ته نها بهم ره نجه بازی بم، به لām نه دمه ویست که سیکی تری تیادا شدریک بکه م. نه گهر دریژم بهم ریگایه بدایه، هیچ کات مائیک به په رده ی سپی و دیمه نی کیواویمان نه ده بوو.)

هاوارم کرد: (نامه وئ سهاره ت بهم ماله هیچ بییستم! هه تا نه چوومه نیو ماله که وه!) هه وئم نه دا ریگه نه گریان که م بگرم: (دمه وهی نه گهڼ تودا بم، له رو به روو بوونه و هکاندا نه گهڼ تودا بم، دمه ویست له که سانیک بم که سهره تا جهسته به داستانهكان ده سپیرن.

تیناگه ییت؟ تۆ باوم ری منت گه راندوه ته وه؟)

هه تاو شیوه ی خوی گۆری بوو نه نیستادا تیشکه کانی دیواره کانی نه شکه وتی له خۆیدا نوقم کردبوو. به لām ته واوی نه و جوانیه واتای له ده ست دابوو. خودا وه ند دوزه خی له ناوه راستی به هه شتدا هه شار دابوو.

ووتی: (نایناسی، ترسناکی ناناسی!) چاوه کانی تکیان لی نه کردم که تینیگه م.

— (به لām تۆ نه گهڼ نه ودا خوشبه خت بووی!)

— (خوشبه خت بووم. به لām نه م ترسناکيه تاییه ته به من!)

ووایستم گهته کانی پی بېرم، به لām ریگهی نه دا.

دریژای پیندا: (هر له بهر نه مه، دویښی، داوام له کچه مریهم کرد که سهر و سهره بکات. وویستم خه لاته کم ئی بسه نیته وه.)

نه وهی که نه مبیست باوهرم نه ده کرد.

— (من که می پارهم هیه، وه له دوی نه مه هه موو سانه کوچه، نه زمونیکی باشم هیه. مانیك ده کړین، کاریك نه دوزینه وه، وه کو یوسفی پیروز خدمت به خودا ده کړین، بو نه وهی باوهرم به زیندوویی بهیلمه وه پیویستم به سهر و سهره نیه. پیویستم به تو هیه.)

پیکنام لاواز بوون، خدریک بوو له هوش نه چووم.

دریژای پیندا: (وه نه و ساته ی که داوام له کچه مریهم کرد خه لاته کم ئی بسه نیته وه، ده گانیك هاتنه گو. دهنگه کان ووتیان: "ده ستت بخه ره سهر زمو. خه لاته کان له تو جیا نه بنه وه و ده گه رینه وه بو دایک.")

ترس دایگرتم.

— (واته.....)

— (به ئی. ده ستوره کانی روح القدس نه نجامدا. تم و مژ له ناو چوو بوو هه تاو دوو باره له نیو کیوه کاندانه دره وشایه وه. هه ستم کرد که کچه مریهم نیم تیده گات. چونکه نه ویش زور هوگری نه وین بوو.)

— (به لام نه و به دوی میړه کیدا چوو) وه ږنگه ی کوره کدی هه لېژارد)

— (نیمه توانای نه ومان نیه، پیلار. خه لاته کدی من به که سیکی تر نه گات — هه رگیز له ناو ناچیت.

دویښی له و باره وه ته له فونم کرد بو بارسلون و کونفرانسه کمه شیواند. ده پوین بو Zaragoza: تو له وئ که سانیك ده ناسی و ده توانین له وئ ده ست پییکه یین. زور به زوویی کاریك نه دوزمه وه.)

نیتر نه مده توانی بیر بکه مده وه.

ووتی: (پیلار!)

به لām نیتر خه ریک بووم به تونیله کهدا سهرده که و تم، به بی نهو شانه
هاورپییا نهی که پینمایم بکات — وه نه خوشیکی زور به دوامدا دهات که
پینده چوو بمرن، خانه وادهیه که ره نجیان دهکیشا، سهیر و سه مه رهیه که
نیتر پرووی نه نه دا، پیکه نینیک که نیتر دنیا ی لیوان لیو له سۆز نه ده کرد،
کیوانیک که له شوینی خویاندا ده مانه وه. هیچ شتیکم نه ده بینی جگه له
تاریکی که گومرای کرد بوم.

هه ينى

1993/12/10

له كهنارى پووبارى پيدرا دانىشتم و گريام. يادگار يه كانى نهو شهوه ئالۆز و بىن هۆش بوون. تهنها ده مزانى تا ليوارى مهرگ رۆشتووم، به لام نه مده زانى پوو خسارى چۆن چۆنى بوو وه ده يو يست بۆ كوئيم به ريت.

حه ز ده كه م به بىرى خۆمى بينمه وه، تا بتوانم له دلمدا ده رى بكهم. به لام ناتوانم. هه موو شتيك وه كو خهون بوو له لام، لهو كاتهى كه له تنونيله تاريكه كه هاتمه دمه وه، چوومه ناو دنيا يه كه وه كه شهوى له خويدا نوتم كردبوو.

هيچ نه ستيره يهك له ناسماندا نه دمه وه وشايه وه. به بىن ناگايانه به بىرى دىنمه وه كه تا ئوتۆم بيله كان رۆشتم، جانتا بچو كه كه م هه تگر تبوو بى نامانج به رى كه وتم. حه تمه ن روو به شه قام رۆشتبووم، هه وتم دابوو ئوتۆم بيله كان بۆ گه رانه وم بۆ "Zaragoz" پهيدا بكهم — وه نه متوانبوو پيداى بكهم، به نه ندازهى خۆى خودا نه وينى به جيهان به خشييوو — چونكه نه وىش كوره كهى دابوو تا به ده ستى مرۆقه كان قوربانى ببيت. به لام نايا نهو زانى به نه وينى نافرته تيك له گه ن پياويكدا؟

پينه چيت نهو به هۆى نه وينه وه ره نجى بردبىت، به لام نه وينىكى جياواز بوو. ميره پايه داره كهى هه موو شتيكى ده زانى، سه ير و سه مه رهى نه كرد. نهو هه رگيز نه يه ده زانى كه په راويز خستنى پياويك يان نافرته تيك چ واتايه كى هديه. كاتى يوسف وويستى به هۆى سك پرييه وه له مال ده رى بكات، ميره دى ناسمانى هريشته گه ليكى نارد تا ريگهى ليگرن.

كوره كهى وازى نهو هينا. به لام كوره كان هه ميشه دايك و باوكى خويان په راويز ده خه ن. رهنج كي شان به هۆى نه وينه وه به هه موو شيوه كا نيه وه، له پيناوى

نەویندا رەنج كىشان لە جىھاندا يا لە پىناوى نەوین لە گەل كورد رەنج
كىشان ئاسانە. ئەم رەنجە وەھا ھەستىك بە مروڤ نەبەخشىت كە لە ژياندا
بوونى ھەيە، كە دەردىكى بەجى و گەورەيە. رەنج كىشان لە پىناوى ھەر
ھۆيەك يا رسالەيەك ئاسانە: ئەم رەنجە گەورەيى بە دلى مروڤ نەبەخشىت.
بەلام چۆن دەتوانىت رەنج كىشان بەھوى پىاويكەوہ بوون بكرىتەوہ؟
شتىكى نەگونجاوہ.

ئەم رەنجەدا، مروڤ ھەست دەكات لە دۆزەخدايە، چونكە ھىچ شەرافەتيك و
گەورەيىەكى تىدا نيە.... تەنھا نەگبەتيە.

نەو شەوہ لەسەر زەوى سەھۆلبەنداندا خەوتەم سەرما زۆر بە زوويى بى ھوشى
كردم. تا چەند ساتىك بىرم كردموہ نەگەر ئىفەيەيەك بۇ خۆم پەيدا نەكەم،
دەرم — بەلام لە كوئ؟ تەواوى نەوانەي كە لە ژياندا بۆم گەرنگ بوون،
سەخيانە لە ھەفتەيەكدا بۆم ھەرزان بوون و لە خولەكيكيشدا لىيان زەوت
كردم، بەبى نەوہى كە بوارىكەم ھەبىت تا شتىك بلىم.

جەستەم لە سەرماندا ھاتە لەرزىن، وە بايەخم پى نەدا. ئەم لەرزىنە
سەرنە نجام تەواو دەبوو. سەرنە نجام ووزەي جەستەم لە ھەولدا نيدا بۆ
دابىنكردنى گەرمایى بۆ من ماندوو نەبوو و وە ئىتر ھىچ كارىكى لە دەست
نايەت. دوايى جەستەم دەگەڤتەوہ بۆ نارامىەكى ئاسايى خۆي، وە مەرگ لە
نامىزدا دەكوژىت.

زىاتر لە كاترمىرىك ھەندەلەرزىم، وە دوايى ئەوہ نارامىم بۆ گەرايەوہ.
پىش لە داخستنى چاوەكانم، ئاوازي دايكەم بىست. داستانىكى بۆ باس
نەكردم، لە مندا ئيدا بۆي باسكردبووم، بەبى نەوہى كە بزانيت نەو داستانە
داستان و بەسەرھاتى منە.

ئاوازي داىكم، له ناميزى خو و بسن بابەيه خېدا ووتى: (لاونيك و كچهنگى ديوانه ئاسا نه وينداری يهك بوون و برپارياندا زهواج بكن. دهستگيرانه كان هه ميشه خهلات به يهكتر نه به خشن.

لاوهكه فهقير بوو — تهنها داراييهكهى كاترميزيك بوو كه له باپيرهيهوه بوى مابوويهوه. بيري له زوتفه جوانهكانى خوشهويستهكهى نه كردموه، برپارى دا كاترميزهكهى بهروشينت تا تهوقهيهكى ئالتونى جوانى بو بگرېت.

كچهكەش پارەى نه بوو تا خهلات بو دهستگيرانهكهى بگرېت. دوايى روشت بو گهرهترين دووكانى تاجرى شار و زوتفهكانى فروشت. به پارهكهى، زنجيريكى كاترميزى زيپىنى بو خوشهويستهكهى كړى.

كاتى له گهڼ دهستگيرانهكهيدا يهكترىان بينيهوه، كچهكه بو نهو كاترميزهكه كه فروشتبوو، زنجيرى كاترميزى زيپى به لاهكه به خشى، وه لاهكهش بو نهو زوتفانهكهى كه بوونيان نه ما بوو، تهوقهيهكى ئالتونى به كچهكه به خشى.) به جولاندنى دهستى پياونيك به خه بهر هاتم.

ووتى: (بهه تاوهوه! زوو بهه تاوهوه!)

نهمزانى چى بووه و تواناى بهرهنگارىم نه بوو. پياوهكه دهسى كردمدهوه و شلهيهكى كرد به گهرومدا و دهرونى گهرم كردمدهوه. سه پهرم كرد پياوهكه تهنها كراسيكي نه بهردايه. پالتوكهى له بهرى مندا بوو.

دوو پاره جهختى كردموه: (هى تر بهه تاوهوه!)

نهمدزانى چى بووه، به لاهم گويژايه لېم كرد. دوايى دوو پاره چاره گانم داخستهوه.

له پهرستگادا به خه بهر هاتم، نا هره تېك سه پهرى نه گهرم.

ووتى: (خهريك بوو بهرپيت، نه گهر پاسهوانى پهرستگاهه نه بووايه، ئېستنا نه خزمهتدا نه بووين.) به سهر گيزهيهكهوه له شوپلى خرم ههستام، نهمدزانى

چی دەکەم. بێگەڵ لە یاداو مەرییەکانی دوینی زیندوو بوونەوه، وە بیرم کردموه
بەریا پاسەوانی پەرستگاکە بەویدا نەڕۆشتایە.

بەلام نیستا زەمانیکی گونجواو بۆ مردن تێپەڕی بوو. ئاشکرا بوو نەبواوە
درێژم بە ژیان بدایە. نافرەتەکە بەردمیە ئێو چێشتخانەوه و قاوه و بسکیت و
نانی دەرخوارد دام. هێچی نەپرسی و منیش هێچم بۆ روون نەکردموه. کاتێ
دەستم لە خواردن هەلگرت، جانتاکە ی بۆگەراندموه و ووتی:

— (سەرکە ھەموو شتێک لە شوینی خۆیدا یەتی و هێچ شتێک نەگۆراوه؟)

— (بە دنیاییەوه لە شوینی خۆیدا یەتی. چونکە من هێچم نیە.)

— (ژیاوت ھەییە کچم. ژیا نیکی دوورو درێژ. باشتەر ئاگات لێی بێ.)

وویستم دەست بە گریان بکەم. ووتم: (لەم نزیکاندا شارێک ھەیە کە کەنێسە ی
ھەیە. دوینی بەر لەوێ بێم بۆ نێر، ڕۆشتم بۆ ئەو کەنێسە ی، نەگەن.....)

نەمەزانی چۆن چۆنی ڕوونی بکەمەوه:

— (لەگەڵ دۆستیکی دەورانی مندا لێدا. ئێتر لە ڕۆشتن بۆ کەنێسە ماندوو
بوو بووم، بەلام کەنێسەکان زەنگیان لێدەدا و ئەو ووتی ئەمە ئاماژەیە کە، کە
دەبێ بچینە ناو کەنێسەوه.)

— (چوینە ناو کەنێسەوه. هێچ کەسی ئێ نەبوو، تاریک بوو. ھەولم ئەدا
نیشانە یەک بدۆزمەوه، بەلام تەنھا ھەمان گومەز و ھەمان قەدیسەم نەبینی.
لە ئاکاو لە بەشی سەرموه دەنگیکم بیست، ھەر لەو شوینە ی کە نۆرگ ھەبوو.
کۆمەلێک لاو نۆرگیان لێدەدا. بێرمارماندا دانیشین تا ئەو کاتە ی درێژە بە
کۆچە کەمان ئەدەین، کەمێک گۆی بۆ مۆسیقا کە یان را دیارین.
دوا ی کەمێک، پیاویک ھا تە ژوورموه و لە پەناماندا دانێشت. شادمان بوو،
ھاواری کردە ئەو لاوانە کە "Paso doble" لێیدەن.

نافرەتەکە ووتی: (مۆسیقای گا بازی! نو میدەوارم ئەم کارەتان نەکردی.)

— (نەيانكرد. بەلام پىكەنېن و لە باتى نەو ناهەنگى "Flamenga" پان ئيدا. من و دوستە دىرينەكەم وا ھەستمان ئەكرد كە ئاسمان بەسەرماندا پووخاوە، كەنيسە، زانبونى تاريكى، ئاواز، و شادمانى نەو پياوھى لە پەناماندا بوو — ھەموو سەير و سەمەرە بوو.

كەم كەم كەنيسە پەر بوو. لاوەكان درىژەيان بە ئيدانى مۇسقىي "Flamenga" دا ھەر كەسك دەھاتە ژوورەو، پىندەكەنى و بوارى ئەدا شادمانى مۇسقىا ژەنەكان نەویش بگريتەو.

دۆستەكەم پرسیارى كرد نەمەوى لە مەراسىمى مەستيدا كە بەم زوويە دەست پىندەكات بەشدارى بكەم؟ ووتە نەخىر، كۆچىكى دوورو درىژمان لە پىشەوہیە. بىارماندا برون — بەلام سەردتا لە پىناوى بەخشىنى ساتىكى پازاوى تر بە ژيانمان، سوپاسى خودامان كرد.

ھەر نەوئەندەى گەشتىنە بەر دەرگا، بىنيم كەسانىكى زۆر — پىندەچوو تەواوى خەلكى نەو شارە بچووكە — بەرەو كەنيسە دىن. بىرم كردەو پىندەچىت ئىرە كۆتا لادىي تەواوى كاسۆلىكەكانى نىپانيا بىت. پىندەچىت لەبەر نەو بىت كە مەراسىمى مەستى لەم شارەدا زۆر سەرقالكەرىن.

كاتى سوارى ئوتۆمۆبىل بووين، كۆمەلىكى زۆر كە مەيتيان ھەنگرتبوو ئىمان نزيك نەبوونەو. تابوتىكيان ھەنگرتبوو. كەسك مردبوو و نەو مەراسىمى مەستى بە ھۆى نەوئەو پىكەخرا. ھەر نەوئەندەى شىن گىپان گەشتە كەنيسە، مۇسقىا ژەنەكان دەستيان ھەنگرت لە ئيدانى "Flamenga" و سرودى تەعزىەباريان ئىدەو.

نافرەتىك خاچىكى لەسەر سېلەى كېشاو ووتى: (خوایى خوش بى).

جوله که یم دووباره کړدموه و ووتم : (خوا ئیی خوش بی. به لام چوونه ناو نهو
که نیسه یه له راستیدا ناماژیه که بوو. ناماژ به وهی که خهم و خهفت
همیشه له چاومروانی کوتایی چیر که کاندایه.)

نافرته که سهیری کردم و هیچی نه ووت. دوايي پوشته دمرموه و به پینوس و
په راوینکه وه گه رایه وه.

ووتی : (برؤینه دمرموه.)

پینکه وه چوونیه دمرموه. هه تاو خه ریک بوو هه لدهات.

ووتی : (هه ناسه یه کی خوئ هه گنیشه. رینگه بسده نهم به ره به یانیه نوینه
سیه کانت پر بکات و له دهماره کانتدا جوگه له هه ئبه ستیت. به روانه ت دوفنی
به سوتفه وون نه بوو بووی.)

وه لام نه دایه وه.

دریژهی پیدا : (وه هر بهو شیوه یه که واتای داستانیکت بو باس کردم. له
نیشانه کانی نهو که نیسه یه نه گه شتووی. ته نها کوتاییه خه مناکه که یت
بینیوه. سانه کانی شادیت له که نیسه دا به سه ر برد، له بیرت کرد. هه ست کردن
به وهی که ناسمان هاتوو ته سه ر زمویت له بیر کرد، وه له بیرت کرد نه زمونی
نهم ههسته له په نای نه ودا چهنده جوان بووه ...)

هه لوسته یه کی کرد، زمرده خه نه یه کی کرد، چاوکی داگرت و ووتی :

— (... دؤستی دمورانی مندا ئی! عیسا ووتی : " رینگه بدن پیاوهمکان
پیاوهمکان بغیژن. " چونکه دهیزانی که مهرگ بوونی نیه. ژیان بهر له له دایک
بوونی ئیمه بوونی هه بووه و وه له دواي نه مهش که ته رکی دنیامان کردووه
بوونی ده بیت.) چاوهمکانم لیوان لیو بوون له هر میسک.

دریژهی پیدا : (نهوینیش هر بهم شیوه یه یه. پیشتیش بوومو تا کوتاش هر
نه بیت.) ووتم : (وه که نه وهی له ژیانی من به ناگا بیت.)

له كه ناري پووياري پيدرا دانيشتم و تير تير گريام شريف

— (چيرۆكه نهویندارييه كان خالي هاويه شي زوريان هه يه . منيش له شونيني ژيانمدا ، هه نهوهم به سه ردا هاتوو . به لام نيتر له بيرم كردوو . شتيك كه له بيرمه ، نهويه كه نهوين له شيوه ي پياويكي تر ، هيو ا گه ئيكي تر ، خهونيكي تر گه رايه وه .)
پينوس و پهراوه كه ي به من دا .

— (هه ست به چي ده كه يت بينوسه . له رۆحت دهري بينه و بيخه ره سه ره نهو پهراوه ، وه له دوايدا فرپي بده . نه فسانه ده ئيت پووياري پيدرا نه وه نده ساره كه هه رچييه ك بكه ويته ناويه وه — گه لا ، هه شه رات ، پهري بائنده كان — ده بيت به به رد . كه ده زانيت ؟ بيده چيت باش بيت ره نه كه انمان بخه ينه نيو نهو ناوه وه .

پهراوه كه م وه رگرت ، ماچي كردم و ووتي نه گه رويستم ، ده توانم بو خواردني ئاني نيوهرۆ بگه رپمه وه . كاتي دوور كه وته وه ، هاواري كرد : (شتيك له بير مه كه . نهوين نه مينيت . نهوه پياوانن كه ده گوهرين)
پيكه نيم ، دووباره ده ستی بو جولاندم .

ماويه كه به سه رسوپمانه وه سه يري پووياره كه م كرد . نه وه نده گريام كه نيتر فرميسكيكم بو نه مابوو وه .
دوايي دهستم كرد به نوسين .

دوا ووتار

پوژنيكيان نوسيم، وه پوژنيكي تريش، وه پوژنيكي تريش. ههموو پوژنيكي به يانيان دههاته كه ناري پووباري پيدرا. ههموو پوژنيكي دههوه عهسر نافرهته كه دههاته به دوامدا، قوئي دهگرتم و دهيردمه ژوورهكه كي كه له په رستگايه كي ديړيندا بوو.

جل و بهرگه كاني دهشوردم، ناني نيواره كي دروست نه كړد، سه بهرته به مه سايلي بي بايه خ نه دوا، و مني ده خه واند.

پوژنيكيان به يانيه كه كي، كاتي نوسينم له ته و او بووندا بوو، دهنگي نو تو مو بيليكم بيست. دلم له شويني خوي هه لگه نرا، به لام نه مددويست باوه به ووتهي دلم بكه م. نيتر له ههموو شتيك نازاد تر هه ستم به خوم نه كړد، ناماده بووم بگه رنمه وه بو دنيا، وه دووباره به شيك بم له دنيا. دژوارترين ساته كان به سهر چووبوون — نيستا تنه نا دلتنگي مابوويه وه. به لام دلم مافي خوي بوو. هه تا به بي وهرگيړاني چاوه كانم له سهر ده ست نوسه كه م، هه ستم به دهنگي پيكاني كړد.

له په نامدا دانيشتم و ووتی: (پيلار.)

وه لام نه دايه وه. دريژم به نوسينه كه مدا، به لام نيتر نه مدد تواني وورد بيمه وه. دلم به توندی نبي نه دا و هه و لي نه دا له ناو سينم بيته دمره وه خوي بزگار بكات و به ديداري نه و شاد بيت. به لام ريگه م نه نه دا. هر له په نامدا دانيشتم، چاوي برييه پووباره كه، وه من بي وه ستان ده منوسي. ته و اوي بهر به يانمان به م شيويه به سهر برد — وه هيچمان نه ووت — وه بيندهنگي شه ونيكم به بير خوم هينا يه وه، شه ونيك كه پيكه وه له كه ناري چاليكدا به سهرمان برد — وه له ناكاو تيگه يشتم كه خوشم نه وئ.

كاتی دهستم له ماندوویه تیدا له کار کهوت، که میك وهستم. دواپی ووتی:

— (كاتی له نه شکه و ته که هاتمه دهرمه، ههوا تاریک بوو وه نه متوانی بتدوژمه وه. دواپی پوشتم بو "Zaragoz". تا سوریا پوشتم. ته وای دنیا به دواتدا گه پام. بریارمدا بگه ریمه وه بو په رستگای پیدرا به لکو نیشانه یه که له تووه پهیدا بکه، وه ناهر دتیکم بینی.

"شوینه که تی پښاندام. وه ووتی ته وای نهم پوژانه چاوه پوانم بووی. (چاوه کانم پر بوون له فرمیسک.

— (تا کاتیک له که ناری نهم رووبارمدا، له که نارت ده مینمه وه. وه نه گهر برپی بخه وی، له به رده مانه که ت ده خه وم. وه نه گهر بو شوینی دوور برپی، به دواتدا دیم.

تا کاتیک به من بلپی: نیتر برپی نه و کاته دهرم. به لام تا کوتایی ته مه نم خوشم نه وئی. (

نیتر نه مده توانی فرمیسکه کانم پاگرم. سه یرم کرد نه ویش ده گری. ووتی: (نهمه وئ شتیک بزانی....)

وه لامم دایه وه: (هیچ مه ئی. بخویننه رموه. (په راوه کانم له کوشم دهره یناو و پیما.

ته وای عه سر، به سه ر سورمانه وه له ناوی پیدرام نه پوانی. ناهر ته که له فقه و شه رابی بو هینانی، شتیکی سه باره ت به پوژگار ووت، وه دیسان به ته نها جپی هیشتین. جاریکی تر دهستی له خویندنه وه هه لگرت، وه نیگای له دوورییه کی زورمه وون بوو، نوقمی نه ندیشه بوو بوو.

سه رنه نجام بریارمدا له جه نگه ئ، له دهورو به ری فواره بچوو که کان، به تیروانینه وه هه نگاو هه لگرم که لیوان لیو له رابردوو واتا بوون. کاتی هه تاو به رمو نیشتن چوو، دووباره گه پامه وه بو لای.

كاتن پهاوه گاني به من نه دا، ووتی: (سوپاسگوزارم. وه داواي ليښور دن نه كه م.)

له كه ناري پووياري پيدا دانېشتم به زمرده خه نه وه.

درېزه ي پيدا: (نه ويني تو مني پزگار كرد و پوو به خه ونه كانم هينا ميه وه.)
به نارامي مامه وه و نه جولا م.

پرسيا ري كرد: (زه بور 137* دزمانی؟)

سهرم به شيوه ي نه خير ته كاندا. دهرسام قسه بكه م.

— (له كه ناري پووياري بابل.....)

ووت م: (بوچی، بوچی، دزمان م.) هه ستم نه كرد كه م پوو به ژيان

نه كه پيمه وه: (دهرباره ي كړج كردن و جيا بوونه وه نه دويت.

* زه بور: كتیبي پيړوزي حمزه تي داود.

سه بارت به كه سانيك نه دويت كه ناويزاني په يوه سته كانيانن، چونكه نيت
ناتوانن شاهه تگنيك ليبدن كه خويان نه يانه ویت.

— (به لام له دواي نه ووي كه زه بور نوس له خه مي تاراوگه ي سهر زه وي

خه ونه كانيدا دهستي به گريان كرد، به تين به خوي نه دات كه :

نه گهر نه ي قودس "نورشليم" تو له ياد بگهم،

دهستي راستم هه راموشم بگات.

زمانم به چيزمه وه بلکيت

نه گهر نوريشم له هه موو شادييه كانه دا به شدار نه كهم.

جاريكي تر زمرده خه نه م كرد.

ووتی: (خهريك بوو هه راموشم نه كرد تو ديسانده وه به بيرت هينامه وه.)

پرسيارم كرد: (وا دهزاني خه لاته كانت بگه رينه وه؟)

— (نازانم. به لام خودا له ژياندا هه ميشه هه ي دووباره ي پي به خشيوم.

وه تو دووباره به من دهبه خشيته وه. وه يارمه تيم نه دات دووباره ريگه كهم

بلدوزه وه.) دووباره قسه كه يم پي بري: (ريگه ي نيمه.

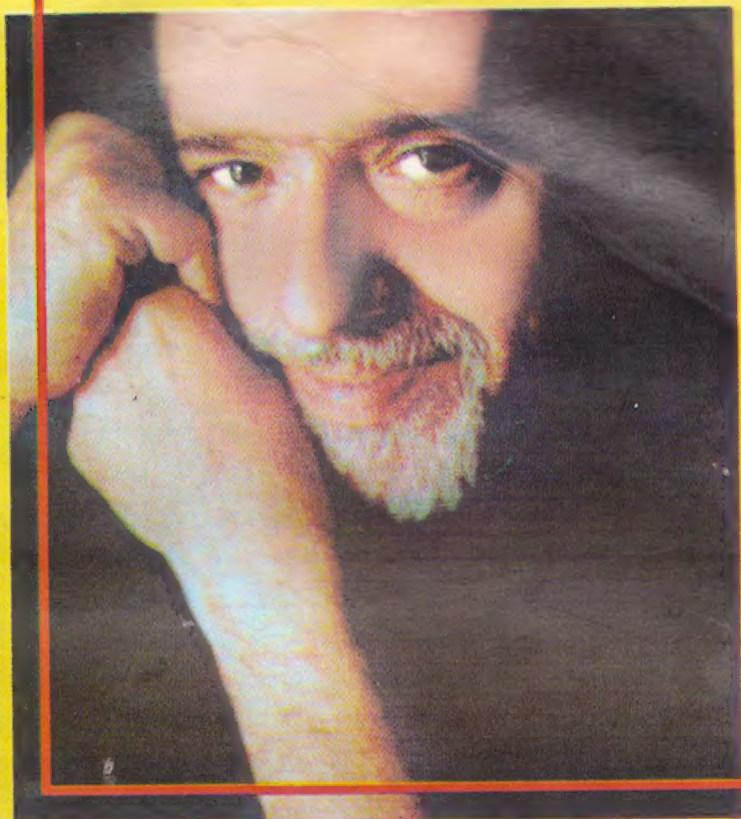
— (به ئي، نيمه.) دهستي گرتم و به رزي كردمه وه.

ووتی: (برې پيداويستيه كانت كو كه ره وه. ته نه ا خه ونه كانه زه حمه ت

دهكيشن.)

PAULO

COELHO

له بڼا وکړاوه کانس چاپه مه نسی نارام

نرخ - ۳۰۰۰ - د پیناره